

grecolatinus
grecolatinus
 IOANNIS DAMASCENI
 THEOGONIA
 BRITISH MUSEUM

- I oannis Damasceni in Theogoniam hymnus.
- . E iusdem in Epiphaniam.
- . E iusdem in Pentecosten.
- + Cosmæ hierosolymitani in natiuitatem Domini canticum.
- + E iusdem in Epiphaniam.
- + E iusdem in magnam secundam idest in primam diem hebdomadæ sanctæ.
- + E iusdem in magnam Tertiam.
- + E iusdem in magnam Quartam.
- + E iusdem in magnam Quintam.
- + E iusdem in magnam Parasceuen.
- Marci episcopi I drontis canticum in magnum Sabbatum.
- + Cosmæ hierosolymitani in eundem diem.
- . I oannis Damasceni in diem Dominicum Pasçæ.
- . E iusdem in Ascensionem Domini nostri Iesu Christi.
- + Cosmæ hierosolymitani in Pentecosten.
- . I oannis Damasceni in transfigurationem Domini nostri Iesu Christi.
- + Cosmæ hierosolymitani in idem festum.
- + E iusdem in diem Dominicum palmarum.
- + E iusdem in exaltationem Crucis.
- + E iusdem in occursum hoc est in præsentationem secundum carnem Domini, & Salvatoris nostri Iesu Christi.
- Theophanis in annuntiationem sanctissimæ Dei genitricis.
- . I oannis damasceni in idem festum. Omnia e græco in latinū e uerbo ad uerbam propter græcarum literarum rudes.

IOANNIS DAMASCENI IN
THEOGONIAM.
PRINCIPIVM VERSV V M.

B oniloqui cantibus hymni hi canunt
Filiū Dei hominū gratia natum
I n terra, & soluentem multi luctus nocūta mundi.
Sed o Rex locutores libera ab his laboribus.

A luauit populum miraculificans Herus
Liquidam Maris undam terrenans olim.
N on inuitus autē natus ex puella, callem accessibile
Poli ponit nobis, quem secundum substantiam
A equalemq; patri, & mortalibus glorificamus.

P ortauit uenter sacratus uerbum
Manifeste incom busto figuratus rubo
Commixtum formæ mortali, Dei,
Euæ miserum uentrem maledictione uetusta
Soluens amara, quod mortales glorificamus.
O stendit stella quod ante solem, uerbum,
Profectum ad sedandum peccatum Magis,
Palam pauperem in speluncam, misericordem
T e fascius inuolutum, quod lætati
Viderunt idem & mortale, & dominum.

A nnue ad hymnos seruorum benefactor,
I nimici humil:ans elatum supercilium,
F erensq; o omniuidens peccato
S upe immobiliter firmatos
O beate cantores firmamento fidei.

S onfæ perpuræ ualde diuitem partum
V idere supra sensum dignus factus chorus
A gricola mouebatur mirabili modo,
O rdinem, canentemq; in corporeorum
R egem Christum in feminabiliter incarnatum.
C ellitudini imperans cœlorum, ob misericordiam
E st secundum nos ex innupta uirgine.

2
ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ΕΙΣ
ΤΗΝ ΘΕΟΓΟΝΙΑΝ, ΟΥ Η
ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ,

Ἐνεπίησ μελέεσιν ἐφύμνια ταῦτα λιγαίνει
Υἱα θεῶ, μὲρόπων εἰνεῖσσι πικτό μενον
Ἐν χθονὶ, καὶ λυοντα πολυσοῖα τήματα κόσμου.
Αλλ' αἶα, ῥητήρασ ῥέλο τῶνδε τῶν ωλσ.

Σωσι χροὸν θαυμαστῶν δεσπότησ,
Υγρὸν θαλάσσης κλύμα χερσῶσ παλαε.
Ἐχθὸν δὲ τεχέισ ἐκ κέρησ, τείβον βατήν
Πόλου ἕθελσιν ἡμῖν, ὄν κατ' ἴσασιν.
Ἰσόν τε πατεὶ, καὶ βροτοῖσ, δεξάλομεν.

Ἦνεγκε γαστήρη γασμῶν, λόγον,
Σαφῶσ ἀφλέκτωσ ζωοχφου μέλη βαλίη,
Μιχύντα μορφῇ τῇ βροτησίᾳ θεῶ,
Ἐυασ τὰ λαίνασ νηδῶ ἀράσ τῆσ παλαε
Λυοντα πικρῶσ, ὄν βροτοῖ δεξάλομεν.

Ἐλειξον ἀσπὸρον πρὸ ἡλίθ λόγον,
Ἐλθόντα παύσαι τὴν ἀμαρτίαν μαρῶσ,
Σαφῶσ πεινχρόν ἐσ σπῶσ ἴσιν συμπαθῆ
Σε ἀπαράνοισ ἐλιχόν, ὄν γε γαστῶτεσ,
Ἐίδον τὸν αὐτόν, καὶ βροτόν, καὶ κλύειον.

Νύσον πρὸσ ὕμνουσ οἴκε τῶν, δὴ δργίτα,
Ἐχθροῦ ταπεινῶν τὴν ἐπιερ μέλιω ὄφνη,
Φόρων τε παντεσ πῖα τῆσ ἀμαρτίασ,
Υπὸρθεν ἀκλόνητον ἐσχειγμοῖουσ
Μακαρ μελωδοῦσ, τῇ βασει τῆσ πίσεασ.

Νύμφοσ πανάγνου τὸν πανόλβιον ἴσιν,
Ἰδέιν ὑπερὸν ἡέλω μέλιωσ χροῶσ,
Ἀγραυλοσ ἐκλονετο πρὸ ἐνὶ ἴσιν,
Ταλέιν μελωδοῦσ ὄν τε τῇ ἀσωματων
Ἀνακτα χροῶν, ἀσπῶρασ σαρκὸσ μενον.
Υψοισ αἰάστων ἔρασαν δὴ ἀσπῶρα χροῶσ,
τελεῖ καθ' ἡμάσ ἴσιν ἀνυμφόρου κέρησ,

Handwritten signature and decorative flourishes in brown ink at the bottom of the page.

Ἄυλος ὦν τὸ πρόθεον, ἀλλ' ἐπ' ἐσχάτων
 λόγος παλινθεῖσ' σαρκί, τὸν πεπρωμένον
 ἵνα πρὸς αὐτὸν ἐλπίσῃ φησὶ τὸ κέλευσον.
Γένους βροτείου τὴν αἰὼν ἀπασι πάλαι
 ἄδων προφήτης ἄββακούμ, προμύσῃ,
 ἰδεῖν ἀφρατώσ' ἀεὶ ὡθεῖσ' ὅν τῦπον.
 νέον ἐρέφωσ' γὰρ ὅσ' ὄρους τῆσ' παρθένου
 ἔξῃ λθε, λθὼν εἰς αἰὼν ἀπασι λόγος.
Ἰσὺς προήλθες τοῖσ' ἐροτοῖσ' ἐκουσίως
 ἕμισε, σάρεθ' προσλαβὼν ἐκ πῦθ' ἐνδ',
 ἰὸν καθάραι τῆσ' σφακηντίασ' κείρας,
 ἄρην ἀπαιντασ' πρὸς σέλας ζωηφόρον,
 οἷος πεφυκὼσ', ἐκ πυλῶν ἀηλίων.
Ἐθνή τὰ πρόθεον ἡ φθορὰ βεβυδ' μύα,
 ὀλεθρον ἀρδην ὄνυ μύδ'σ' πεφυκῶσ' τα,
 ἕμωσ' τε χείρας ὅν κρότος ἐφυμνίοις,
 μόνον σέβοντες χριστὸν ὡσ' ὕδρ' γέτην,
 ἐν τοῖσ' κείσ' ἡμᾶσ' συμπάτωσ' ἀμυγμύον.
Ἰζήσ' φυεῖσ' τὰ ἰεαστὰ πῦθ' ἐνε,
 ὄρους παρῃ λθεῖσ' τῶν βροτῶν τῆσ' οὐσίας,
 παρδὸσ' τεκνοῦσ' τὸν πρὸ αἰώνων λόγον,
 ὡσ' ἡυδὸκισεν αὐτὸς ἐσ' φραγισμύλιν
 νηδὺν διελθεῖν ἡ κενάλσει ἡ ἐσὴ.
Ἐκ νυκτὸσ' ὄρθρον ἐσκητισμύνης παλάης,
 ἰλασμὸσ' ἡμῖν χριστὸν τοῖσ' ἐρηγῶσ' εἰσ',
 νῦν σιωτὸν ἡμῶν ὡσ' ὕδρ' γέτην
 ἔλθοις πορίζων, ἀνχερῆ τε τὴν τείβον,
 καθ' ἡμῶν ἀναδέχοντες, ὄροι μὲν κλέος.
Ἀπλινὲσ' ἐχθὸσ' εἰς πρὸσ αὐτὸν, δεσπότησ'
 τεμῶν διαμπαξέσ' ἐρηθ' ἐν πῦρουσία,
 ἵνα κρᾶτῶσ' ὡσ' ἄλεσε θυμοφθόρον,
 κόσμον σιωτῶν τῶν αὐτῶν οὐσίας,
 τεθεῖσ' προσηῖν τὸν τεκόντα τὴν κτίσιν.
Ὁ γὰρ εἰδὼν ὁπλὴν ἡμαυρωμύσ',
 μεθ' ἡμῶν φάσ' τῆσ' αἰῶν φουκτωείασ',
 ἔθνη θεῶν δὲ κληρὸν ἡδὸσ' προσφῶρει,
 κέμωσ' ἐκείσε τὴν ἀπὸ ῥήτων χείων,

Immateriale ens ante, sed in extremis
Verbum impinguaturn carne, prolapsurn
Vt ad se traheret primo formaturn.
Generis mortalis reformationem olim
Canens propheta Abbacum, prænuntiat
Videre indicibiliter dignus factus formam,
Novus infans enim ex monte Virginis
Exiuit, populorum ad reformationem uerbum.
Par processisti mortalibus sponte
Celissime, carne assumpta de uirgine,
Virus purgare draconici capitis
Ducens omnes ad lucem uitiferam,
Deus existens ex portis insolaribus.
Ogentes quæ olim corruptione obrutæ
Perniciem simul inimici fugistis
Exaltate manus cum plausibus hymnicis
Solum colentes Christum ut benefactorem
Nostro tempore misericorditer profectum.
Ex radice nata Iesæ uirgo
Terminos præteristi mortalium substantiæ
Patris enixa ante secula uerbum
Quemadmodum complacuit ipsi Sigillatum
Ventrem percurrere uacuitate mirabili.
Ex noctis operibus obtenebratis errore
Propitiationem nobis Christe uigilanter
Nunc complentibus hymnum ut benefactorem,
Venias porrigens, facilemq; callem
Quo per currentes inueniamus gloriam.
Crudeli inimicitia in se dominus
Incisa penitus carnis in præsentia
Vim dominantis destruxit animi corruptoris,
Mundum connectens immaterialibus substantiis
Ponens mansuetum genitorem creaturæ.
Populus uidit ante obscuratus
Post diem lumen supernæ facis,
Gentes deo autem hæreditatem filius affert
Præbens illic indicibilem gratiam

Vbi plurimum efflorerat peccatum.
 Habitans Ionas in profundis marinis
 Venire precabatur, & procellam destrueret.
 Vulnecratus ego autem tyrannizantis iaculo,
 Christe aduoco malorum interfectorem
 Citius uenire te ob meam segnitiam.
Qui erat in principio apud deum deus uerbum,
 Nunc corroboret non potentem olim,
 Conspicatus seruare nostram substantiam
 Demissio sese, secundam communionem
 Rursus prae monstrans passionibus liberam.
Venit propter nos A brae ex lumbo
 Pernitiose prolapsos in obscuritate peccatorum
 Filios suscitatum inferius inuentium
 Lumen habitans, & praesepe indigne
 Nunc complacens in mortalium salutem.
Omnium regis spreuerant desiderio
 Infinite irascentis hamati
 Pueri tyranni odiosam deo blasphemiam
 Quibus paruit ignis multus domino
 Dicunt in secula benedictus es.
Ministros quidem iracunde comburit,
 Saluat autem feruens impetuosae Iuuenes,
 Septuplicibus ardoribus adaucta,
 Quos coronabat flamma multa domino
 Praebente pietatis gratia rorem.
Auxiliator Christe mortalibus contrarium,
 Scutum incarnationem indicibiliter habens
 Confudisti, diuitias diuinitatis ferens,
 Formatus nunc cuiusdam propter spem
 Desuper in latebras uenimus obscuritatis.
Aspereum incontinenter superbiens,
 Non se uere debacchans, furens,
 Mundi summersisti omnipotenter peccatum.
 Quos traxit ante, hodie autem ex retibus
 Saluas incarnatus uolens o benefactor.

Οὐ πλείστον ἰζώθισεν ἡ ἀμάρτια.
 Ναίων Ἰωνᾶσ ἐν μυχοῖσ θαλάσσης,
 ἔλθεῖν ἐδείτο, καὶ ζαλίω ἀπὸ κέσσε.
 Νυκτὶς ἐπὶ δεῖτῃ τυραννοῦντος βέλαι,
 Χριστὲ προσωδῶ τὸν κρηστὸν αἰοερέτην
 Θάψον μολεῖν σε, τίς ἐμῆς ῥαθυμίας.
 Ὁς ἴω ἐν ἀρχῇ πρὸς θεὸν θεὸς λόγος,
 Νωὶ κρηστίνῃ μὴ ἀένουσεν τὴν πόλαι,
 Ἰδὼν φυλάξαι τὴν κρηθ' ἡμᾶς οὐσίαν,
 Καθεῖς ἑαυτὸν, δευτὸρ ἂν κοινωσίαν
 ἔνδοξο προφαίνων τῶν πατρῶν ἐλευθέρων.
Ἰκταὶ δι' ἡμᾶσ ἄσρα μὲν ἴσο φῶσ,
 Λυγρῶσ πεσόντας ἐν ζόφω τῶν πῆμισμάτων,
 Ἰουρὸς ἐγείρωι τῶν κρητῶ νενοκτώτων
 Ὁ φῶσ κρηθ' ἰσθ' ἡ κρη φάτυλω παρ' ἀξίαν,
 Νῆν δὲ δὲ κρηθ' εἰσ ἑροτῶν σωτηρίαν.
τῶ πᾶν τὰ νακρῶ ἰζεφάω λισεν τῶθω,
 Ἄπλητα θυμαίνοντοσ ἡγκιστρωμένωσ,
 Γαῖδες τυράννου δὲ θεὸν γρηστωλίαν,
 Ὅσ' εἶνε θε πῦρ ἄσπερον, ἰφ' ἀσπῶθῃ,
 Λέπτοσιν εἰσ αἰῶνασ δὲ λωγητῶσ εἶ.
Ἰπλερέτας μεν, ἐμμανῶσ κρηταφλέγει,
 Σαζή δὲ παφλάζουσα ῥοιζηδὸν νέουσ,
 Ταῖσ' ἐπὶ ἀμέθοισ κρησσι πυρρῶν μενῃ,
 Ὅσ' ἔσπερε φλόξ ἀφθονοσ, τῶ κρηθ' ἄ
 Νέμοντοσ θύσε βείασ εἶνεσ, σρόσον.
Ἄρωγὲ κρησῆ, τὸν ἑροτῶσ ἐναντίον
 Πρόβλημα τὴν ἑρκωσιν ἀρρητῶσ ἔχων,
 Ἡσυχασ, ὄλβον τῆσ θεώσεωσ φέρων,
 Μορφού μελωσ νῆν, ἡσ πνοσ δι' ἐλπίσθε,
 Ἄνωθεν εἰσ κρηθ' μῶνασ ἡλθω μεν ζόφου.
τὴν ἀγρωτῶν ἀκρητῶσ γαυρου μενῆω,
 Ἄσπρημα ἑακρηθ' ἑρῶσ ἰσοσφου μενῆω,
 Κόσμου κρηθ' ἐλθῶ πᾶν ἀνενῶσ ἀμάρτιαν,
 Ὅσ' ἐλλυσεν πλῆν, σῆ μδρον τῶν ἀρκῆων,
 Σώσεσ δὲ ἑρκωθεῖσ ἐκρηθ' ἐλευθέρωτα.

Μήδ' αν ἀφλέκτως εἰκονίζουσι κήρης,
 Ὅτι τῆς παλαιᾶς πυρπολοῦ μὲν οἱ νέοι,
 Ὡς πύρφυρος κ' ἔσται ἐσπραπισμένη.
 Ἄμφω δὲ σφῶτα θαυματουργία μία,
 Λαῶς πρὸς ὑμνον ἰσάνισι χεῖρις.
 Ἀδμῶ φυγούσῃ τῆς θεῶται τὴν παλαιάν,
 Ἄληκρον ὑμνεῖ τὸν κενὸν μὲνον λόγον,
 Νεανικῶς ἀπᾶτα ἴν' ἰδόμεν κτίσις,
 Ἄδδξον δὲ χρὸς δειμακτοῦ μὲν ἠφῶν,
 Ἐδυστὴ γὰρ σὰ κῆρ' ἔφωδ' ἐκέρτρη.

Ἡκῆς παλαιήτην πρὸς νομῶ ἐπιστρέφων,
 Τὴν αἰθοποῖον ἰβ' ὀρημαίων λῶφων,
 Ἡ τῆν ἐθνῶν ἐγδρῆς ἀνθρώπων φύσις,
 Ἐδμῶ βιαίαν τῆς βροτοκράτου σβέσαι,
 Ἀνθ' φανείς τε καὶ θεῶς, προμηθεῖα.
 Στῆδ' γιν' μὲν ἡμᾶς ὡς ἀκίνδων φόβῳ
 Ἐραον σιωπῆν, ὅτ' ἀπόθω δὲ παρθένης,
 Ὡς μιν οὐ φαίνεν σιωπῆν ὡς τεθειμένον
 Ἐρῶ δέξ' ἔστιν, ἀλλὰ καὶ μὴ τὸν δένον,
 Ὅτι πᾶσι φανεῖ ἡ προαίρεσις, δίδου.

Τύποσ' ἀφεγγίς καὶ σκιάς παρηγημένησ',
 Ὡς μὴ τὸν ἀγνὴ τῆς λῶγῆς, δεδρῆτες,
 Νέου φανέντος ἐν πύλῃσ' κεκλῆσμένον,
 Δοξᾶ μὲν οἱ τε τῆς ἀληθείας φάουρ,
 Ἐπαίωσ' σὴν ὄλογοῦ μὲν γαστρά.

Πόθου τε πυχῶς, καὶ θεῶ παρρουσίασ',
 Ὅχι τὸν τὸν πῆς γαῖας ἡέω μὲν οἱ,
 Νῦν ποτιᾶται τῆς παλιγγενεσίασ',
 Ὡς ζωοποιῶ, τὴν χεῖρ' δὲ παρθένη,
 Νέμοις ἀχράντε, προσκυνησῶ δ' κλέος.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ Εἰς τὰ θεοφάνια,
 ὍΥ Ἡ Ἄκροστιχίς,

Ἡ μὲν ἀχράντοιο βαλθὸν θεοφεγγί πυρῶ,
 Ἐνδύματος ὡς θαπῆναι μασι ἀμπακίλω,
 Φλέξασ' παμμεδέοντος ἐὺς πᾶσις, ἡ πόων δέ,
 Ὡς μνηταῖς μελέων τῶνδε δίδωσι χεῖρ'.

Matricem incombustibiliter figurant uirginis
 Antiquæ igne uoluti iuuenes
 Supernaturaliter parientem, sigillatam.
 Duo autem faciens miraculo uno
 Populos ad Hymnum exercitat gratia.
 Nocumentum cum fugit deificandi errorem
 Indefinenter laudat exinanitum uerbum
 Iuueniliter omnis cum tremore creatura.
 Ingloriam gloriam timens ferre
 Fluxa facta, & si sapienter expectabat.
 Venisti errabundam ad pescuum conuertens
 Florificum ex desertis collibus
 Gentium surrectio, hominum natura.
 Fortitudinem uiolentam mortalicidæ ad extinguendum,
 Virg; uisus & Deus prouidentia.

A mare quidem nos tanquam impericulosum timore
 Facile silentium, desiderio autem o uirgo
 Laudes texere intensim positas
 Difficile est sed etiam o mater robur
 Quanta est affectio, præbe.
 Formas obscuras, & umbras eductas
 O mater pura uerbi conspicati,
 Iuene uiso ex Ianua clausa,
 Dignificatiq; ueritatis luce,
 Digne tuum benedicimus uentrem.
 Desiderium fortitus & dei præsentiam,
 Christi lætus populus dignificatus
 Nunc autem precatur regenerationis
 Ut uitæfici gratiam o uirgo
 Tribuas pura, adorare gloriam.

EIVSDEM IN EPIPHANIA.
 PRINCIPIA VERSVVM.

Odie puri iaciens deiluco igne
 h Spiritus sepelit in aquis peccatum
 Combures omnidominatis bonus filius ppitius aũt
 Cantoribus cantuum horum præbet gratiam.

Ambulat maris procellosum salum
 Terram rursus Israel ostensam,
 Niger autem pontus triequites Aegyptios
 Tegit simul aquis tratus tumulus
 Robore forti dextrae excelsi.
 Aurora uisa mortalibus lucifera
 Nunc ex deserto, ad fluxus Iordanis
 Rex subtenuisti solis tuum collum
 Ex loco obscuro generis principem rapuisse,
 Sordeque omni ex purgare creationem.
 O sine principio fluxibus conspultum tibi nate
 Iuuenem facis corruptum deceptione
 Hanc ineffabiliter a patre acceptus
 Vocem optimam, hic amatus
 Aequalisque mihi filius dicat naturam.
 Quot ex antiquis soluti sumus laqueis
 Ex uoratu leonum fractorum maxillas
 Exultemus & dilatemus os
 Sermone placantes ex sermonibus cantilenas
 Quo a nobis laetificatur donis.
 Mortem qui prius in seuit creaturae
 Ferae malefactor figuratus in naturam
 Obscuratur carnali aduentu
 Ut aurora apparenti appropinquans domino
 Ut frangeret suum inimicissimum caput
 Trahat ad se ipsum struictideam naturam
 Ventris tyranni confossam terminis
 Regenerat rursus terrigenis reformatione
 Opus optimum perficiens dominus
 Venit enim ipsam iuuare uolens.
 Igni curatus mysticae speculationis
 Laudans propheta mortalium nouificium
 Frangit uocem spiritu applausam
 Incarnationem ostendentem indicibilem uerbi
 Quo Dominorum potentiae contritae sunt.
 Missum a patre quam illustrius uerbum

Στείβει θαλάσσιον κυματόν μινον σάλαρ,
 Ἡπειρον αὐθις Ἰσραὴλ δεδιχημένον,
 μέλας δὲ φόνος τεσσατάς αἰγυπίων
 Ἐκρύψεν ἀρδύην ὑδατόφραστο τάφοσ,
 Ἰάμῃ κρηταίῃ δὲ εὐαῖσ' ἴσ' ὑλίσου.
 Ὁρθρου φανείτοσ τοῖσ βροτοῖσ σελασφόρου.
 Νῦν ὕβ' ὄρ' ἡμου πρὸσ ῥοάσ ἰορδάν' ε,
 Ἄναξ ὑπέχεσ ἡλίου σὸν αὐχένα,
 χάρου λοφάσθου τὸν γλαφρὴν ἀρπάσαι,
 Ἰῦ που τε παντὸσ ἐκ κρηταίῃ τῶν κτίσιν.
 Ἄναρχε ρείθροισ σωταφάτα ὧι λόγε,
 νέον πδραίνεσ τὸν φθαρότα τῆ πλάτῃ,
 ταύτην ἀφραῖσως παῖδ' ἴδεν δεδιχημένον,
 Ὁ πα κρηταίῃσιν οὐτὸσ ἡγαπημένον,
 Ἰσοσ τέ μοι παῖσ' χρηματίζει τῶν φύσιν.
 Ὅσοι παλαιῶν ἐκ λελύμθ' ἀ βρόχων,
 βορᾶσ λεόντων σωταφασμίων μύχ' εσ,
 Ἄγαλλιά μιν καὶ πλάτῃν ὠμῶν σόμα,
 Λόγω πλέκοντες ἐκ λόφῃν μελωδίασ,
 Ὡ τῆν πρὸσ ἡμᾶσ ἡδεταὶ δώρημαίων.
 Νέκρωσιν ὁπλὴν ἐμφυτεῖσ τῆ κτίσει,
 Θηρὸσ κρητοῦ ῥετοσ χρηματίζεσ εἰσ φύσιν,
 Ἐπισκοτεῖται ἑρμηνῆ παρουσία.
 Ὁρθρω φαίαντι προσβαλῶν ἰφ' ἀπαόγη,
 φλῶν τῶν ἑαυτοῦ δυν μενεσά τῆν κρηταν.
 Ἐλκει πρὸσ αὐτὸν τῶν θεόδμητων φύσιν,
 Γαστρὸσ τυραίν' ε συγκεχωσμέλω ὄροισ.
 Γενᾶται αὐθις γηγλυῶν ἀναπλάσει,
 Ἐρῶν φόν' ἴσον ἐκ τε λῶν ὁ δεσπότησ.
 Ἰκται γὰρ αὐτῶν ὕβ' ἀλεξήσαι θελῶν.
 Πυρσῶ κρηταρθεῖσ μυστικῆσ θεωείασ,
 Ἰμνῶν προφήτησ τῶν βροτῶν καινουργίασ,
 Ἐγγύω γῆρην πνύματι κρητου μείλω,
 Σαρκῶσιν ἐμφαίνουσιν ἀρρητοσ λῶρ' ε.
 Ὡ τῆν δωκασῶν τὰ κρητῆ σωτερείβη.
 Γεμφθεῖσ πρὸσ παῖδ' εσ παμφαέσ' ατοσ λόγοσ,
 iii

Νυκτός διώσαι τὴν καχεκσίαν ἄσπερον ἄσπερον,
 Ἐκελζον ἢ κίς καὶ βροτῶν ἀμύρτιαν,
 Ὑπασ' σμωελκύσαι τε τῆ σὴ βαππίσει,
 Μακροφαινοῦς ἐκ ῥοδῶν ἰορδάνου.
Αντὸν προσετῶν ἔν πῶδελκλυρον λόγον,
 Γρανῶσ' ὁ κήρυξ ἐκ βοᾶται ἦ κτίσει,
 Οὐτὸς προῶν μου, δαύτῶροσ' ἰῶ σαρκίῳ
 Σμμορφος ἰδέλα μλιν ἐν δέω ἀτένει,
 Ἐχθισὸν ἢ μῶν ἰδέλεῖν ἀμύρτιαν.
 Νομῶ πρόσ αὐτῶ τὴν φέρεσβιον φέρων,
 Θηρᾶ σφακόντων φωλεοῖσ' ἐπιτέχων,
 Ἀπλητα κὺ κχα κχα βαλαρον θεοσ λόγος,
 Γτῶρη τε τὸν πλῆπρον τα παμωήδην γένος,
 Τοῦρον κχαθῆργνύς, ἐκ σαώζῃ τὴν κτίσιν.
Ἐχθροῦ ῥοφῶδῶ καὶ βεβορβορω μλύου
 Ἰὸν κχαθάρσει πυδύματοσ λελου μλύοι,
 Νέαν πρῶσῶμίσθι μλιν ἀπλανῆ τείβον,
 Ἀπουζην ἀπρῶσῶν εἰς θυμηδίαν,
 Μόνοισ' προσετῶ, οἷσ' θεοσ κχατελλαγα.
Ἀθρῶν ὁ πάλαισθι σὴ ῥῶφω τῆν πῆαισμάτων,
 Σφραῖσ' ἀφύκτοισ' ὄν διαθρῶσ' δακτύλοισ',
 Ἰστῆσιν ἀμφ' ὁμοισιν ἰδέλασ' αὐῶ,
 Νῶ ἐν πολυρῶσ' πῆσιν ἀίναισ' ἐκ πλῶων
 Ἀίχρῶσ' παλαιοῦ τῆσ' ἀδὰμ κχαχεκσίασ'.
Μετ' ἄσπερ εἰασ' πρῶσ' οφῶ μω μλιν ὑτόνωσ'
 Πηγαῖσ' ἀχραῖτοισ' ῥῶσῶσ' ὠθηείου,
 Λόγῶν κχατοπῆθῶν τεσ' ἰδέλασ' ἀκρηαίρου,
 Ἀντλημα πρῶσ' φέρωντα δίλῆσ' ἐν θεοσ,
 Κόσμου πρῶσῶσ' ἰδέλασ' μλιν ὄσον.
Ἰμῶρ ἔν ἰδέφωε ἔν πανολβίῳ
 Ἦχω πατήρ ὄν γαστῶσ' ἰδέλασ' ἔσπερον.
 Νάφησιν οὐρῶσ' συμφύσ' ἰδέλασ' πῶ λρον,
 Φῶταυρῶσ' ἰδέλασ' ἔσπερον αἰθρῶσ' πῶν γένους,
 Λόγῶσ' τέ μου ζῶν, καὶ ἔσπερον προμυθεία.
Ἐκποντίου λέοντοσ' ὁ τελέσπερος ἔσπερος
 Γροφῆσ' ἐγχαῖσ' φλοιδῶσ' μλιν,
 Ἀυθῆσ' πρῶσ' ἰδέ τῆσ' παλιγγενεσίασ'

Noctis persequi malivesperam retentionem
 Ab radice uenis & mortalium peccatum
 Filios, contrahere q; tuo lauacro
 Beate illustres ex fluentis Iordanis
I psium intuens perinclytum uerbum
 Manifeste præco exclamat creaturæ
 Hic præexistens mihi, secundus caruncula
 Conformis splenduit diuino robore
 Inimicissimum nostram destruiere peccatum.
P ascuum ad ipsum uitæferum ferens
 Venatur draconum nidis incurrens
 Infinitos circulos deiciens Deus uerbum,
 Calcaneo q; percutientem omnino genus
 Hunc in carcerans saluat creaturam.
I nimici obscuri & inquinati
 Venenum purgatione spiritus loti
 Nouum appulimus inerrabilem callem
 Ducentem impropinquam ad delectationem
 Solis propinquam, quos Deus pacificauit.
V idens formator in obscuritate peccatorum
 Catenis infugibilibus, quem articulat digitis
 Constituit circa humeros attollens supra
 Nunc in multifluis uorticibus eluens
 Dedecore antiquo Ad am ægritudinis.
C um pietate accurramus festinanter
 Ad fontes immaculatos fluenti saluatoris
 Verbum aspicientes ex immaculato
 Antliam afferentem sitis diuinæ
 Mundi clementer medicantem morbo.
D esideratum manifestauit cum prædiuite
 Voce pater, quem ex uentre eructauit
 Nempe dicit hic congenitus filius existens
 Lumilucus exiuit ex hominum genere,
 Verbum q; meū uiuens, & homo prouidentia.
E x marino Leone triuesper hospes
 Propheta in uisceribus inflammatum
 Rursus exiuit regenerationis

Salutem dracone ex mortalicida
Omnibus præmonstrans temporibus in ultimis.
A pertis poli per illustribus rugis
Discipulus uidet a patre uenientem
Manentem q̄ spiritum in perpuro uerbo
Profectum ut columbam indicibili modo
Populis q̄ ostendit accurentem domino.
A dussit fluente draconum capita
is qui fornacis sublimem flammam
Iuuenes ferentem pios sopiuit,
Difficiles comprehensu tenebras ex peccato
Totas lauat q̄ rore spiritus
T e figurantem assyriam flammam
Stupefacientem sistis in rorem deductam,
Aquam unde nunc indutus es urentem
Diabolum pessimum, Christe absconditum,
Ad lubricam euocantem uiam.
E ffracto Iordane olim
Isthmum transit populus israelita,
T e fortissimum inferentem creaturam
Festinatè nunc in fluxibus describens
Ad illubricam & meliorem uiam.
S cimus primum pernitiosum diluuium
Miserere omnium ad destructionem inducere
O quam maxima faciens & admirabilia
Nunc autem obruentem Christe peccatum
Ob misericordiam & mortalium salutem.
L ibera quidem creatura cognoscitur,
Filiis q̄ luminis ante obtenebrati.
Solutus gemit tenebrarum præfectus.
Nunc benedicat extensam causam,
Quæ prius misera gentium omnis generatio.
T res pii ignite roati
Splendidum tribus illuminose gloriis
A aperte manifestabant altissimam naturam
Mixturem mortali igni uertentem in rore

8
σωτηρίαν οφθαλμοῦ ἐκ εροτοκίου
Πᾶσι προφαίνων, τῆν χρόνων ἐπαίχτων.
Ἄνε μύλων πύλοιο παμφαῶν πύλων,
Μύσης ἄρα πρὸς πατρὸς Ἰβικνού μενον,
Μόνον τε πνύμα ἰῶ παναχραῖω λείω
Ἐπελθὼν ὡς πέλταν ἀφραῖω ἰόπω,
Δήμοισ τε φαίνει πρὸς ὀραμὸν ἦ δεσπότη.
Ἐφλέξε ρείθρω τῆν ὀρακόντων τὰς κείρας,
Ὅ τῆσ κημίλου τῶν μεταρσιον φλόγα
Νέουσ οὐδρουζεν δισε βείσ κητευναίωσ,
Τῶν δυσ κεί θεκτον ἀχλὺ ἰβ ἀμύβιασ,
Ὅ λω πηλὴ δὲ ἦ ὀρόσω τῆσ πνύματος.
Σὲ ζωρχαφὺν τῶν ἀσύειον φλόγα,
Ἐκ τῶν ἰστὸς εἰς ὀρόσον μετληγμύλω,
Ἰδωρ ὀθεν νῆ ἀμω ἑωσπο φλέζον,
Σίντεν κηκισον χειρὲ πρὸς κηκὺθ μελόν
Πρὸς τῶν ὀλιαδων ἐκ κηλὺ μενον τείβον.
Ἄ πορραχνί τοσ τῆσ ἰορδάνου πάλαι,
Ἰθμῶ περᾶται χροσ ἰσραηλίτης,
Σὲ τὸν κηαίωσιν ἐμφοροῦντα τῶν κτίσιν,
Ἡ πειγμύωσ νῆ ἐροαίσ διαρχαφων,
Πρὸς τῶν ἀρῶδισον κηαί ἀμείνονα τείβον.
Ἰδμεν τοπρῶτον τῶν παναί λεθρον κηλσιν,
Ὀικδῶσ σε πόντων πρὸς φθραῖ παρρηγίωιν,
Ὡ τεισ μέγισα χρημαλίζων κηαί ἐσά,
Νῆ δὲ κηλσιντα χροισ τῶν ἀμύβιασ,
Δὶ οὐ πάλθαν κηαί βροτῶν σωτηρίαν.
Ἐλθὺθῶσ μεν ἠ κηίσισ γνωεί ζεσαι.
Ἰσοὶ δὲ φωρὸσ οἱ κηλὲν ἐσκοπισμύοισ.
Μόνος σενάλζ τῆσ σκόρωσ ὁ πρὸσ τῆσ.
Νῆ δὲ λωγίτω σωρῶσ τὸν αἴπιον
Ἡ κηλὲν τάλαινα τῆν ἐθῶν παγκληεία.
Τειτῆοι θεουδῆσ ἐμπύρας ὀροβύ μενοι,
Ἀιγλιῶτα τειτῆαίσ παμφαῶσ ἀγισίωισ,
Σαφῶσ ἐδηλωω τῶν ὑπὸ τῶν φλσιν,
Μίξτ βροτεία, πυρπολοῦζεν ἐκ ὀρόσω
i iiii

Εὐκταὸς ἀπαρῆν τιῶν ἀλέθειον παλαιῶν
 Λυχεῖ μανείτω παῖσα γήϊνος φύσις,
 Ἐκπάλωτος νῆν οὐρανῶν ἐπιερμελίη,
 ὧ γὰρ τὰ πάντα σωτηρήθηται λόγῳ,
 Νάλουσι ρείθροις ἐκ πλυνθείσας πῆαισματων
 τῶν πρὶν πέφυκε, παμφαῶς λελευμελίη.
 Ἡ τῶν ἁπλοῦν τῶν ἑκουσίου θαυμαίων
 Νύμφη παναγνε, μὴ τὸν δὴ λυγη μελίη,
 Διῆς τυγνόντες πάντελευθῶς σωτηρίας,
 Ἐπέτιον κροτοῦ μελωδίας δὴ δὴ γέτην,
 Δάρον φέρωντες ὑμνον ἀγαθῶν ἀσῶν.
 Ἰδιμεν τὰ μωσείῃ ἢ βάλῳ δεδιγμένα,
 Δύρο ξένους θεσμοῖσιν ἀβραάμεινα.
 ὧσ γὰρ σέβαστο πυροφοροῦσα παρδένος,
 Σελασφόρον τεκνύσασα τὸν δὴ δὴ γέτην,
 Ἰορδάνῃ τὰ ρείθρα πρὸς δεδιγμένα.
 Χείρξ τελεῶν τιῶν ἐρότερον ἴσταν,
 Ἄναξ ἀναρχε, πνύματος κοινῶν ἰα,
 Ἰοάσ ἀρχαντισ ἐκ κηθουράσ καὶ σκόλου.
 Ἰαχὴν θειαμβόσιας τε τιῶν ἐπιερμελίῳ,
 Νῆν εἰς ἀληκρον ἀβραάμεινα βίον.
 ἸΩΑΝΝΟΥ ΤΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ Εἰς τὴν
 ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΝ. Ἡ ἈΚΡΟΣΤΙΧΙΣ,
 Θεογενὲς λόγῳ, πνύμα παρὰ κληρον πολὺν ἄλλον,
 Ἐκ γένετου κέλευθων ἡμεῶς ἐπιχθονίοισι,
 Ὄια πρὸς γλώσσῃσι φέρων θεότιτος ἀύλου,
 Σῆμα τῆς φύτης, καὶ χεῖρ ὑμνοπόλοισι.
 Εἶω κελυφθεῖς ὀβραδύγλωσσος γνόφος,
 Ἐρρητόρθεσε τὸν θεόγεγον νόμον.
 Ἰλιῶ γὰρ ἐκπινάξασ ὀμματος νόου,
 Ὄρα τὸν ὄντα, καὶ μνείται πνύματος
 Γνωσὼν, γδραῖρων ἐν θεοῖσι τοῖς ἀσμοσιν.
 Ἐφη τὸ σεπὶ ὄν καὶ σεβασμιον σῶμα,
 Νοστρομοδὸς ὑμῶν ἐκ γένεσται φίλοι.
 Ἐρρητὸς εἰς πατῶν ὑμῶν θρόνον
 Σηλοσφοῖζων, ἐκχεῶ τῶ πνύματος

Precabiliter omne perniciosum erratum,
Albo induatur omnis terrestris natura
Ex casu nunc caelorum eleuata
A quo enim omnia seruata sunt uerbo
Fluentibus fluentis abluta peccatis
Quae ante fugit persplendide lota.
Opropter supra mentem partus tui miracula
Sponsa perperua, mater benedicta
Ob quam affecuti perfectam salutem
Dignum plaudimus ut benefactorem
Donum ferentes hymnum gratiarum actionis.
Scimus quae Mosi in rubo ostensa sunt,
Hic maris legibus perfecta
Sic enim saluata est ignifera uirgo
Lumiferum enixa benefactorem,
Iordanis quae fluuenta accepisse.
Vngis perficiens mortalem substantiam
Rex sine principio spiritus communionem
Fluxibus quae immaculatis purgans, & tenebrarum
Robur uilipendens quae elatum
Nunc ad indefinentem retribuis uitam
IOANNIS DAMASCENI IN
PENTECOSTEN. Principia uersuum.
O Deigenum uerbum spiritum aduocatum rursus alium
Ex genitoris sinibus misisti terrestribus
In similitudine ignis linguis ferentē diuinitatis immaterialis
Signum tuae generationis, & gratiam cantoribus.
Iuina tectus tardilinguis nebula
Elocutus est a deo scriptam legem
Materia enim abiecta oculi mentis
Videtentem, & didicit spiritus
Cognitionem laudans diuinis cantibus.
Dixit scuerum, & uenerandum os,
Diuisio uobis non fiet o amici
Ego enim ad paternum excelsum thronum
Confidens effundam spiritus

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΝ ΤΗΣ ΥΓΕ
ΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Βουλή προαιώνιον ἀρχηγαλύπτων σοι κόρη Γαβριήλ, ἐφείσθη σε
καταπαζόμενος, καὶ Φερόμενος, χαίρει γὰρ ἀπορε, χαίρει βιάτε
ἀφλεκτε, χαίρει βιάτος δυν. θεώρητων. χαίρει κτεφύρα πρὸς τοὺς οὐ
ρανούς ἢ μετόχου (καὶ κλίμαξ ἢ μετοχισσοσ, ἡ δὲ Ἰακώβ ἔθελε
το. χαίρει θεῖα σάμνε τὴ μάννα. χαίρει λύσις τῆς ἀρᾶς. χαίρει ἄδὲ μ
ἢ ἀνάκλησις, μετὰ σοῦ ὁ κύριος.

Φαίνη μοι ὡς ἀνθρώπου φησὶν ἡ ἀφθροσ κόρη πρὸς τὸν ἀρχιστρά
τηγον, καὶ πῶς φερόμενος ἢ ματα ὑπὲρ ἀνθρώπων. μετ' ἐμοῦ ἐφίεσ
τὸν θεὸν ἐσεδαί, καὶ σιλῶδαι ἐν τῇ μήτρᾳ μου. καὶ πῶς γνήσομαι
λέγε μοι χωρίον θυρήχρον, καὶ τόπος ἀγάσματος τοῦ τῆν χερου
βίμ ἐπιβαίνοντος. μή με δολέσσης ἀπάτη, οὐ γὰρ ἔγνω ἡδονῶ.
γάμου ὑπάρχου ἀμύνησ. πῶς οὖν πᾶσα τέξομαι;

Θεὸς ὁ πού λεται νικᾷται φύσεως τείεις φησὶν ὁ ἀσώματος,
καὶ τὰ ὑπὲρ ἀνθρώπων ἀφπράττειται. τοῖσ' ἐμοῖσ πίσειε ἀλι
δέσι ρήμασι παναγία ὑπὲρ ἀμω με. ἢ δὲ ἐβόησε, γυροῖσ μοι νῦν ὡς
τὸ ρήμα σου, καὶ τέξαι με τὸν ἀφθρον, (φρησὶ βίμ μου σενήσεν ἡδονῶ.
ὁ πῶς ἀναγὰ γη τὸν ἀνθρώπων ὡς μόνος δυνατὸς εἰς τὸ ἀρχαί με ἄε
ωμα ἀφ τῆς συζητάσεως. Εὐχαί πρὸς τὸν χριστόν.

Φώτισον τὸν οφθαλμούς μου χριστὲ ὁ θεός, μὴ ποτε ὑπνώσω εἰς
θάνατον, μὴ ποτε εἴπη ὁ ἐχθρός μου ἴσχε πρὸς αὐτόν.

Ἄν πληπάρ τῆσ' ἰν χρισ μου γυνού ὁ θεός, ὅτε μέσον δεξβαίνω
παγίδων τῶν λαῶν. ῥυθί με ἐξ αὐτῶν, καὶ σῶσόν με ἀγαθὲ ὡς φιλα
θρῶτος. Πρὸς τὴν θεοτόκον.

Ὅτε οὐκ ἐξέμεν παρρησίαν δὲ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἀμαρτίματα, σὺ
τὸν ἐκ σοῦ γυνικέντα δυνώπισον θεόκε πρὸ θενε. πολλὰ γὰρ ἴσχε
εἰ δέησις μηδὸς πρὸς ἐμύψαι δεσπότου. μή παρίδης ἀμαρτωλῶ
ἰκείσας ἢ πᾶνσε μινος, ὅτι ἐλεήμων εἶσ καὶ σῶζον δυνάμενος, ὁ καὶ
παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν κατὰ δεξάμενος. Πρὸς τὸν κύριον.

Τῶν ἀσράτων ἐχθρῶν μου τὸ αὐπνον ἰδιόταξαι κύριε, καὶ τῆσ' ἀ
θλίας φρησ μου τὸ ἀτονον ἔγνωσ ὁ πλάσας με. διὸ εἰς χεῖράσ σου
παράβηθι με τὸ πνός μου. σκέπασόν με πῆρυξε τῆσ' ἡσ' ἀγαθῶ
τητος, ἵνα μὴ ὑπνώσω εἰς θάνατον. καὶ τοὺς τοδρούς οφθαλμούς μου
φώτισον ἐν τῇ βυφῇ τῆν θεῶν σου. καὶ διέγερὸν με ἐν κερῶ
ἐν θετῶ πρὸς σὺν δεξολογίαν, ὡς μόνος ἀγαθός καὶ κληθῆνθρῶτος.

IN ANNUNTIATIONEM PEROYAM SAN
CTAE DEIPERAE.

Consilium ante secula reuelas tibi uirgo Gabriel, suprafstette
Mutans, & dicens. Aue terra infeminata. Aue rube
incombuste. Aue profundum difficile uisum. Aue pons ad cœ
los deducens, & scala sublimis, quam Iacob ui
dit. Aue diuina urna manæ. Aue solutio maledictiois. Aue Adæ
reuocatio tecum Dominus.

Videris mihi ut hō, dicit incorrupta uirgo ad principem exer
citus, & quomodo dicis uerba supra hominem? mecum dixisti
Deum fore, & habiturum esse in matrice mea, & quomō fiam
dic mihi locellus latus, & locus sanctificationis cheru
bim ascēdētis? ne me decipias deceptioe, nō. n. noui uoluptatē
nuptiæ sum ignara. quomodo igitur filium pariam?

Deus ubi uult, uincitur naturæ ordo, dicit incorporeus,
& quæ supra hominem, perficit, meis crede ue
ris uerbis o ualde scā, saneq̄ pura, hæc uero clamauit fiat mihi nūc
uerbum tuum, & pariam incarnem carnem ex me mutuatū (ut
ut reducat hominem, ut solus potens in primam digni
tatem per commisionem. Orationes ad Christum.

Illumina oculos meos Christe deus, ne unquā obdormiā in
mortem, ne unq̄ dicat inimicus meus, præualui aduersus eum.

Auxiliator animæ meæ fias deus, quia per medium transeo
laqueorum multorum, libera me ex ipsis, & salua me bone, ut hu
manus. Ad Deiperam.

Quoniā nō habemus loq̄ndi fiduciā pp multanra peccata tu
ex te natum precare deipera uirgo, multa enim pos
sunt preces matris ad clemētiam domini. ne despicias peccatorē
preces o ualde seuera, quia misericors est, & saluare potens, qui &
pati propter nos suscepit. Ad Dominum.

Inuisibilia inimicorum meorum in somne scis dñe, & mi
seræ carnis meæ defectū cognouisti q̄ formasti me. Ideo in ma
commendo spiritum meum foue me alis tuæ boni (nus tuas
tatis, ne obdormiam in mortē, & intelligibiles oculos meos
illumina in delitiis diuinorū uerborū tuorū, & excita me i tēpore
recto ad tuam glorificationem, ut solus bonus & humanus.

Splendere desiderantibus gratiam infinitam.
Terminus profectus uerissimum uerbam
Tranquilliforme implet cor
Opere enim expleto lætificauit amicos
Flatu uiolento & ignis glossematis
Dato spiritu Christus ut pollicitus est.
Effregit uentris sterilis uincola
Iniuriam q̄ intolerabilem fœcundæ
Sola oratio profetissæ olim
Annæ ferentis spiritum contritum
Ad potestatem, & Deum cognitionum
Incomprehensibilis est dei principalissimus
Rhetores enim demonstrauit illiteratos
Satis sophistas mutire faciendo sermone
Et a profunda nocte extrahendo
Populos infinitos fulgur spiritus.
Erat procedens ex ingenua luce
Omnipotentilucificus incorruptus splendor
Cuius per filii paternam substantiam
Nunc manifestat cognatam facem
ignita uox in Sion gentibus.
Rex regum solus ex solo, solum
Verbum procedens a patre incausato
A equipotentem tuum spiritum Apostolis
Vere illustrando misisti ut benefactor
Cantantibus potentia tuæ o Domine.
Balneum diuinum regenerationis
Verbo miscens compositam naturam
Suppeditas mihi aquam ex incorrupto
Vulnerato tuo latere o Dei uerbum,
Sigillans feruore spiritus.
Flectunt omnia consolatori genu
Filio q̄ patris, patri congenitissimo.
In personis enim nouit tribus substantiam
Vere inaccessibleem. in tempore. unam
Illuxit enim lumen gratia spiritus.

λα μὲν αὖ τῶν ἰσχυρῶν τὴν χάριν τὴν ἀφθονον.
Ὅρος βεβηκὸς ἀδελφείκων λόγος,
Γαλιθαίω μορφὸν ἐκτελεῖ τὴν κερδίαν.
Ἔργον γὰρ ἐκπεραύασ' ὄφρανε θίλωνε,
Πνοὴ βιαία καὶ πυρὸς γλαυφίη μασι
Νείμας δ' πνύμα χριστὸς ὡς ὑπέχετο.
Ἐρρηξε γαστρὸς ἡ τεκνῶ μελίησ' ἀέδασ,
Υβελν τε δυσημέτερον διτεκνου μελίησ,
μόνη προσευχὴ τῆς προφήτιδος πάλαι
Ἄννης, φηδύσσης πνύμα σωτετε μελίον
Πρὸς τὸν διωδύτην καὶ θεὸν τῆν γνώσεων.
Ἄλη πῖός ἔστιν ἡ δεαρχικωτάτη,
Ἐήδασ' γὰρ ἕβρωε τοὺς ἀρχαμμάτους,
Ἄλις ὄψατος συστομίζονταε λείω.
καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἕξαιρου μελίδς
λαδὸς ἀπείρους ἀστραπῆς πνύματος.
Ἦν ἐκ πορφυρῶν ἕξ ἀγλήνη του φάουε
τὸ πανθενουργῶ φων ἄφθιτον σέλασ,
Ὅν τὴν δι' ἕξ πατεκῆσ ἕξουσίασ
κλῆ ἐμφανίζει συμφυῆ φρυκτωείαν
φρυδάσ ἡ χριστὸν ἐσιάν τοῖς ἔθνεσιν.
Ἄναξ αἰακτων διοε ἕξ οἴου μένοε
λόγοσ προελθὼν παῖδοσ ἕξ αἰαίτιου,
Ἰωδενέσ σου πνύμα τοῖσ ἀφσθλοῖσ
νημδρτέε ἕξ ἕλαμείασ ὡσ θυδργίτηε,
Ἄδουστὸ δόξαν ἰὼ κρῶται του κνέει.
Ἄδδον τὸ θεὸν τῆς παλιγγενείασ,
λόγω κεραυνῶσ σωτεθῆ μελίη φύσει,
Ὀμβροβλυτεῖσ μοι ῥέθρον ἕξ ἀκηρατου
νεου γμαίνεσ του πωλθιράσ ὡ θεοῦ λόγε,
Ἐπισπραγίτων τῆ ζέσει τῶ πνύματος.
καμπτῆ τὰ πάντα ἰὼ παρακλήτῶ γένυ,
Γόνω τε παῖδοσ πατεῖ συμφυεσάτω.
Ἐν γὰρ προσώποισ διδε τετῆ δισ δόσιασ
νημδρτέε ἀπρόσιτον ἀχρονον μείαν.
Ἐλαμψε φάσ γὰρ, ἡ χάριεσ τῶ πνύματῶε.

τελεῖσθε πάντες ἢ θεὰρχικωτάτῃ
 Ὅσοι λατρεύετε τελευτῆσθε οὐσίᾳ
 Ὡς πρὸς φῶς τελεῖσθε ὡς διδραχμῆς
 καὶ περισσομορφῆς χρυσοῦ εἰς ὧσιν ἐλάττωται
 Ὅλως πορίζων τὴν χάριν τῆς πνεύματος
 Αὐτῆρον ἐκβαρῶσιν ἀμωλακκημάτων
 Γυρίπνοον δέξαθε πνεύματος ὁρόσον
 Ὡς τέκνα φωτὸς μορφοῦ τῆς ἐκκλησίας
 Νῦν ἐκ σῶν γὰρ ἕξελήλυθεν νόμος
 Ἡ γρηγορεῖτε περισσομορφος πνεύματος χάριτος
 καὶ ὡς πρὸς ἡδύκησεν αὐτὸς ἐξουσίας
 Ἀλλ' ἀποθῶν ἐκτεῖσαι πνεύμα πατρὸς
 Σοφίζον ἐν γρηγορεῖσθε ἀποστόλους
 Ἐπισφραγίζον τὸν φθέρειον λόγον
 Πατρὸς ἐν ὧσιν μορφοῦ ὄν πατὴρ ἐφθ
 Ἡ γρηγορεῖτε περισσομορφος πνεύματος
 καὶ ὡς ἡμεῖς τε σὺν ἐξελήλυθεν ἀποστόλων
 Θεὸς λόγος πάντων ἄρχων ἀχράντων δόμων
 Ὁμοθενῶσθε καὶ σωουσιωμενῶσθε
 Νῦν ἐκκαρκεῖται πνεύματος φάρος
 Ἡ γρηγορεῖτε ἡμεῖς χρυσοῦ καὶ σωτηρίας
 Ὁ δὲ ἀποθῶν ἐξουσίας ἐκ τῆς παρθείνου
 Ἰνῶς προφήτην θεῖον ἐκβαρῶσθε
 Στὸν Ἰωνᾶν τῆς φθέρειας διαρπάσεως
 Ὁ λὸν τὸν ἄδαμ, παγγενῆ πεπρωμένον
 Ἡμεῖς ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ἐργατοῖς
 Ἀγωνίως ἐξουσιᾶς πνεύματος καὶ ἰσοῦσθε
 Γαροπροβλήτως πάντων σωημενῶσθε
 Ὡς ἀπεχθόνος καὶ στικῶν μολυσμάτων
 Ἡμεῖς ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμὲν ἐργατοῖς
 Ὁ ρεκτὸν ἀείωμα τῆς ἀποστόλων
 Σιωνίταις μίμνουσι σὺν παρούσιν
 Γνωρίσμα πνεύματος πατρὸς ἡμεῖς
 Ἀχρῶν ἀπληθῆ τῶν ἐθνῶν ἐργατοῖς
 Ὡς καὶ ἀφηνῶσθε περισσομορφος
 Σὺ μωφονον ἐθροῖσιν ὀργάνων μέλος

S eruitis omnes dei principalissimæ
 Quot serui triluminis substantiæ.
 Supernaturaliter perficit enim ut benefactor
 Et igni format Christus in salutem
 Totam porrigens gratiam spiritus.
 S olubilem purgationem criminum
 Ignispiram accipite spiritus rorem
 O filii luciformes ecclesiæ
 Nunc ex Sion enim exiuit lex,
 Linguigniformis spiritus gratia.
 S icut dignum patuit sponte sua liberaliter
 Domitio carens descendit spiritus a patre
 Sapientificans in linguis A postolos
 Insigillans uitæferum uerbum,
 A Patre acutiformi, quod pater ait.
 C urabat mentes quidem a peccato
 Et sibi apparabat A postolorum
 Deus uerbum omnium princeps immaculata domo,
 A equi roboris autem & consubstantialis
 Nunc infirmatur spiritus lumen.
 P ropitiatio nobis Christe & salus
 Dominus illuxisti ex uirgine
 Ut tanquam prophetam ex fera marina
 Pectoribus Ionam, a corruptione eriperes
 Totum Adam omnigenam cadentem.
 D esideratum nobis celerem in interioribus
 A eterne habentibus spiritum nouabis
 A patre processum undiq; coexistentem
 Materiæ inimicæ ustibilem iniquationem,
 Sordis; q; omnis purgatiuum o omnipotens.
 A ppetibilem dignitatem A postolis
 Sionensibus expectantibus tuam præsentiam
 Cognitionem, spiritui a patre geniti uerbi
 Nugationem impudentem gentium poppismatum.
 C eleriter ostendens igniflanter quiescas.
 C oncors clamauit instrumentorum cantus

A dorare auream inanimatam imaginem.
 Paracleti autem lucifera gratia
 Dignos facit clamare o trinitas sola
 A equipotens sine principio, benedicta es.
Vocem a propheta dictam qui ignorarunt,
 Dicebant a uino factam stulti ebrietatem.
 Loquelæ aduenæ auditæ sunt ut A postolorum.
 Pii autem tibi uocamus diuinitus
 Nouifice uniuersi benedictus es.
Vatem pertonuit uidens uocem,
 Diuini Ioels deiprincipalissimi
 Quibus effluam dicentis tanquam uerbum
 Spiritus mei conclamabunt, o natura
 Trilumiluca benedicta es.
Tertia quidem partita est horarum gratiam
 Ut demonstret tres substantias
 A dorare in simplicitate libertatis.
 Sed in una nunc dierum domina,
 Filius, Pater, & Spiritus benedictus es.
Soluit uincula, & rorat flammam
 Triluminis dei principatus forma.
 Laudant pueri, laudate solum
 Saluatorem & cunctificum ut benefactorem
 Creata uniuersa creatura.
 Memoriam Christus mortales saluantium uerborum
 Quæ a patre audiuit, A postolis dixit.
 Spiritus præparat linguignito spectaculo
 Sedens, benedictum assimilata,
 Alienata uero laudat te creatio.
Saluabiliter, sua potestate iens
 Lux per se splendida, & datrix luminis
 Existens uenisti implere A postolos,
 honoratum tanquam alitum tuis seruis
 Illustrem q; spiritum distribuas.
Cecinit prophetarum spiritiferum os,
 Tuum corporaliter o Domine aduentum,

70
 Εὐβίη, ὃ χρυσὸ τευκρὸν ἄλυχον ἐρέτας.
 Ἡ τῶ πῦρα κλήτου δὲ φωσφόρος χεῖρ,
 Σεβασμιολογία τῶ βοῶν, τελας μὲν,
 Ἰσοθενεσ, ἀναρχος, βύλα γηρός εἶ.
 Φωνῶ προφητόφθεγκρὸν ἠγνοηκό τεσ,
 Ἐφασκον οἰνό τευκρὸν ἀφρονθε μέθην,
 Ἐήσεις ξουηκού ἀθηγεν ὡσ ἀποσόλων.
 Ὅι θύσε βεῖς δέ σοι βοῶ μεν ἐν θεῶσ,
 Νευρογέ τῶ σύμπαντος βύλα γηρός εἶ.
 Θέωπιν κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὄπαι,
 Ἐν θοῖς ἰωήλ τῶ θεαρχικωτάρον,
 Ὅις ἐκ χεῶ φθίνουσ διαλ πῦρ λῶρον
 τοῦ πνύματός μου συμβοήσοις, φύσις
 Ἡ τελοσφειγγόφωτος, βύλα γηρός εἶ.
 Τετῆ μὲν δὲ μοίρησεν ἄρῶν τῶ χεῖρ,
 Ὅ τῶσ ἐπεμψώδε τῶσ ἐπὶ σῶσῖς
 Σέβην οἰ ἀπλότη τι τῆ σ' ἰουσίασ.
 Ἀλλ' οἰ μᾶ νῦ ἠμῶδων ἠ κνεῖα,
 Ἰὶς, πατήρ, καὶ πνύμα, βύλα γηρός εἶ.
 Δύ τα δισμᾶ, καὶ σροσίλ τῶ φλόγα,
 Ὅ τελοσφειήσ τῆσ θεαρχίασ τύπος.
 Ἰμνοῦσι παῖδεσ, βύλα γηρός ἐν μόνον,
 Σωτήρα καὶ παντοῦργὸν ὡσ βύργητην,
 Ἡ δὲ μουρηθεῖσα σύμπασα κτίσισ.
 Μνήμῶ ὁ χρῖσος τῶν βροτοσῶν ἐπῶν,
 Ἀπαδακνοσθεῖσ τοῖσ ἀποσόλοισ ἐφῖ,
 Τὸ πνύμα τέλει γηροσπυροσ ἰω θεῶσ
 Ἐφίλον, βύλα γηρός οἰκου μὲν,
 Ἡλο τελοσ μὲν δὲ μέλπει σε κτίσισ.
 Σωτηροσ δὲσ, ἀφροσπῶσ ἰὸν
 φῶσ ἀφροσπῶσ, καὶ πῦρα κλήτον φῶσ
 Ἰπᾶρχον, ἠκεσ ἐμφορῶν ἀποσόλοισ,
 Τιμῆσ ὡσ ἄημα τοῖσ θεῖσ οἰκέταισ,
 Λελιπῆ μὲν οἰ πνύμα προσ νέμοισ.
 Ἡσε προφητῶν πνύματέμφορον σῶμα,
 Σῶσ θεοσπροσῶσ δὲ μέσων οἰ δημίαν,

και πνύμα κήλων πατρικόν προημενον,
 ακτισουμπαλαυργασωθρονον σεθεν,
 εις ανθρωπηως πισοις σεβασ.
 χαίροις αναστα, μηδ' οπαρθενον κλειος,
 απαν γαρ διδινησαν, βλαλων σόμα
 ηδ' οθον, ουδενε, σε μελπειν αειωσ.
 ιλιγγια δε νοις απας ου τον τονον
 νοειν, οθεν σε εν τω θω δεξαζομεν.
 υδην εοικε τλω φυσιζων κερω,
 μονη γαρ εδινησι κε κρ' υφει λωρον,
 νοου εν αλθαινοντα τλω εροτων φσιπ,
 οσ δευδοις κλισμοισι νη' ισου μελυοσ
 Γαδ' οσ, απεπομφε τλω χερειν τε πνύμακωσ.
 οσ εις επνθουεν η δεορηγοσ χερεισ,
 λαμποντες, ας α' π' οντες, ηλλοιω μελυοι,
 οθνεαν αλλοιωσιν δυπρεπισατην,
 ισοθεου εν τλω αλημητον ειδωτες,
 σοφλω τειφεγγον ουσιαν δεξαζομεν.
 ΚΟΣΜΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΗΤΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ
 ΘΕΟΓΟΝΙΑΝ. Η ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ,
 χειροσ βροτωθεισ, λω' οπδρ δεδσ μελυη.
 Ρισοσ γλινάται, δεξαλατε. χρισοσ υξ ουρανων,
 απαντήσατε. χρισοσ ιωδι γησ, υψωθιτε. αλατε
 ο κνείω παλα η γη. και εν βυφοσωη ανμνησατε
 λαοι, οτι δεδεξαται.
 ιδ' εντα εν ηραβασιασ, θεου τον κωτ' εικονα γλωμενον,
 ολον της φορασ υπαρξαυτα, κρειττονοσ επ' ακοταθεισ
 ασ ζωησ, αωθις αναστασησ οσοφοσ δε μωρηγοσ, οτι δε
 δεδεξαται.
 ιδων ο κτισησ ομλ' μενον εν ανθρωπον, χερσιν ον εποιησ,
 κλινασ ερανδοσ κωτ' χειται. τωτων δε εν παρθενε θεεσ
 ασ αγνησ ολον ουσιουται, αληθεια σαρκωθεισ, οτι δεδε
 ξασται.
 σοφια, λογοσ, και διωαμωσ, υοσ αν τε παδοσ, η απωγασ
 μα, χρισοσ ο θεοσ διωαμωσ λαδων, οσασ υπδ' ηνοσμιυδσ,
 οσασ ο γη, και ανθρωπισσ, ανεκτισατο ημασ, οτι δε

βροτω. μερω.
 γερμασμαι. δεξαζω.
 αρταω. υψω. αδα.
 νερεω.
 ρεω. ρεσω.
 ωταω. πλατω.
 ολλω. ολλυμ.
 κληρω.
 ουσιω. σοιοσμαι.
 σαρκω.
 αναζομαι.
 λαμβανω. αν.
 κελω. ανατελιω.

Et spiritum sinibus paternis productum,
 Increatum confactorem, confessorem tuum
 Quod misisti incarnationis fidelibus cultum.
 S alve Regina matriuirginalis gloria
 Omne enim beneuolubile, benedicum os,
 Eloquent non potest te laudare digne,
 Caligat autem mens omnis tuum partum
 Cognoscere, unde te cum desiderio glorificamus.
 C antare decet naturam uiuificantem puellam
 Sola enim in uteris occultauit uerbum
 A egrotanti medens mortalium natura
 Qui dextris sedibus nunc sedens
 Patris, misit gratiam spiritus.
 Quoscunq; inspirauit de sua gratia
 Splendentes, fulgurantes, permutati
 Hesternam permutationem decentissimam
 A equipotentem indiuisibilem cognoscentes
 Sapientem trilucam substantiam glorificamus.
 COSMAE HIEROSOLYMITAE IN
 THEOGONIAM. Principia Versuum.
 Christus mortalis factus, quod erat, deus manet
 Hristus nascitur, glorificate. Christus de caelis,
 c occurrite. Christus in terra, exaltate cantate
 Domino omnis terra, & in laetitia cantate
 populi, quia glorificatus est.
 L apsum ob transgressionem, dei ad imaginem factum
 qui totus corruptionis erat, meliore prolapsus di
 uina uita rursus reformat sapiens creator quoniam glo
 rificatus est.
 C um uidisset conditor perditum hominem, manibus que fecit
 inclinatis caelis descendit. hunc uero ex uirgine di
 ua pura totum substãtificat, ueritate incarnatus, quoniam glo
 rificatus est.
 S apientia uerbum, & potentia filius existens patris & splen
 dor. Christus deus qui potentias latuit quocunq; caelestes,
 quocunq; in terra, & homo factus recondidit nos qm glo

rificatus est.
Ante secula ex patre genito influxibiliter filio, &
 in ultimis ex uirgine incarnato sine femine Christo
 Deo clamemus, qui exaltasti potentiam nostram sanctus
 es Domine.
Inspirationis participans melioris Adami terrenus, &
 ad corruptionem delapsus muliebri deceptione, Christum ex
 muliere clamat uidens, propter me, secundum me
 natus, sanctus es Domine.
Conformis luteæ tenuis compositionis Christe na-
 tus, & participatione carnis peioris tradita diui-
 na progenie, mortalis factus, & manens Deus & ex-
 altans potentiam nostram, sanctus es Domine.
Bethleem latere ducum Iuda Regina, Israel
 enim regens, Cherubim qui in humeris ex te profectus
 Christus manifeste, & exaltans cornu nostrum o-
 mnibus dominatus est.
Virga ex radice Iessæ, & flos ex ipsa Christe, ex
 uirgine natus es, ex monte laudabilis um-
 broso, denso, uenisti incarnatus ex experte uiri im-
 materialis, & deus gloria potentiae tuæ domine.
Quem olim prædixit Iacob gentium receptaculum Christe ex p-
 genie Iuda ortus es, & robur damasci, Samaritæq;
 Spolia, uenisti deprædatus, deceptionem uertens in fi-
 dem deo delectabilem gloria potentiae tuæ domine.
Diuinationis quondam Balæ sermonū discipulos sapientes a-
 strologos latitiae impleuisti stella ex Iacob or-
 ta domine, gentium primitias inducentes, suscepisti autem
 palam gloria potentiae tuæ Domine.
Vtriuellus, in uentre uirgineū descendisti, pluuia xpi & ut gut-
 tæ in terram stillantes aethiopes & tharfes & arabum
 insulæq; Sabæ, modorum omni terræ dominantes proci-
 derunt tibi saluator gloria potentiae tuæ domine.
Deus ens pacis, pater misericordiarum magni consilii
 tui Angelum pacem tribuentem misisti nobis
 unde Dei cognitionis ad lumen uia ducti ex nocte de
 luce uigilantes glorificamus te humane.

δόξα σου.
Γω̄ π̄σ̄ τ̄η̄ῑ ᾱῑων̄ων̄ ἐκ̄ πᾱτ̄ρος̄ γ̄λυνη̄θεν̄τῑ ἀρ̄θ̄ύτως̄ ἡ̄ω̄, ὁ̄
 ἐ̄π̄ ἐ̄χ̄ά̄των̄ ἐκ̄ πᾱρ̄θέν̄τοῡ ἑ̄ρκω̄θέν̄τῑ ἀσ̄π̄ρω̄σ̄, χ̄ρ̄ῑσ̄τ̄ω̄
 ὁ̄ θε̄ω̄ βο̄ή̄σω̄ μ̄εν̄, ὁ̄ ᾱν̄ῡψ̄ώ̄σᾱσ̄ ὁ̄ κ̄ε̄ρᾱσ̄ ἡ̄ μ̄ω̄ν̄, ἁ̄γ̄ῑος̄
 ἐ̄κ̄ κ̄ε̄ρ̄ε̄.
Ὁ τ̄ῆ̄σ̄ ἐ̄πῑπ̄νο̄ίᾱσ̄ με̄ταχ̄ων̄ τ̄ῆ̄σ̄ ἀμ̄είνω̄ ἁ̄δ̄ᾱ μ̄ χ̄ρ̄ῑκ̄ῶ̄σ̄, κ̄
 π̄ρ̄ὸ̄ς̄ φ̄θ̄ο̄ν̄ ἡ̄κᾱρ̄ο̄λῑο̄θ̄ή̄σ̄ᾱς̄ γ̄ῡναῑκεί̄ᾱ ἀπ̄ό̄ τ̄ῆ̄σ̄ χ̄ρ̄ῑσ̄τ̄ῶ̄ν̄ γ̄ῡναῑ
 κ̄ῶ̄ς̄ ὁ̄σ̄ ἕ̄ξ̄ ἕ̄ξ̄ ὁ̄ρ̄ων̄, ὁ̄ δ̄ῑ ἐ̄μ̄ε̄ κᾱτ̄' ἐ̄μ̄ε̄ γ̄ᾱνον̄ω̄ς̄, ἁ̄γ̄ῑος̄ ἐ̄κ̄ κ̄ῡε̄ῑ.
Σμ̄μορ̄φο̄σ̄ π̄η̄λίν̄η̄σ̄ ὁ̄ῡ τε̄λο̄ν̄σ̄ διᾱρ̄τί̄ᾱσ̄ χ̄ρ̄ῑσ̄τ̄ε̄ γ̄ᾱρ̄
 ν̄ώ̄σ̄, κᾱὶ̄ με̄τ̄' ἡ̄ σᾱρκ̄ῶ̄ς̄ τ̄ῆ̄σ̄ χ̄ε̄ί̄ρᾱ με̄τᾱδο̄ν̄ς̄ θ̄ε̄ο̄σ̄ φ̄ν̄
 τ̄λη̄ς̄, β̄ρο̄τ̄ὸ̄σ̄ π̄ε̄φῡη̄σ̄, κᾱὶ̄ μ̄είνω̄σ̄ θε̄ο̄σ̄, κᾱὶ̄ ἀν̄ῡψ̄ώ̄-
 σᾱσ̄ ὁ̄ κ̄ε̄ρᾱσ̄ ἡ̄ μ̄ω̄ν̄, ἁ̄γ̄ῑος̄ ἐ̄κ̄ κ̄ῡε̄ῑ.
Βη̄θ̄λε̄μ̄ ὁ̄ῡφ̄ρᾱίνοῡ, ἡ̄ γ̄ᾱμ̄ῶ̄ν̄ ἰ̄οῡδᾱ βᾱσί̄λ̄ε̄ᾱ. Ὁ̄ν̄ ἰ̄σ̄ρᾱή̄λ̄
 ἦ̄ ὁ̄ ποῑμ̄έν̄ων̄, χ̄ε̄ροῡβ̄ῑμ̄ ὁ̄ ἐ̄π̄ ὤ̄μ̄ω̄ν̄, ἐκ̄ σο̄ν̄ π̄ρο̄ε̄λ̄θ̄ῶ̄ν̄
 χ̄ρ̄ῑσ̄τ̄ῶ̄ς̄ ἐ̄μ̄φ̄αν̄ῶ̄ς̄, κᾱὶ̄ ἀν̄ῡψ̄ώ̄σᾱσ̄ ὁ̄ κ̄ε̄ρᾱσ̄ ἡ̄ μ̄ω̄ν̄, π̄όν̄-
 τ̄ω̄ν̄ ἐ̄ βᾱσί̄λ̄ε̄ᾱσ̄.
Ἰσ̄κ̄ρ̄δ̄ος̄ ἐκ̄ τ̄ῆ̄σ̄ ε̄ί̄ζ̄η̄ς̄ ἰ̄ε̄σᾱὺ̄, κᾱὶ̄ ἀν̄θ̄ος̄ ἕ̄ξ̄ αὐ̄τ̄ῆ̄σ̄ χ̄ρ̄ῑσ̄τ̄ε̄, ἐκ̄
 τ̄ῆ̄σ̄ πᾱρ̄θέν̄τοῡ ἀν̄ε̄β̄ρ̄ά̄σ̄η̄σ̄ᾱς̄, ἕ̄ξ̄ ὁ̄ροῡσ̄ ὁ̄ ᾱίνε̄τ̄ῶ̄ς̄ κᾱτᾱ-
 σ̄κ̄ί̄οῡ, δ̄ᾱσ̄έ̄ος̄, ἡ̄λ̄θε̄σ̄ σᾱρκ̄ω̄θ̄ε̄ο̄ς̄ ἕ̄ξ̄ ἀπ̄ε̄ῑρᾱν̄ ὄ̄φ̄οῡ, ὁ̄ αὐ̄-
 λ̄ω̄ς̄, κᾱὶ̄ θε̄ο̄σ̄, δ̄ό̄ξᾱ ἡ̄ δ̄ῑω̄ ᾱ μ̄ε̄ σοῡ κ̄ῡε̄ῑ.
Ὁν̄ π̄ά̄λαῑ π̄ρο̄ε̄ί̄π̄εν̄ ἰ̄ακ̄ω̄β̄, ἐ̄θ̄ν̄ῶ̄ν̄ ἀπ̄ε̄κ̄δο̄χ̄ῆ̄ν̄ χ̄ρ̄ῑσ̄τ̄ε̄, φῡλ̄ῆ̄ς̄
 ἰ̄σ̄ρᾱή̄λ̄ ἕ̄ξ̄ ἀν̄ε̄π̄ε̄ῑχ̄ᾱς̄, κᾱὶ̄ δ̄ῑω̄ ᾱ μ̄εν̄ δ̄ᾱμᾱσκ̄ῆ̄ς̄, σᾱμᾱρ̄εί̄ᾱς̄
 σ̄κ̄ῡλ̄ῆ̄ τε̄, ἡ̄λ̄θε̄ π̄ρο̄νο̄μ̄ῶ̄σ̄ᾱς̄, π̄η̄λ̄ί̄ν̄ω̄ν̄ ἕ̄ξ̄ ὁ̄σ̄ τ̄ῶ̄ν̄
 σ̄ιν̄ θε̄ο̄τ̄ῆ̄ρ̄ω̄ν̄, δ̄ό̄ξᾱ ἡ̄ δ̄ῑω̄ ᾱ μ̄ε̄ σοῡ κ̄ῡε̄ῑ.
Τῶ̄ μ̄ᾱν̄τ̄ε̄ω̄σ̄ π̄ά̄λαῑ βᾱρ̄ᾱ ᾱ μ̄ τ̄ῶ̄ν̄ λ̄ό̄γ̄ων̄, μ̄νη̄τ̄ῶ̄ς̄ ὁ̄σ̄ ἁ̄
 σ̄δ̄ρο̄σ̄κό̄ποῑᾱ, χ̄ᾱρ̄ᾶ̄ς̄ ἐ̄π̄ω̄λη̄σ̄ᾱσ̄, ἀ̄σ̄η̄ρ̄ ἐκ̄ τ̄ῆ̄σ̄ ἰ̄ακ̄ω̄β̄ ἀ̄ν̄ᾱτ̄ε̄ί̄
 λ̄ᾱς̄ δ̄έ̄σ̄ω̄τᾱ, ἐ̄θ̄ν̄ῶ̄ν̄ ἀπ̄ᾱρ̄χ̄ῆ̄ν̄ε̄ῑσᾱρ̄ μ̄ε̄ν̄ῶ̄ς̄, ἐ̄δ̄έ̄ξ̄ω̄ δ̄ε̄
 π̄ρο̄φ̄αν̄ῶ̄ς̄, δ̄ό̄ξᾱ ἡ̄ δ̄ῑω̄ ᾱ μ̄ε̄ σοῡ κ̄ῡε̄ῑ.
Ἰσ̄κ̄ρ̄δ̄ος̄ ἐκ̄ τ̄ῆ̄σ̄ πᾱρ̄θέν̄τοῡ κᾱτ̄' ἐ̄μ̄ε̄ γ̄ᾱνον̄ω̄ς̄ χ̄ρ̄ῑσ̄τ̄ε̄, κᾱὶ̄ ὡ̄ς̄ σᾱ
 ρ̄ῶ̄ν̄ ὁ̄ν̄ γ̄ῆ̄ σ̄ᾱρ̄ῶ̄σ̄ᾱῑ, ᾱῑθ̄ί̄ο̄σ̄ω̄σ̄ κ̄ῆ̄ θ̄ᾱρ̄σ̄ε̄ί̄ς̄, κᾱὶ̄ ἀρ̄ά̄β̄ων̄
 ἡ̄θ̄ί̄ τε̄, ἑ̄ξ̄ β̄ᾱ, μ̄ή̄δ̄ων̄, π̄ά̄σ̄ῑσ̄ γ̄ῆ̄ς̄ κ̄ρᾱπο̄ν̄ῑτ̄ε̄σ̄, π̄ρο̄ε̄ί̄
 π̄ε̄σ̄όν̄ σο̄ῑ ὡ̄ τ̄ῆ̄ρ̄, δ̄ό̄ξᾱ τ̄ῆ̄ δ̄ῑω̄ ᾱ μ̄ε̄ σοῡ κ̄ῡε̄ῑ.
Θε̄ο̄ς̄ ὢ̄ν̄ ε̄ῑρ̄ῶ̄ν̄, πᾱτ̄ῆ̄ρ̄ ὁ̄ν̄ ἡ̄ρ̄μ̄ῶ̄ν̄, τ̄ῆ̄σ̄ μ̄ε̄γ̄ᾱλ̄η̄σ̄ β̄οῡλ̄ῆ̄σ̄.
 Ὁ̄ν̄ ἁ̄γγ̄ε̄λ̄ο̄ν̄ ε̄ῑρ̄ῶ̄ν̄ πᾱρ̄ε̄χ̄ῶ̄ν̄ ἀπ̄ε̄σ̄έ̄λ̄θ̄ᾱς̄ ἡ̄ μ̄εν̄.
 Ὁ̄θεν̄ θε̄ο̄γ̄ω̄σ̄ίᾱσ̄ π̄ρ̄ὸ̄ς̄ φ̄ω̄ς̄ ὁ̄δ̄ῆ̄ν̄θεν̄ τ̄ε̄σ̄, ἐκ̄ νῡκ̄ῶ̄ς̄ ὁ̄ρ̄-
 θ̄ε̄ί̄ζ̄ον̄τ̄ε̄ς̄, δ̄ό̄ξᾱ ἡ̄ δ̄ῑω̄ ᾱ μ̄ε̄ σοῡ κ̄ῡε̄ῑ.

γερνάω.
 ἔχω μετέχω. αρ.
 γίνομαι. αρ.
 φύν. μέρω.
 ἐφραίνομαι.
 ποιμαίνω.
 προσέρχομαι. αρ.
 βασιλεύω.
 βλασφάμω. αρ.
 προέπω.
 ἀπατέλλω.
 προνομέω. ἰσέσω.
 πηλίνω.
 ἕξαγω. λέχομαι.
 βαίρω. καταβαίρω. αρ.
 στάζω. ξω. κρατέω.
 σίτω. προσσιπίτω. αρ.
 παρέχω. ἀποσέλλω.
 ὀδηγέω. ὀρθηρίζω.
 δοξολογέω.

ἀποβλάψω·
 ελευθερώσω·
 πτώξω· θεοργέω·
 συλλαμβάνω· ἀνι-
 κνέω· εμαρθροπώξω·
 εμέω· ἀπεριμέω·
 οϊκνέω· διέρχασμαι· ἀν-
 φυλάττω· τίθετω· ἀν-
 κλίνω· ἀρακλίνω·
 σπαρσύνω· λύνω·
 μέλλω· ἀρχώ·
 καλέω·
 τρέφω· προστάττω·
 κατάφρονέω·
 φάλλω· εὐλογέω·
 τυγχάνω· ἀν· λαμπύω·
 στρατεύομαι·
 κρηνάω·
 προσκυρνέω· μέλλω·
 ἀκορνίζω· φλέγω·

ἐν δουλοῖς ἡμῶν καὶ ἑσθ' ὄνοματι ἀπεργάφης πειθήσας,
 καὶ δουλοῖς ἡμῶν ἐχθροῦ καὶ ἀμαρτίας, ἡλυθὲς ἑσ-
 σασ χριστὸν ὄνομα ἡμῶν διὰ πτωχίστου, καὶ χριστὸν,
 ὅθεν τῆς ἐνώσεως καὶ κοινωνίας, ἐθεύργησας.
 ἰδοὺ ἡ παρθένος ὡς πάλαι φησὶν, ὡς γὰρ ἰσχυροῦσα,
 ἐκνήσε θεὸν ἐν ἀνθρώπῳ γεννῆται καὶ μετὰ παρθένου, δι-
 ἣς κατὰ μαγνήτας θεῶν οἱ ἀμύρωτοι, θεοτόκων κυρίως
 οὔσαν, οὐκ αἰσθάνεται ἀνυμνήσω μεν.
 Ἐπὶ ἀγγέλων ἰωαννῆς ἐμβρυον ἀπὸ μήτρας ἐν ἀλλοίῳ θήρῳ
 ἐδέξατο. ἢ παρθένου δὲ οἰοκίησας ὁ λόγος, καὶ ἔρημα
 λαβῶν, διεδήλυθε φυλάξασ' ἀδιώφθορον. ἦσ' γὰρ οὐχ
 ὑπέστη ῥύσεως, πλὴν τεκνύσας κατὰ τὴν ἀπὸ μήτρας.
 ἢ ἄλλο σαρκωθεὶς χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν γὰρ ἑσθ' ὄνομα, ὃν πατὴρ
 πρὸ ἐως φόρου γένεσ'. τὰς ἡνείκας δὲ ὀκνησάντων τῆν ἀρχαί-
 των διωξάντων, οὐ φαίνεται τῆν ἀλόγων ἀνακένελοιται. ῥα
 κη σπαργανούται, λυθὲ δὲ πλυτλόκους σειρὰς πρὸ ἀπὸ
 νέον ὅθεν ἀδὰ μ' αὐτὸν φεραμάτων, ἐτέχθη ἡσθ' ὄνομα.
 καὶ πιστοὶς δέδοται. ἢ ἡ μέλονταις ἐπὶ δέξιν αἰώνος, πα-
 τὴρ, καὶ ἀρχὼν, καὶ καλεῖται τῆς μεγάλης ἐσθ' ὄνομα ἀγγ-
 γελος. ἐπὶ ἰσχυρὸς θεὸς ἐστὶ, καὶ κρησάντων ὅθεν ὄνομα τῆς κλί-
 σης καὶ δὲ ἀδελφεία σωζασάντων, ὅθεν ὄνομα προσά-
 γματα ὡς καταφρονήσαντες, πύρρος ἀπειλῶν οὐκ ἐπὶ ὡν-
 θησάν, ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῆς φλογὸς ἐσθ' ὄνομα, ὅθεν πα-
 τέρων ἡμῶν θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.
 Ἔτι μετὰ ἀγγελοῦ ἰδοὺ τῆς φωσφαιρίας ἐτυ-
 χων. δέξασ' αὐτοῦ γὰρ αὐτοῦ πάλαι εὐλογησάν, καὶ ἀγγελοῦ, ὅθεν
 νυμνήσατε ἑσθ' ὄνομα, ὅθεν ἐτέχθη χριστὸς, ὅθεν πατέρων ἡμῶν
 θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.
 Ἐξείφνης ἑσθ' ὄνομα τῆς ἀγγέλου, οὐρανῶν στρατεύματα.
 δέξασ' ἐκρῶν ἡμῶν θεῶν οὐκ ἐπὶ ἑσθ' ὄνομα, ὅθεν ἡσθ' ὄνομα
 θεῶν ποῖς εὐδοκίας χριστὸς ἐλαμῆν, ὅθεν πατέρων ἡμῶν
 θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.
 Ἔτι μετὰ ἑσθ' ὄνομα οἱ ἀγγελοῦ, διελάθοντες ἰδοὺ μεν τὸ γε-
 γνησθ' ὄνομα, θεῶν χριστὸν. ἐθελῆ με καταχρῶντες δὲ, ἑσθ' ὄνομα
 καὶ ἡσθ' ὄνομα προσκυρνέων ἀναμέλωντες, ὅθεν πατέρων ἡμῶν
 θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.
 Ὁ αὐτὸς ὡς ὑπὸ φλογὸς ἡσθ' ὄνομα βόλος. (θεὸς, εὐλογητὸς εἶ.
 ὅθεν ἡσθ' ὄνομα ἡμῶν τῶν ὄνομα, ὅθεν ἐδέξατο φλέγει ἡμῶν,

Inter seruos Caesaris edicto descriptus es, persuasus,
 & seruos nos inimici & peccati libera-
 sti Christe, tota nram substantiam pauper factus, & terrestrem
 ex ipsa unione & communione deificasti.
 Ecce uirgo ut olim dixit, in uentre concipiens
 Peperit deum hominem factum, & manet uirgo, prop-
 ter quam conciliati dei peccatores deiperam proprie-
 entem in fide cantemus.
 Ex uisceribus Ionam foetum euomuit marina fera, qualem
 accepit, in Virgine uero habitans uerbum, & carne
 accepta transiit seruata incorrupta, quam enim non
 sustinuit a lapsu enixam continuit innocuam.
 Venit incarnatus Christus deus noster, ex uentre, quem pater
 ante luciferum gignit, habenas tenens immat-
 cularum potestatum, in praesepe irrationalium recubuit. pa-
 nis uilibus fasciatur. Soluit autem multiplices catenas delicto-
 rum.
 Natus ex Adam puerulus fermenti natus est filius, (rum.
 & fidelibus datus est. futuri autem hic est seculi pa-
 ter, & dominus, & uocatur magni consilii An-
 gelus. hic fortis deus est. & dominans potestate creaturae.
 Pueri pietate connutriti, impio iussu despecto ignis minas non ti-
 muerunt, sed in media flamma stantes cantabant, pa-
 trum nostrorum Deus benedictus es.
 Pastores in agro pernoctantes mirabilem lucis apparitionem for-
 titi sunt. gloria enim domini ipsos circumfulsit, & Angelus, can-
 tate clamans, quoniam natus est Christus, patrum nostrorum
 Deus benedictus es.
 Statim cum sermone Angeli, caelorum exercitus
 gloria clamabant deo in excelsis, in terra pax, in ho-
 minibus bona uoluntas. Christus illuxit. patrum nostrorum
 Deus benedictus es.
 Verbo hoc dixerunt pastores, digressi uideamus quod fa-
 ctum est, diuinum Christum, Bethleem profecti autem cum e-
 nixa adorabant cantantes, patrum nostrorum Deus benedictus es.
 Miraculi super naturalis rorem fundens
 Figurabat fornax figuram, non enim, quos suscepit, uffit iuuenes

ficut neq; ignis diuinitatis, uirginis, que ingressus est, uentre,
 Ideo laudantes cantemus, benedicat creatio o
 mnis dominum, & superexaltetur per omnia secula.
Trahit Babylonis filia pueros seruos Dauid
 Ex Sion ad se. doniferos mittit autem magos pueros,
 Dauidis deicipiam filiam precaturus. Ideo
 Laudantes cantemus. Benedicat creatio omnis
 Dominum, & exaltate per omnia secula.
Instrumenta declinavit luctus cantilenæ, non. n. canebant in
 filii Sion, Babylonis soluit autē omnē deceptionē, & (spuriis
 musicorum consonantiam ex Bethleē natus Christus. Ideo
 Laudantes cantemus, benedicat creatura omnis
 Dominum, et exaltate per omnia secula.
Mysteriū admirabile uideo, & inopinabile, cœlum speluncā, se
 dem cherubicam uirginem, præsepe loculum, in quo
 decubuit incomprehensibilis Christus Deus quem laudantes
Admirabilem cursum uidentes magi inso- (magnificamus.
 litæ nouæ stellæ nouiluce cœlistis perillustrantis Chri/
 stum regē cōiectati sunt in terra natū Bethleæ in salutē nrām.
Nuper natū Magis dicentibus puerulus
 o Rex, cuius stella apparuit, ubi est? nam in illius adora
 tionem uenimus. furens Herodes turbatus est Christum in/
 terficere Dei hostis fremens.
Diligenter quæsiuit tempus Herodes stellæ, cuius ducatu ma
 gi in Bethleem adorant Christum cum donis, a quo in
 patria ducti, malum puericidam dereli
 querunt illulum.
COSMAE HIEROSOLYMITANI IN
Dei Apparitionem. Principia uersus.
Baptismum abiectio terrigenarum delicti.
Rofundi aperuit fundum, & per aridam pro
prios trahit, & in ipso obruit aduersarios
 fortis in bellis Dominus, quoniam glorificatus est.
Ad am corruptum reformat fluentis Iordanis, & dra
 conum capita nidificantium conterit rex
 seculorum Dominus, quoniam glorificatus est.
Igne diuinitatis immateriali, carnem materiale inductus, ior

ως ου δε πυρ της θεοτητος παρθενου λυ υπεδυνησω.
 διδ ανμυνητες, αναμελωμεν, διλογιτω η κτισις παν
 (ε τον κλειον, και υπερυφουτω εις παντα τους αιωνας.
Ελικ βαβυλως η θυγατηρ παιδεις, δουκητους δαβιδ
 εκσιων εν αυτη. δωροφορος εμπει δε μαγοις παιδεις,
 τλω του δαβιδ θεοδδχον θυγατρα λιτανυσοντας. διδ
 ανμυνητες, αναμελωμεν, διλογιτω η κτισις πασα
 τον κλειον, και υπερυφουτε εις παντα τους αιωνας.
Ορανα παρεκλινε επενδος ωδης, ε γαρ ειδον εν νοθοιοι οι
 παιδεις σιων, βαβυλως νοσ λυ δε πασεν παλαιω, και
 μοισησ εν αρμονιαν, βηθλεεμ υβανατειχισ χρισος. διδ
 ανμυνητες, αναμελωμεν, διλογιτω η κτισις πασα
 τον κλειον, και υπερυφουτε εις παντα τους αιωνας.
Μυσηρον ξνον ορα, και ηραδδον, ουρανον η απηλαιον, θεο
 νον χειρβικον τλω ηραδδον, τλω φαττωλω χειρον, εν ω,
 αυεκλινθη ο ακρωτηρος χρισος, ο θεος, ον ανμυνητες με
Εξαισιον ορομον ορωντες οι μαγοι ασωηη (χαλννομεν
 τοις νε ε ασδρος αρππαδς, ερανι ε υπδραμωωντος, χρι
 σον βασιλεα ε τεκμηραν εν ηη γλυνηθεται βηθλεεμ, εις
 νηνγλης μαζων λεζωντων παιδιον (ε τηριαν η μων
 αυαξ, ου ασηρε φαιη, πουδδτι, εις γαρ εκεινου προς κληη
 σιν ηκομεν, μαγεισ ο ηραδδεις, εταρα ητετο, χρισον αυε
 λειν ο θεομαχος φρατηρομενος.
Ηκριβωσε χρονον ηραδδεις ασδρος, ου ταεις ηγωσιαισ οι μα
 γοι, εν βηθλεεμ προς κλησισ χρισον εν δωροισ, υφ ε πλεσ
 πατειδε ο δηρομμενοι, δεινον παιδου τον εγματελε
 των παιρομενοισ.
ΚΟΣΜΑ ΤΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΗΤΟΥ ΕΙΣ ΤΑ
ΘΕΟΦΑΝΙΑ, ΟΥ Η ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ,
Βωππισμα εν φε γη γλυων αμφοταδδσ.
Υτου αυεηγλυνη πυθμενα, και εηξ ηρασ οικει
βους ελικ, εν αυτω ηε τα ηε λυασ αντιπαλαισ, ο
 κραταος εν ωλεμιοσ κλειος, οπι δεδδξασαι.
Αδδμε τον φθαροτα αναπαλατη ερεθροισ ιορδδνου, ηε φρα
 κωντων κεφαλης εμφωλθοντων διαθρα ηει, ο βασιδδς
 ηη αιωνων κλειος, οπι δεδδξασαι.
Πυρι της θεοτητος αυλω, ερεησ υλικω ημεσεμοιοσ, ιορ

δνο. δυμε.
 ελω.
 εμτω.
 λιτανω.
 παραλινω.
 αναμελω.
 ορα. ω.
 μεγαλυνω.
 τεκμαιρομαι.
 φαιρομαι. ηνω.
 ταρατω. αναρεω. α.
 φρασηομαι.
 αυρηθω.
 εδηξω. λητω.
 παιζω.

δάινυ πδρι βολ μεται βι να μα, ο σαρκωθεις εκ πρ θεινυ
 κύελος, οτι δεδξαται.
Τον εν τον ο σμηχων τρι αυθρατων, του τοις καθαρθεις εν
 ιορδάνη, οισ θελη (ε ε μοι α) θε, ο λω μένας, τυν εν τω
 σκότει φωτί των κύελος, οτι δεδξαται.
Εχυν ο διδους τρι βασιλυσιν η μωδν κύελος, και κέρασ χρι
 στω αυ του υψων, παρ θεινυ άρωτί κτεται. μολει δε πεδω
 βολ πτισμα. δι ο πισοι βοήσω μεν, εν εστιν άπος ώσ ο θε
 οσ η μωδν, και εν εστι δίκαιος, παλω σου κύελε.
Σπειρδουσα πειν η τεκνυ μελη δινωδς, σή μεδρον θυφραίνυ
 χρισω εκκλησία, δι ύδατος και πνύματος, υιοι γαρ βι
 γεγύλωται, εν τωσ άνακρ αζοντες, εν εστιν άπος ώσ ο θε
 οσ η μωδν, και εν εστι δίκαιος, παλω σου κύελε.
Μεγάλη φωνή εν τη βρή μω βοά πρόσφομοσ, χρισω έτοι
 μα (ε τε οδουδς, και τει βουσ τς θεου η μωδν θυθείασ ά
 πδρ γάσαδε, εν τωσ άνακρ αζοντες, εν εστιν άγιος ώσ ο θε
 οσ η μωδν, και ονκ εστι δίκαιος, παλω σου κύελε.
Ακήκοα κύελε φωνήσ σου, εν ει πασ, φωνή βοώντωσ εν τη βρή
 μω, οτι ε βρόντισσας πολλων ενδι ύδατων, γω σφ μαρτυ
 ρέμελωσ υψ όλος γεγνώς, τς παρόντωσ, πνύματος υ έβό
 ησε, συ ει χρισός, θεσ σοφία, και διώκιμς.
Εν ππόμενον ηλιον τίσ ειδεν, οκήρυξ βοά, τον εκχε μπροσ
 τη φνσει, ινα σε ύδασιν άπαύγασμα τήσ δδξησ, τω πα
 ρωσ χαρακτηρ άι δίου, εκ παλνω, κη χόρρωσ ών, πνευ αυ
 σω τήσ σήσ θεότητς. συ ει χρισός, θεου σοφία, και διώκι
 μς (ε πειλω εν θε), λω εχεν θυγατέρα μαωσής πδριτυ (μς.
 χών σοι. ώσ γαρ τήσ βολ του σε φωνή (εν τα ησθήθη, δι θυδς
 άπεσρα φη ταισ όλεισ, ενω δε τωδς βλέπω σε τανώσ, η
 πς χειρο θετήσω σε. συ ει χρισός, θεσ βολία, ε διώκιμς.
Τυχήσ τε λων έμφονοσ, και λόγω με μωδ μενοσ, άψύχωσ
 θυγα σου μα. ει γω βαπτισω σε, και τή γρον μοι εσαι πυ
 ει και πνιζόμενον όρος. φυγω (ε δε θαλασσα διχη, κη ιορ
 δάνησ εθς σραφείσ. συ ει χρισός, θεσ σοφία, ε διώκιμς.
Ιησωδς ό ζωής αρχηγός, λυσω τω και τα κριμα ηκθ, λδω με
 τς πτωσ παλω σου. καθαρσίων δε ώσ θεοσ μη δόμενοσ,
 ε τωσ ππ και δαίρεται εν τω ιορδάνη, εν φ τλω εχρα
 κτείνασ,

danis circumdatur aqua incarnatus ex uirgine
 Dominus, quoniam glorificatus est.
S ordem abstergens hominum, his purgatus in
 Iordane, quibus uoluit assimilatus est. quod erat manens, eos qui
 in tenebris illustrans Dominus, quoniam glorificatus est.
F ortitudinem præbens regibus noster dominus, & cornu un
 ctorum ipsius exaltans a uirgine paritur. uadit autem ad
 baptismum. ideo fideles clamemus, non est sanctus, sicut de
 us noster, & non est iustus præter te Domine.
S terilis prius infœcunda male, hodie lætare
 Christi ecclesia ob aquam, & ignem. filii enim tibi
 facti sunt in fide clamantes non est sanctus ut de
 us noster, & non est iustus præter te Domine.
Magna uoce in deserto clamat præcursor. Christi pa
 rate uias, & calles Dei nostri rectos fa
 cte, in fide clamantes non est sanctus ut de
 us noster, & no est iustus præter te Domine.
A udiui Domine uocem tuam, quæ dixisti uoce clamantis in de
 ferto, quoniam tonuisti multis in aquis tuo testi
 ficatus filio totus factus præsentis spiritus cla
 mauit tu es Christus Dei sapientia, & potentia.
S ordescentem solem quis uidit, præco clamat, splendidum
 natura, ut te aquis o splendor gloriae. pa
 tris figura sempiterni lauem, & scenum ens ignem tan
 gam tuæ deitatis. tu es Christus Dei sapientia & potentia.
S ub ostendit diuinam, quam habebat reuerentiam Moses ob
 uius tibi ut enim rubo te locutum sensit, statim
 auertit aspectus. ego autem quomodo uidebo te clare, aut
 quo mō manu ponā te. tu es Christus, Dei sapiētia, & potētia.
A nimæ ens prudentis, & uerbo honoratus in animatorum
 reuereor. si enim baptizabo te, accusator mihi erit i
 gne fumigans mons. fugiens mare in duas partes. & ior
 danis hic conuersus, tu enim Christus dei sapientia & potētia.
I esus uite princeps soluere damnationem uenit. A da
 primi parentis. purgationum autem ut Deus non indigens
 prolapi causa purgatur in Iordane, in quo inimicitiam

interficiens, superantem omnem mentē, pacē gratificatus est.
C onuenientibus infinitis populis, ut a Iohanne baptizarentur,
Ipse in medio stetit, acclamabat autem præsentibus quis o
stendit o imperuasi iram uobis declinare futuram?

Fructus dignos Christo perficite. præsens enim nunc pa
cem gratificatus est.

A gricola, & conditor in medio constitutus, ut unus omnium
corda inspectat, purgatiuam autem palam manu ca
piens, totius mundi aream sapienter diuidit ste
rilitatē cōburens, fructiferis autē sempiternā uitam gratificans.

V ox uerbi, lucerna luminis, lucifer,
Solis præcurfor, in deserto agite pœnitentiā omnibus clamat
populis, & præpurgamini. ecce enim adest Chri
stus ex corruptione mundum liberans.

N atus sine femine ex deo, & patre, ex uirgine
sine forde incarnatur Christus, cuius Iorum ex
nobis uerbi cōnexionē soluere impossibile docet
præcurfor terrigenas ex deceptione liberans.

I n igne baptizat finali Christus imperuafos, &
non deum putantes se. in spiritu autem nouificat
per aquam gratia cognitores suæ diuinita
tis, a peccatis liberans.

I uuenes pios in camino ignis commoratos exhibi
lans spiritus roris innocuos seruauit, & diuini A n
geli condescensio. unde in igne rotrati gra
tificanter canebant o per laudabilis, qui patrum dominus
& Deus, benedictus es.

T anquam in cœlo cum tremore, & admiratione aderant in ior
dane potestates Angelorum considerantes tantam
dei condescensionem, quomodo tenens magnam
aquarum subsistentiam, in aquis corpifer ste
tit, Deus patrum benedictus es.

N ebula, & mare diuini præfigurabat baptismatis
miraculum, in quibus ante baptizatur transeundo a legis la
tore populus. mare autem erat figura aquæ, & nebula
spiritus, quibus perfecti, benedictus es clamamus de
us patrum nostrorum.

19
κτείνασ, ὑπὲρ χουβιν πάντα νῦν εἰρήνω χερίζεται.
Σινελθόντων ἀπειρών χερῶν ἕως Ἰωάννου βαπτισθῆναι,
αὐτὸς ἐν μέσῳ ἔστη, προσεφώνη δὲ τοῖς παροῦσι, τίς ἐδεί
ξεν ἀπειθεῖσ τιλὸν ὄργην ὑμῖν ἐκ κλίνας τιλὸν μέλισσιν.
χερσῶν ἀείονος χριστῶ ἐκτελεῖτε, παρῶν γὰρ νῦν εἰρή
νω χερίζεται.

Γεωργὸς ὁ καὶ διμουρῶς, μέσον ἔστηκός ὡς εἰς ἀπάντων,
χερδίασ ἐμβάλλουσι. χεραρτήριον δὲ πύον χειροσάμε
νος, τιλὸν πακόσμιον ἄλθονα πανσόφως διίσησι, τιλὸν ἀ
χερσίαν φλέγων, διχερσῶσιν αἰώνιον ζωὴν χερίζομε
ν ἡ φωνὴ τῆς λόγου, ὁ λυχνὸς τῆς φωτὸς, ὁ ἔως φόρος, ὁ (νοσ.
τῆς ἡλίου πρόσφορος, ἐν ἡ ὁρῆ μω μετανοεῖτε πᾶσι βοῶ
τοῖς χριστοσ, καὶ προσκ. θαίρεθε, ἰδοὺ γὰρ πάρεσι χρι
στὸς, ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυζούμενος.

Γεννηθεῖς ἀρρῶστω ἐκ θεοῦ καὶ πατρός, ἐκ τῆς παρθένου
δίχα χερσῶσ τιλὸν χριστὸς, οὐ τὸν ἱμᾶντα, τιλὸν ἔξ
ἡμῶν τῆς λόγου συσάφειαν λυεῖν ἀμήχανον διδάσκει ὁ
πρόσφορος, γηγνεῖσ ἐκ παλίνης λυζόμενος.

Ἐν πυρὶ βαπτισθῆναι τελευτάτω χεριστὸς τὸν ἀπειθοῦντασ, καὶ
μὴ θεὸν φρονολῶντασ αὐτόν. ἐν πυρὶ ματι δὲ καινοποιεῖ
δι ὕδατος χερετι τὸς ἐπιγνώμονασ αὐτοῦ τῆς θεότη
τος, τῆς πλημμελημάτων λυζόμενος.

Νέουσ διολθεῖσ χεμίνω πυρὸσ προδμιλήσαντασ, διασφεί
ζον πυρὶ μα σρόου, ἀβλαβεῖσ διεφλάξε, καὶ θεοῦ ἀγ
γέλου συκατάβασισ. ὁ θεὸσ ἐφλογιστοσ ὁ μωλοσ, διχα
εἰστωσ ἀνέμελων, ὑπὲρ ἡμῶν τε ὁ τῆν πατέρων κλεισ
καὶ θεοσ, ὁ λυγμτὸσ εἰ.

Ἦσ πῶρ οὐρανῶσ ἐν δόμῳ καὶ θαύματι παρείσαντο ἐν ἰορ
δάνῃ ἀιδωάμεσ τῆν ἀγγέλων σκοπούμενοι τοσῶν τῆν
θεῶσ τιλὸν συκατάβασιν, ὁσῶσ ὁ κρατῶν τιλὸν ὑπὲρ ὄρων
τῆν ὑδάτων ὑπὸσασιν, ἐν τοῖσ ὕδασισ μακροφόροσ ἔσθ
κεν, ὁ θεοσ ὁ τῆν πατέρων, ὁ λυγμτὸσ εἰ.

Νεφέλησ τῆ καὶ θαλάσση, θεοῦ προφῶσιν ἐβαπτισμακὸσ
τὸ θαύμα. ἐν οἷσ ὁ πῶρ βαπτισθῆναι διεξοδησῶσ τὸ νομο
δέλη χριστὸσ. θάλασσα δὲ τὸ τυπὸσ ὕδατος, καὶ νεφέλη τῆ
πυρὶ μακρὸσ, οἷσ τελευτῶμενοι, ὁ λυγμτὸσ εἰ κρᾶζόμενοι ὁ θε
οσ ὁ τῆ πατέρων ἡμῶν.

Απαντες υιοι, εν ω τω τελειωσιν ερχομεν, θεολογου
 τας ασχητως, εν αγγελις δοξασωμεν, πατρως υιον,
 εν πνευμα αγιον. ουτο ε τελειωσιν ομοουσιος.
 εις δε θεος, εν ιεραμομεν, υιου υιου μητε οτην πατρως
 κλειος και θεος, υιου γαρ ε.
Μυστηριον ηρωδου ο βαβυλωνος ελαξε και μενος πικρα
 σασα φρονον, οτι ρεθροισ εμελλον αυλων πυρ εις λεξαδ
 ο ιορδανης, η εδρα σαρι βαπτιζομενον τον κλεισην, ον
 υιου γαρ ε, η υιου υιου εν εις παντας τον αιωνα.
Αποθου φοβον απαντα ολυτωτης εν προσομω εφισεν. ε-
 μοι δε πειθαρχει, ως χρισω μοι προσελθε. εως γαρ φ-
 σει απεινη. εμω προσαγματι εβρον, και βαπτιζομεν με
 συγκαταβατα, ον υιου γαρ ε, και υιου υιου εν εις
 παντας τον αιωνα.
Ενηματων ως ακηκον ο βαπτιζος εν δεσπονη, σωζομοσ
 παλαμικεινι, χειρα πύγας ομει, η τω κορυφω η πολ-
 σου αυτη, εν βαπτιζομεν εις βοα, αγιασμεν με συ, γαρ ε θε-
 ος μου, ον υιου γαρ ε, και υιου υιου εν εις παντας
Τελειος η φανερωσις εν ιορδανη γεγονεν, (τους αιωνας.
 αυτη γαρ υιου θεος φως, ο πατηρε φωνησεν, ετος ο βα-
 πτιζομενος, υος ο αγαπητος μου. εν πνευμα συμπλην
 εν ομοιω, ον υιου γαρ ε, και υιου υιου εν εις παντας
Απορει πασα γαρ σαυφηνειν προς αειαν. (τον αιωνα.
 ιλιγγια δε νος η υιου υιου ομοιος υμειν σε θεοτε. ομοιος
 αγαθη υιου ερχουσα, τω πατηρι δε χειρ, η γαρ εν τωτον
 διδως τον εν θεον ημων. ου γαρ χριστιανων η προσαπισ, σε
Δαβιδ παρσο πνευματι τοις φωλιζο (μεγαλωμεν.
 μενοις. εν προσελθετε εδε περσ. θεον εν τωτε λεγεις
 φωτισητε. ετος ο πατρως εκεκρυφεν. εδωκε εν πωσει.
 και γαρ αυτου εισηκουσε κλειος ελθων ρεθροισ εν ιορ-
 δανου, φθαρεντα δε ανεκαλινσεν.
Ο Ησας, λουθετε καθαριτε φασκη, πας φρηεις εν
 εν απελευθε κλειος. οισι φωντες, υιου εν διζων φρενθε.
 ρανει εν υιου καινοτον χριστο τον περσ εχουση αυτη
 τωτε και περσ ζωω τω αγιω βαπτιζομεν πνευματι.
 σωτηρωμα χαρις και σφραγισ. ως γαρ εθροισ

O mnes fideles in quo perfectionem accepimus de deo loquen
 tes intacite cum Angelis glorificemus patrem. filium,
 & spiritum sanctum. hoc enim trinitas personis consubstantialis
 unus autem deus, cui & cantamus, o ualde laudabilis patrum
 Dominus & Deus benedictus es.
Mysterium admirabile Babylonis ostendit caminus sca
 tens rorem, quoniam aquis accepturus immaterialē ignē erat
 Iordanis, & assumpturus carnē baptizatum conditorem, quē
 benedicunt populi, superexaltant per omnia secula.
Depone timorem omnem liberator praecursori inquit, mi
 hi autem obedi, ut Christum ad me adi. hoc enim na
 tura sum. meo iussui obedi, & baptiza me
 condescendentē. quē benedicunt populi, & superexaltant per
 omnia secula.
Verba ut audiuit Baptista Domini trepidus
 palmam extendit manu tangens uerticem con
 ditoris sui. baptizato clamabat. sanctifica me. tu enim es de
 us meus, quē benedicunt populi, & superexaltant per oia secula.
Trinitatis apparitio in Iordane facta est.
 ipsa enim per diuina natura pater clamauit hic ba
 ptizatus filius dilectus meus, spiritus simul aderat
 simili, quem benedicunt populi & superexaltant per oia secula
Indiget omnis lingua laudare condigne
 caligat autem mens etiam caelestis laudate te de ipera, tamen
 bona existens fidem accipe, & enim desiderium
 nouisti diuinū nrū. tu. n. xpianoꝝ ppugnatrix te magnificam
O David ades spiritu illumi
 natis, nunc accedite, cane ad Deum in fide dicens,
 illuminamini. hic miser clamauit Adam in errore
 & enim ipsum audiuit dominus ueniens. fluentis autem Ior
 danis corruptum innouauit.
Esaías lauamini, purgamini dicit, malitias co
 ram auferte domino. sitientes aquam uiuam adite
 spargit enim aquam nouificam Christus accurrentibus sibi
 cum fide, & ad uitam in senescentem baptizat spiritu.
Conferuemur gratia fideles, & sigillo, ut enim perniciem
b

Fugerunt limine Hbraei quondam sanguinolento sic & no-
bis egressum diuinum hoc regenerationis lauacrum
erit. Inde & trinitatis aspiciemus lumen inocciduum,

COSMAE HIEROSOLIMYTANI MA-
gnæ secundæ, scilicet feriæ. Capita uersuum.

In Secunda.

- i** Mperuium inandans mare diuino ipsi
us iussu exiccanti, & ut ambularet per
ipsum Israelita populus ductanti do-
mino canamus. gloriose enim glorificatus est.
- I** neffabilis Dei descensus, qui Christus ipse est
Deus & homo, Deus non rapinam esse pu-
tans dum formaretur, seruum ostendit disci-
pulis. gloriose enim glorificatus est.
- A** dministraturus ipse ueni cuius formam conditor
spontaneus circundor mendicanti A dæ, ditescens
diuinitate, ut ponerem meâ etiam ipsius aîam in redëptionē
qui impassibilis diuinitate.
- E** x horruit puerorum puroꝝ ornatum, purę ut anima corpus
& obedit nutritus in infinita materia indefessus ignis, semp uî
uero arente flamma, sempiternus hymnus cane (ua
batur. Dominum omnia opera laudate & superexaltate
ipsum in sacula.
- V** os meos tunc discipulos omnes cognoscent, si mea
iussa seruaueritis dicit saluator amicis ad
passionē ueniens, pacē habete in uobis ipsis & omnibus & hu-
milia cogitantes superexaltamini, & dominū cognoscentes
me laudate, & superexaltate in omnia secula.
- O** rdinis contrario modo uobis gētilis esto potestas congenerę
nō hæreditas enim mea, tyrannis aut opinio suæ uoluntatis,
itaq; electus in uobis esse uolens aliorum sit o-
mnium longe extremus & dominū cognoscētes me laudate
& superexaltate in omnia secula.
- M**agnificasti Christeenixam te deiperam, ex qua con-
ditor noster compassibile induisti corpus nostrarum
liberationem in scitiarę quam beantes omnes ge-

21
ἐφυγεν φιλῆς ἑβραῖοι πολλοὶ αἰ μαχρείσσης, οὐπο καὶ ὁ
μὲν ἰβόδιον δὲ θεῖον ὄδω τῆς παλιγγενεσίας λαυτήριον
ἔσται. καὶ τῆς τελευτῆς ὁφώμεθα φῶς δὲ ἀδύτων.

ΚΟΣΜΑΪ ΗΙΕΡΟΣΟΛΥΜΗΤΟΥ Τῆ ΜΕΓΑ-

ΛΗΔΕΥΤΕΡΑ. Η̄ ᾹΚΡΟΣΤΙΧΙΣ,

Τῆ Δευτέρᾳ.

- ὦ τὴν ἄβυσσον κυμαίνου μελίω θάλασσαν θείω αὐ-
τὸν πρὸς τὸ γμάλι ἀναξηρεάαντι, καὶ περὶ βύσσου δὲ
αὐτῆς τὸν ἰσραηλίτην λαὸν καὶ τοῦ γμάλι κυ-
ρίω ἄβυσσῳ ἐν δόξῳ γὰρ δεδόξασται.
- Ἡ ἀπόρρητος τῆς θεοῦ καὶ βασις, ὁπὲρ χρῆστος αὐτὸς ἔστι
θεὸς καὶ ἀνθρώπος, ὁ θεὸς οὐχ ἀργυρῶν εἶναι ἠγασ-
μένος ἐν τῷ μορφῶσται, δὲ δὲ λαὸν δεικνύει τοῖς μαθη-
ταῖς. ἐν δόξῳ γὰρ δεδόξασται.
- Διακονῆσαι αὐτὸς ἐλήλυθα, δὲ τὴν μορφῶν ὁ πλάσσειν ἡμῶν
ἐκ τῶν πλάκων τῶν πλάκων ἡμῶν, ὁ πλάσσειν ἡμῶν
θεότητα θεῖναι ἐμῶν τε τὴν αὐτῆς ψυχῆν ἀντίλυτρον,
ὁ ἀπαθῆς θεός τε.
- Ἐφείξε παύσων διακονῆν τὸ ὁμοίωτον ψυχῆς ἀσπλῆστωμα,
καὶ εἶξε τὸ βασιλεὺς ἐν ἀπειρῶν ἡλικίᾳ μακρῶν πύρ. ἀειζῶλου
δε ἐκ μὲν θεοῦ φλογῆς, δὲ αἰωνίῳ ἡμῶν ἀειμέλιπε-
το, τὸν κλειον πάντα τὰ ὄντα ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοῦ αἰῶνος.
- Ἦμας μόνον ὅτε μαθηταῖς πάντα γενέσονται, εἰ πᾶσι ἐ-
μάς ἐν τῷ θεῷ τηρήσεται, φησὶν ὁ θεὸς τοῖς ἀλλοῖς πρὸς
πᾶσας μάλας, εἰρήνην δὲ ἐν αὐτοῖς, καὶ πᾶσι καὶ τα-
πεινὰ φρονούντες, ἀνυψοῦτε. καὶ κλειον γενέσονται ἡμῶν
με, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τὰ ὄντα αἰῶνος.
- Τάξασθε ἡμᾶς παλιν ὑμῶν ἐν τῇ ἐκείνῳ ἔστω τὸ κλειον ὁμοίωτον.
οὐ κληρὸς γὰρ ἐμῶν, τυραννίς ἢ γνάμη αὐτῶν εἶναι. ὁ
δὲ πρόκλιτος ἐν ὑμῶν εἶναι θεῶν, τῆς ἄλλων ἔστω πᾶν-
των ἐξαπὸ τῶν θεῶν, καὶ κλειον γενέσονται ἡμῶν, ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τὰ ὄντα αἰῶνος.
- Ἐμεγάλωσθε χεῖρ ἡμῶν τῆς περὶ σῶσιν σε θεοτόκον, ἰβῆς ὁ πλά-
σσειν ἡμῶν ὁμοίωτον πᾶσι πᾶσι πᾶσι πᾶσι, δὲ τῆς ἡμετέρων
λαυτήριον ἀγνοήμα. ταῦτ' ἡμῶν εἶξασται πᾶσι αἰῶνι

αἱ, σὲ μεγαλύνουμένῃ.
 Ἐν ἵππῳ πάντῃ ἐμπαθῆναι ἀποβλέψου μελῶν, ἐπέκειον τῆς θείας
 βασιλείας γυναικῶν ἀναχθῆναι βεβαίως ἐμφορῶν, ὅτις οὐκ ἔστι
 σὺ λῶν προέφησεν ἡ ὄντως σαθρία, ἐν ἧ δὲ ἀκαθάρσια, ἡ μὲν
 πονηρὴς ἡ λῶν Τριλαυγέσδρον.
 Ἀφορῶντες εἰς ἐμὲ εἴπατε κλέρι τοῖς σαυροῖς μαθηταῖς,
 μὴ φοβείτε ὑμῶν, ἀλλὰ σωθεὶτε πάντες ἐν τῷ πνεύματι.
 ἐμὸν δὲ πᾶν πῖνον πῖνετε ποτῆρι, ὅτι ἐν ἧ βασιλείᾳ
 δεῖ τῶ πατρὸς σωθῆναι ἀκαθάρσια.

ΤΟΥΤΟΥ Τῆ ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤῆ. Ἡ ἈΚΡΟΣΤΙΧΙΣ,
 ΤΕΛΕΤΗ ΤΕ.

τ ὁ δὲ μακρὸς τῶ τυραννικῶ οἱ ὅσοι ζῆσο παῖδες μὴ
 πειθάνετε, ἐν ἧ ἡμίονοι ἐληθῆντες, θεὸν ὁμολο-
 γῶν ἰαλλόντες, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυ-
 είου τῶν κλειῶν.

Ἐάντι μίαν ἀποθῆναι ἡμῶν βαλῶν ἡμῶν, καὶ φαισθαῖς ταῖς
 ἡμῶν πᾶσι τῶ ἀθανάτω νυμφίῳ χριστῷ ὑμνοῖς σιμωνι-
 ῶν μεν, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυεῖς τῶν κλειῶν.

Ἰησοῦ ὁδῶν τῶ κοινῶν τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐλαῖον ἐν ἀγγελοῖς, ὁ-
 πῶς ἐπαθῶν μὴ θέντες καὶ ἄλλοις, ἰαλλῶν,
 εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυεῖς τῶν κλειῶν.

τὸ τὰ ἡμῶν ὅτι πῶς θεὸς ἐδέξαθε, ἰσχυρῶς μου χεῖρ ἐπι-
 κηρεῖ τῶ ὁδῶν χριστῶν ἐξ ἡμῶν μεν, ἰαλλόντες, εὐλο-
 γεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυεῖς τῶν κλειῶν.

Ἡ τὸν ἀχρῶν τῶν θεῶν ἐν γαστρὶ χωρήσασα, καὶ χεραὶ ἡμῶν κῶ-
 μῶν κησασα, σὲ ὑμνοῦ μεν θεοτόκε πῶ θέντες.

τῶς μαθηταῖς ὁ ἀγαθὸς γρηγορεῖτε ἐφοσασ, ἡ γὰρ ἄρα
 ἡ ἐξ ὁ κλειῶς ἀγνοεῖτε, ἀποδοῦναι ἐκείνῳ.

Ἐν ἧ δὲ ἀλυτῶρα σου φεικῆναι παρουσίᾳ δέσποτα, δεξιῶν προ-
 βάλτοισ με σῶταξον, τῶν πᾶσι μεμῶτων παρισῶν μου
 τὰ πᾶσι.

ΤΟΥΤΟΥ Τῆ ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΡΑΔΙ. Ἡ ἈΚΡΟΣΤΙΧΙΣ,
 ΤΕΤΡΑΔΙ ἰαλλῶ.

τ Ἡς πᾶσι σῶσιν ἐν τῶ με σῶσασ, ἐπὶ ἀλτῶν τῶ
 σῶμα μου ἐπ' ἐχθρῶν μου, ἡ φραῖθη ἡμῶν πνυμῶ
 μου ἐπ' ἰαλλῶν, οὐκ ἔστιν ἄπορ ὡς ὁ θεὸς ἡμῶν,

nerationes te magnificamus.
 S orde omni inficiente abiecta, dignam diuino
 regno mentem accipite prudentem tuis apo-
 stolis praedixisti uere sapientia in qua glorificabimini splen-
 dentes sole splendidus.

A spicientes in me dixisti domine tuis ipsius discipulis
 ne sapite alta, sed ducimini cum humilibus,
 meum, quem bibo, bibite calicem hunc, quoniam in regno
 patris congloriabimini.

EIVSDEM IN MAGNA TERTIA. Capita uersuum.

In Tertia q3

f Ecce tyrannicae sancti tres pueri non
 credentes, in caminum iacti, deum confi-
 tebantur psallentes, benedicite omnia opera do-
 mini dominum.

P igitiam longe a nobis abiiciamus, & splendidis
 lampadibus immortali sponso Christo cum hymnis occur-
 ramus. benedicite omnia opera domini dominum.

S ufficiat communicabile animae nobis oleum in uasis, ut
 praemio certaminis non posita opportunitate mercaturae ca-
 benedicite omnia opera domini dominum. (namus

T alentum quicumque a deo accepistis aequivalentem gratiam au-
 xilio dantis Christi augeamus cantantes lau-
 date omnia opera domini dominum.

I n captibili deo in uentre capto, & laetitia mun-
 do parta, te laudamus deipera uirgo.

D iscipulis bonus uigilate dixisti, qua enim hora
 ueniam dominus ignoratis, ut retribuam unicuique.

I n secunda tua tremenda praesentia domine dextris o-
 mnibus me connumera peccatorum meorum despiciens meas
 multitudines.

EIVSDEM IN MAGNA QVARTA die principia uersuum.
 In quarto die cantabo,

f I dei in petra me firmato dilatasti
 os meum contra inimicos meos, laetatus est enim spiritus
 meus canendo. non est sanctus ut deus noster.
 b ii

Et non est iustus præter te domine.

In uanis congregatio iniquorum & opinione congregatur malorum. damnatum liberatoré te demonstrare Christum, cui canimus, tu es deus noster, & non est iustus præter te Domine.

Prauum consilium iniquorum considerat inimica Dei animæ existens, ut malum, iustum interficere Christum, cui cantamus tu es Deus noster, & non est iustus præter te Domine.

Verbum tyranni quoniam inualuit septupliciter fornax exarsit olim, in qua pueri non combusti sunt regis conculcantes edictum, sed clamabant omnia opera Domini laudate, & superexaltate in omnia secula.

Euacuans mulier unguentum pretiosum in dominico & diuino tremendo uertice, Christe uestigia tua cepit pura impuris manibus, & clamabat omnia opera Domini laudate, & superexaltate in omnia secula.

Lachrymis lauat pedes rea peccatis conditoris, & abstergit capillis. Ideo eorum quæ in uita, non caruit peccatorum liberatione, sed clamabat omnia opera dominum laudate, & superexaltate in omnia secula.

Celebratur liberatio benignæ ex salutaribus, uisceribusque & lachrymarum fonte, in quo per redemptionem lotam non pudebat, sed clamabat omnia opera dominum laudate, & superexaltate ipsum in secula.

Animis puris & in fordidis labris eia magnificemus Immaculatam, & perpuram matrem emmanuelis per ipsam ex ipsa afferentes cultum diuinum nato, miserere animarum nostrarum. Christe deus & salua nos.

Impius uifus, & malus Zelotypus donum diuinum mercatur, a quo debitum solutum est peccatorum cauponans malus Iudas diuinam gratiam miserere animarum nostrarum. Christe deus, & salua nos.

καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πληθύνου κλέει.

Εν κενώσ το σωτέσθιοι τῆν αἰόμορον, κὶ γνῶμη σιωαθροίε-
ται κροκοδόπω, κὶ τὰ κροκον τὸν εὐσῆν σε ἀποφύλαι χρι-
τόν, ὡς ἄλλομεν, σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, κὶ οὐκ ἔστι δίκαιος
πληθύνου κλέει.

Τὸ δεινὸν βουλυθῆριον τῆν αἰόμορον σκέπτεται θεομα-
θρον ψυχῆσ ὑπάρθρον, ὡς δὲ γρησον ὅν δίκαιοι ἀποκτε-
ναι χριστόν, ὡς ἄλλομεν, σὺ εἶ ὁ θεὸς ἡμῶν, κὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος πληθύνου κλέει.

Εἴημα τυραίνου ἐπεὶ ὑπὸ δόξου ἐπὶ ἀπολασίωσ κέμνος
ὄζειν ἔπι ποτὲ, ὡς ἡ παύθεις οὐκ ἐφλέχθην βασιλείωσ
πατήσαντες δόγμα, ἀλλ' ἐβόων, πάντα τὰ ὄργα τὸν κλέ-
ριον ὑμνεῖτε, κὶ ὑπὸ δόξου τε εἰσ πάντα τὸν αἰῶνασ.

Αποκενοῦσα γυνὴ μύθρον ἐν τιμον διαποπικῆ καὶ θεία φει-
κλῆ κερυφῆ, χριστὲ τῶν ἰχθῶν ὅν ἐπερθε βέθρο τῆ ἀχραύτων
κεχραμμένωσ παρθεμαῖσ, κὶ ἐβόα, πάντα τὰ ὄργα
τὸν κλέριον ὑμνεῖτε, κὶ ὑπὸ δόξου τε εἰσ πάντα τὸν
αἰῶνασ.

Δακρυοὶ πληθύνου τὸν ὄρθαε ὑπὲρ θυνοσ ἀμῆ τῆσ τῆσ πλά-
σανροσ, κὶ ἐκ μαλωσει θελί. διὸ τῆν ὡ βίωσ οὐ δὴμαρτε
πεπρω γμείων τῆσ ἀπολυζαλωσ, ἀλλ' ἐβόα, πάντα
τὰ ὄργα ὅν κλέριον ὑμνεῖτε, κὶ ὑπὸ δόξου τε εἰσ πᾶν-
τασ τὸν αἰῶνασ.

Εδουρεῖται δ' ἄλυσον ὄργαμονι, ἐκ ὄθρειων ἀπολα-
χῶν τε κὶ δακρυῶν πηγῆσ. ὡς ἡ ἀλῆ τῆσ ὄργαρωσ
ὡσ ἐκ πλυθείσ, οὐ κερυφῆσ, ἀλλ' ἐβόα, πάντα τὰ ὄ-
ργα τὸν κλέριον ὑμνεῖτε, κὶ ὑπὸ δόξου τε αὐτὸν εἰσ
τοῦσ
αἰῶνασ.

Υποχρῆσ κερυφῆσ, κὶ ἀρῶν πάνροσ χεῖλεσ δόξου τε μεγαλ-
νωμεν τῶ ἀκηλίσωτον κὶ ὑπὸ δόξου μῆτῶσ τῆ ε-
μμανουῆλ, δι' αὐτῆσ ὡ ὄξ αὐτῆσ πρὸσ φῶροντεσ χερθεῖαν
τεχῶσι, φέσαι τῆν ψυχῶν ἡμῶν χριστὲ ὁ θεὸς, κὶ σῶ ὅν

Αγῶμορον φανείσ, κὶ πονηροσ ζηλότυροσ, δῶρον (ἡμῶσ,
ἀειὸ θεὸν λογοπρωεῖ. δι' ὅ, ὀφλέσιον ἐλύθῆ ἀμῆ τῆσ,
κερυφῆσ ὁ δεινὸσ ἰόρθασ τῶ κλέριον χεῖλεσ, φέσαι
τῆν ψυχῶν ἡμῶν χριστὲ ὁ θεὸς, κὶ σῶ ὅν ἡμῶσ.

Αέλιος περιβυθός τῶσ' ἡρώμοις ἀβ' ἡρώσ', τί μοι δοῦναι θε
λετε, καὶ τὸ χριστὸν ὑμῶν ἡμεῶν ζήσῃ μενον τῶσ' ἡρώσ' πα
ραβῶσ' οἱ κρότηται θεῶσ' ἰούθις ἀντωσ' μελνός χριστὸν.
φείσῃ τῶσ' ψυχῶν ἡμῶν χριστὸν ὁ θεός.

Ὡς πλερωτικῆς ἀγαθῆς ἀποδοῦναι, λήθης ὁ θεὸς ἐτυχεῖς,
ὅτι ψυχῆς οὐδ' ἴσος ἀποδοῦναι ὁ κόσμος ὡν ἐδιδόχευε. ἀπο
γνώσει γὰρ σαυτὸν ἐβρόχους ἀνάστα προδοῦναι. φείσῃ
τῶσ' ψυχῶν ἡμῶν χριστὸν ὁ θεός.

ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ Τῆς ΜΕΓΑΛΗΣ ΠΕΜΠΤΗΣ ἢ ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ,
τῆς μακρῆς πέμπτης μακρῶν ἕκτον ἕξ ἄδω.

Μηθείση ἡμάται πάντος βυθῶσ' κυματοδόφου δὲ
τ ξηραίνεται βυθός, ὁ αὐτὸς ὁμοῦ ἀόπιστος γαυνοῦσ'
βαρὸς, καὶ παντοπλίταις πάφος. ὡς δὲ δὲ θεοτόρ
πῆς ἀνὲ μὲλ' ἄπο, εἰ δὲ ξῶσ' δεδῶξαι χριστὸν ὁ θεός ἡμῶν.

ἢ Πάντα τίς κ' ἡ πρεκτικὴ ζωῆς, ἢ ἀπειροσσοπία τῆς θεῶσ',
ὡκοδῶ μῆσε τὸν οἶκον ἐαυτῆς ἀγνῆσ' ἕξ ἀπειρανόφρου μῆ
ζός. ναὸν δὲ σωματικὸν πῶσ' μελνός, εἰ δὲ ξῶσ' δεδῶξαι
χριστὸν ὁ θεός ἡμῶν.

Μυσταγογοῦσα φίλωσ' ἐαυτῆς, τίω ψυχῶσ' εἰποιμάλα
ζαῦτασαν, ἀμβροσίασ' δὲ ἡ ὄντι σπῆλαι θεῶσ' κρητῆ κρητῆ
ρα πῶσ' ἰσ. προσέλω μεν βίσεως καὶ βοήσ' μεν, εἰ δὲ
ξῶσ' δεδῶξαι χριστὸν ὁ θεός ἡμῶν.

Ἄκου ἡσῶ μεν πάντες οἱ πῶσ' συγκαλοῦ μελῆσ' ὑψηλῶ
κηρύγματε τῆς ἀκλίσευ καὶ ἐμφύτῃ σπῆλαισ' θεῶσ'. Ἐοῦ
ζαῦ γὰρ γέσσεσθε, καὶ γόντες ὅτε χριστὸν ἐγὼ κρητῆσθε, εἰ
δὲ ξῶσ' δεδῶξαι χριστὸν ὁ θεός ἡμῶν.

Κύριος ὡν πάντων, καὶ κτίσεσ' θεός, ὁ κτίσεσ' ὁ ἀπαθῆς
πῆσ' ἡσῶσθε, ἐαυτῶσ' ἡσῶσθε. καὶ τὸ πῶσ' ὄσ' ἐμελλεσ' θα
νεῖν αὐτὸσ' ὡν ἐαυτὸν προετίθησ', φαίτετε βῶσ' εἰσῶσ' μᾶ
μον, καὶ πῶσ' εἰσεῶσ' ἡσῶσθε.

Ἐπίον πάντες τῆς βροτείσ' γέμουσ' εἰσῶσ' οἶκον ἀγαθῆσ' τῶσ' οὐσ'
μαθῆταισ' ἐσῶσθε, βυφροσιῶσ' ποτήριον πῶσ' ἡσῶσθε. αὐ
τῶσ' γὰρ ἐαυτὸν ἰδρὸν ἐγῶσ', πῶσ' ἡσῶσθε εἰσῶσ' μᾶμον, καὶ
πῶσ' εἰσεῶσ' ἡσῶσθε.

Ἄφρων ἀνὴρ ὅσ' ἐν ἡμῶν προδοῦναι τῶσ' οἰκείοισ' μαθῆταισ'
προέφησ' ὁ ἀνὴρ κηρὸσ'. εἰ μὴ γνῶσθεται ταῦτα. © οὗτος

Dicit profectus iniquis principibus, quid mihi dare uol
tis, & ego Christum uobis quaesitum uolentibus tra
dam, familiaritatem dei Iudas abiiciens auro.
parce animis nostris Christe Deus

O excæcantē au aritiam perfide a qua obliuionem consecutus es,
quod animæ neq; ipse coæqualis mundus, quæ edoctus es, de
speratione enī teipsum allaqueasti suspendens o p'ditor. parce
animis nostris Christe deus.

Eiusdem in magna quinta feria. capita uersuum.
in longa quinta longum hymnum excanto.

u Irga scinditur mare rubrum, undosum uero
ficcatur profundum, ipsum simul inermibus factum
peruium, & armatis sepulchrum, cantus uero deo de
lectabilis cantabat. gloriose glorificatus est Christus deus nr̄.

Omnium causa, & datrix uitæ, infinita sapientia dei,
ædificauit domum suam pura ex intacta ma
tre. templum autem corporale circumdatus, gloriose
glorificatus est Christus deus noster.

Sacrozum ducem amicos suos, animæ nutricem parat
mensam, Ambrosiæ uere sapientia dei miscet crate
ra fidelibus. accedamus pie, & clamemus glo
riose glorificatus est Christus deus noster.

Audiamus omnes fideles conuocantem alto
praconio inconditam & innatam sapientiam dei, clamat
enim gustate, & scientes q; Christus ego clamate, glo
riose glorificatus est Christus deus noster.

Dominus ens omnium, & conditor deus fabricatum impassibilis
mendicans tibi ipsi uniuisti, & pascha quibus debebas mo
ri ipse ens, te ipsum praeposuisi manducate clamans corpus
meum & fide firmabimini.

Liberatorum omnis mortalis generis proprium o bone tuos
discipulos bibere fecisti, lætitiæ calice impleto i
pse enim te ipsum sacrificabas, bibite clamans sanguinem me
fide firmabimini. (um &

I nsi piens uir qui inter nos proditor propriis discipulis
praedixisti clemens, non cognosceret hæc, & hic

stultus ens non sciet, tamen manete in me, &
 fide firmabimini.
Praeuidens propheta mysterii tui indictum Chri-
 ste, praecclamauit, posuisti fortem dilectionem roboris pa-
 ter misericors, unicum filium enim bone pater in
 mundum misisti.
Ad passionem quae omnibus ex Adam scaturiens impassibilitate
 Christe ueniens amicis tuis dixisti, uobiscum pa-
 scia participare hoc desideravi, unicum quia me
 propitiationem pater in mundum misit.
Libans crateram, discipulis clamabas in mor-
 talis, fructus uitis uero bibam, deinceps minime
 uobiscum uiuens, unigenitum quoniam me propitiationem pa-
 ter ad mundum misit.
Potum nouum supra rationem ego dico in regno meo Chri-
 ste amicis bibam, ut enim deis deus uobis
 simul ero dixisti, unigenitum quoniam me propitiationem pa-
 ter in mundum misit.
Coniuunctione dilectionis coniuncti apostoli, domi-
 nanti totius se ipsos Christo dedicantes pulchros
 pedes lauabant, nuntiantes omnibus pacem.
Iretentibilem tenens & altam in aethere aquam, A by-
 ssus frenans, & Maria retinens dei fa-
 pientia, aquam in peluim iacit, pedes lauat uero serui-
 rum herus.
Discipulis demonstrat humilitatis herus figuram,
 nubibus autem polum circumdans, cingitur linteum,
 & flectit genu seruorum ad lauandum pedes, cuius in
 manu, spiritus omnium existentium.
Profunditas extrema peccatorum circumdedit me, & fluctum
 maris minime ferens, ut Ionas hero clamo tibi excor-
 ruptione me educ.
Dominum clamatis o discipuli, & magistrum me, & enim
 sum saluator clamabas, ideo imitami figuram, quo modo
 in me uidistis.
Sordem non habens, lauari non indiget pedes: pui

ἀσωτὸς ὢν, οὐ μὴ σωθήσεται. ὁ μὲν οὖν μέγατε ἐν ἐμοὶ, καὶ
 πάντες ἐδρεωθήσατε.
Γροῦσιν οὖν ὁ προφήτης τῷ μυστηρίου τοῦ ἀπορήτου χρι-
 στέ, προαιφώνησεν, ἔδου κραταιὰ ἀγάπην ἰχθύος πάλ-
 τερ οὐκ ἔλεμον. τὸν μονογενῆ υἱὸν γὰρ ἀγάθε ὁ πατήρ εἰς
 τὸν κόσμον ἀπέστειλε.
Ἡτὸ δὲ πάλαι δὲ πάλαι ἴσθι ἄδὲ με πικράσθην ἀπόθνησκον,
 χριστέ μοι τὸν τοῖς φίλοις σου εἶπας, μεθ' ὑμῶν τῷ πάλ-
 ρα μεταχέειν τὸν ἐπιθήμισα, τὸν μονογενῆ ἐπεὶ με
 ἰχθυοσμιὸν ὁ πατήρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.
Μεταχέει μβαίων κρητῆρος, τοῖς μαθηταῖς ἐβόασ' ἀθά-
 νατε, γενήμαρσ ἀμπελίου δὲ πῶμαι, λαιτὸν οὐκέτι
 μεθ' ὑμῶν βιοτεύων, ἢ μονογενῆ ἐπεὶ με ἰχθυοσμιὸν ὁ πα-
 τήρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.
Γόμα κακὸν ἔσθην ἐρῶσθην ἐν τῇ βασιλείᾳ μου χρι-
 στέ τοῖς φίλοις πῶμαι. ὡς τε γὰρ θεὸς θεὸς ὑμῶν
 σωῆσθαι εἶπας, τὸν μονογενῆ ἐπεὶ με ἰχθυοσμιὸν ὁ πα-
 τήρ εἰς τὸν κόσμον ἀπέστειλε.
Τὸ σωθῆσθαι τῆς ἀγάπης σωθῆσθαι οἱ ἀποστόλοι, ὅτε
 ἀπόθνησκον τῷ ὄντι ἑαυτοῦ χριστὸς ἀγάθε μύνοι, ἀραῖα
 ἔσθην ἰχθυοσμιὸν, ἀγαλλίλιθ μύνοι πάλαι ἐρῶσθαι.
Ἡτὸ ἀχρῶτον κρητῆρος καὶ ὑπὸ τῶν ἐν αἰθέρι ὑδωρ, ἢ ἀβύσ-
 θος χαλινοῦσα, καὶ θαλάσσης ἀγαλλίλιθουσα θεοῦ σο-
 φία, ὑδωρ νιπτήρι βάλαι, πάλαι ἀποπλῆναι δὲ δού-
 λων δεσποτῆσ.
Μαθηταῖς ὑποδύκνῃ ταπεινώσεως ὁ δεσπότης τύπον ὁ-
 νεφέλαισ δὲ τὸν ἔσθην πάλαι βάλαι, ζώννυται λαιπὸν,
 καὶ χεῖρ πάλαι ζώνου δούλων ἐκ πλῆναι πάλαι, οὐ ἐν ἡ-
 χεῖρ, πνοὴ πάντων τῷ ὄντι.
Ἄβυσσος ἐρῶσθαι ἀμύνη μαλ' ἰκνύσθαι με, καὶ τὸν κλά-
 σθαι μεκέτι ἔσθην, ὡς ἰωνῆσ ὅτε δεσποτῆσ σοῦ σοῦ, ἐκ φθ-
 ρῆσ με ἀγάθε.
Κύριον φωνεῖτε ὡ μαθηταῖ, καὶ διδοῖσθαλόμ με, καὶ γὰρ
 πάλαι σὺ τῶν ἐβόασ'. διὸ με μείθε τὸν τύπον, ὃν ἴσθην
 ἐν ἐμοὶ ἐθεωσαθε.
Ἐύθην τίς μὴ ἔχων, ἀποπλῆνθῆναι δὲ δεῖται ἔσθην, καὶ θραοὶ

ὁ μαθηταὶ ὑμεῖς δὲ, ἀλλ' οὐχὶ πάντες. ῥοπή γὰρ ἀπὸ
 κτὸς ἑξ ὑμῶν εἰς μέλι νεταί.
 Ὁ ἰσχυρὸς ἐν βαβυλῶνι κημένου φλόγα οὐκ ἔπιηξεν, ἀλλ'
 ἐν μέσῳ πυρὸς ἐμβληθέντες, σφοδρὸς δόμνοι ἐλάλλον,
 βύλα γὰρ τὸς ἐκείνους ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
 Νύσταζων κείραν ἰούδαος, κημέ. προβλέπων ἐκείνησιν, ἐν-
 κειρίαν ζητῶν παραδόναι τὸν κρητιλὸν εἰς κρητιλὸν
 σιν, ὃς πάντων ἐστὶ κρητιλὸς, καὶ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
 Ὑμῶν ὁ κρητιλὸς ἔστις ὁ κρητιλὸς, εἰς παραδώσει με. ἐν φῶ-
 σῶντος κρητιλὸς, ἀγρῶν κρητιλὸς σωείχοντο, τίς ἔστος
 φραστός λέγοντες, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
 μεθ' ὅς τις ἐμὸν τιλὸν χεῖρα βυβλίω βάλῃ θρασύτητι, τὸν
 ἰω πάλῳ κρητιλὸν ἰω πύλας βίου περιουσι μηδέποτε.
 ῥύρον εἰσῶν ἐδὴ λου ἢ ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
 Νόμον πατέρων οἱ μαθηταὶ ἐν βαβυλῶνι νέοι πρῶτον
 δὴν βύλας, βασιλῶντος κρητιλὸν πρῶτον πρῶτον ἀλο-
 γίτου, καὶ σωημε μὲν οἱ, ὃ οὐκ ἔχον βύλας πρῶτον, ἢ κρη-
 τῶντος ἐπέκειον ἀνέμελτων ἔν ὑμῶν, ῥὸν κρητιλὸν ὑμῶν
 τε τὰ ὄρα, καὶ ὑπὲρ τοῦτε αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ὁ ἰσχυρὸς οἱ μαθηταὶ ἐν ἰσχυρῶν ἔστος ῥοπή κρητιλὸν
 τῶν κρητιλῶν, οἱ ἀφῶντος παρῆτων ῥοπή κρητιλὸν, ὃς ἀφ-
 νος, καὶ σωημε μὲν οἱ, οὐκ ἔχον κρητιλὸν κρητιλῶν, θεῶν κρητιλῶν
 κρητιλῶν, ὁ κρητιλῶν ἐβῶν, ἔν κρητιλὸν ὑμῶν τε τὰ ὄ-
 ρα, καὶ ὑπὲρ τοῦτε αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα.
 Νόμου κρητιλῶν ὁ δυνάμους ἰσχυρῶντος, γνῶμη ἐπιχρῶ
 κρητιλῶν, οὐς ἐν ἰσχυρῶν ἢ ῥοπή κρητιλῶν ἐστὶς κρητιλῶν. καὶ
 σου ἐδὴ ῥοπή κρητιλῶν, σῶμα θεῶν ἐπὶ ῥοπή κρητιλῶν ἰσχυρῶν
 κρητιλῶν, καὶ βῶν οὐ σωήκε, ῥὸν κρητιλὸν ὑμῶν τε τὰ ὄρα,
 καὶ ὑπὲρ τοῦτε αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ἐδέχθη ῥὸν κρητιλὸν τῶν ἀμῶντος σῶμα ὁ ἀσωείδης,
 καὶ ῥὸν αἶμα τὸ κρητιλῶν ἰσχυρῶντος κρητιλῶν. ἀλλ' ἐκ
 ἢ ῥοπή κρητιλῶν ὁ ἐπιχρῶσθε κρητιλῶν. οὐ κρητιλῶν κρητιλῶν,
 καὶ βῶν οὐ σωήκε, ῥὸν κρητιλὸν ὑμῶν τε τὰ ὄρα, καὶ ὑ-
 πὲρ τοῦτε αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ἐν ἰσχυρῶντος κρητιλῶντος κρητιλῶντος, ἐν ὑπὲρ τοῦτε ῥοπή
 ῥὸν ἰσχυρῶντος κρητιλῶντος, ἀλλ' ἐκ ἀφῶντος κρητιλῶντος,
 κρητιλῶντος κρητιλῶντος, ἐν κρητιλῶντος, ὃν κρητιλῶντος.

o discipuli uos uero, sed non omnes. momentū enim in ordi-
 nate ex uobis unius insanit.
P ueri in Babylonia fornacis flammam non timuerunt, sed
 in medio ignis impositi, irrorati canebant, sed
 benedictus es domine deus patrum nostrorum.
N utans, caput Iudas mala praeuidens concussit, oportu-
 nitatem quaerens tradere iudicem in condemnationem,
 nem, qui omnium est dominus, & deus patrum nostrorum.
V estrum Christus amicis clamabat, unus tradet me. delecta-
 tionē obliuiscetes, certamine & dolore cōtinebant, quis hic
 dic dicentes, deus patrum nostrorum.
Q uicunq; mecum manum in catino ponet audacia, hu-
 ic tamen bonum erat Ianuas uitae transisse nunquam.
 hunc dicens manifestabat deus patrum nostrorum.
L egum paternae beati in Babylonia iuuenes praepericli-
 tati impantē despuerunt iussū irrationale, & conuincti quo non
 rātis dignā canebāt laudē, dñum lauda (cōfacti sūt igne, ipe
 te opera, & supra exaltate ipsum per secula.
C onuiuæ beati in Sion sermone expe-
 ctantes Apostoli sequebantur pastorem ut a-
 gni, & conuincti, non diuifi sunt Christo diuino sermone
 nutriti, iocunde clamabant, dominum laudate ope-
 ra, & supra exaltate ipsum per secula.
L egis amicitiae infamis iscariota opinione obli-
 tus, quos lauit praeparauit in proditionem pedes, &
 tuū comedēs panē (corpus diuinū) eleuauit supplantatiū in te
 Christe, & clamare non intellexit dominum laudate opera,
 & superexaltate ipsum per secula.
C apiebat redemptorium peccati corpus stultus,
 & corpus fufum pro mundo diuinum, sed non
 uenerabat bibēs quod uēdebat pretio nō malignitate odit,
 & clamare non intellexit, dominum laudate opera, &
 supra exaltate ipsum per secula.
H ospitalitem, & immortalem mensam in altum locum
 altis mentibus fideli, age fruamur, ascen-
 dens uerbum ex sermone scientes, quod magnificemus.
 b iiiii

πρὸς τὸν κύριον.

ὡς φοβῶμαι ἢ κείσῃ σου κύριε, τῆν ἀπέλων παρειαμελῶν, τῆν ἀνθρώπων εἰσαγομελῶν, τῆν βίβλων ἀνεωγμαίων, τῆν δῶρων δῶθονο μελῶν, τῆν λογισμῶν ἀχολογου μελῶν, ποῖα κρίσις ἔσται ἐν ἐμοὶ τῶν συλληφθέντων ἐν ἀμαρτίαις. τίς μου τὴν φλόγα κατὰ σβέσει, εἰ μὴ σὺ κύριε ἐλέησον με ὡς φιλάθρωπος. πρὸς τὴν θεοτόκον.

τὴν ἀειπαύουσαν θεοτόκε ἐλπίδα σου ἔχων, σωθῆσομαι. τὴν προσοσίαν σου κεκτημελῶς πανάμαμε, οὐ φοβηθήσομαι. κατὰ δι ὡξω τοὺς ἐχθρούς μου, καὶ ἰσοπαύσομαι, μόνω ἀπὸ τοῦ μέλου ὡς θάρακη. τὴν σκέπην σου, καὶ τὴν παντοδύναμον βοήθειάν σου, καὶ κατὰ κετεύω βοᾶν σοι, δεῦρο ἵνα σῶσόν με τὰς πρὸς σβέσεις σου, καὶ ἀνάστησον με ἐκ τοῦ σκότους ὑπνου πρὸς τὴν δόξα σου, ἵνα δυνάμει τῆς ἐκ σου ἁγίας ἰσχύος σου. πρὸς τὴν αὐτήν.

ἐνδοξε, ἀειπαύουσα, μήτηρ χριστοῦ τοῦ θεοῦ, προσέχετε τὴν ἡμετέραν προσευχὴν τῶν ἡμῶν σου καὶ θεῶν, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς σου τὰς ἡμέρας ἡμῶν. πρὸς τὸν κύριον.

ἐλέησον ἡμᾶς κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς. πόσις γὰρ ἀπολογίᾳς ἀπορωγῶν, τὰ τῶν σου τὴν ἡμετέραν ἵκεσάν ὡς δεῦρο τῆ ἀμαρτωλοῦ προσφύρομεν. ἐλέησον ἡμᾶς κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

πρὸς τὸν αὐτόν.

κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ἡμῶν σου γὰρ πεπότητα μεν. μὴ ὀργισθῆσ ἡμῶν σφόδρα, μὴ δὲ μνησθῆσ τῆν ἀνομιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἡμῶν βλεψον καὶ νῦν ὡς ἀπαλαγχοῦ, καὶ λύσωμε ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν. σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς χεῖρας σου, πάντες δῶρα χειρῶν σου, καὶ τὸ ὄνομά σου ἐπικηλήμεθα. πρὸς τὴν θεοτόκον.

τῆς ἀπαλαγχοῦ ἡμῶν τὴν πύλιν ἀνοίξον ἡμῶν ἀπολαγχομένη θεοτόκε. ἐλπίσον τῶν οὐρανῶν εἰς σὲ, μὴ ἀποχίσω μεν. ἡμῶν μεν ἡμῶν τῶν ἀπολαγχομένων. σὺ γὰρ εἶ σωτηρία τῶν ἡμῶν ἀνθρώπων.

πρὸς τὴν αὐτήν.

πολλὰ τὰ πηλοῦ τῶν ἡμῶν θεοτόκε πηλοσμάτων. πρὸς σὲ κατὰ φύγον ἀγνήσω τῆς ἀπολαγχομένης. ἡμῶν μεν τῶν ἀπολαγχομένων μου ψυχῆν, καὶ ἀπὸ τῆς τῶν ἡμῶν σου καὶ θεῶν ἡμῶν δοθῆναι μοι τὴν ἀφεσίν σου ἐπὶ τὰς ἀνομιὰς μου, μόνη ἀγνή, μόνη ἀπολαγχομένη.

πρὸς τὴν αὐτήν.

τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι μὴ τερτῶ φάσθαι, φύλαξόν με ὡς τὴν σκέπην σου.

Ad Dominum.

Quam horrible iudicium tuum domine angelis affisētibus, hominibus inductis, libris apertis, operibus inquisitis, rationibus respondentibus, quale iudicium erit in me concepto in peccatis, quis meam flammam extinguet, nisi tu domine miserere mei ut humanus. Ad deiperam.

Inuituperabilem deipara spem tuam habens seruiabor, defensionem tuam possidens per quam pura non timebo, per se quar inimicos meos & in fugam uertam, solam habens ut thorem protectionem tuam, & omnipotens auxilium tuum, & deprecor clamans tibi domina salua me intercessionibus tuis, & eleua me e tenebroso fomno ad tuā glorificationem potentia ex te incarnati dei. Ad eandem.

Gloriosa, semper uirgo, mater Christi dei, adduc nosstram precationem filio tuo & deo, ut saluet per te animas nostras. Ad dominum.

Miserere nri domine Miserere nri, omnis enim defesionis inopes hanc tibi precationem ut domino peccatores affestim. miserere nostri domine miserere nostri. Ad eandem.

Domine miserere nostri in te enim confidimus ne irascaris nobis ualde, neq; memineris delicta nostra sed aspice & nuncut misericors, & libera nos ab inimicis nostris, tu enim es deus noster & nos populus tuus, oēs opa manuū tuarū & nomen tuum inuocauimus. Ad deiperam.

Misericordiæ ianuam aperi nobis benedicta deipera, sperantes igitur in te ne aberremus, liberemur per te a calamitatibus, tu enim es salus generis hominum. Ad eandem.

Multas multitudines meorum Deipera peccatorum, ad te cōfugi sancta salutis indigens, uisita aegrotantem meam animam & pete filio tuo & deo modo dari mihi remissionem quæ feci malorum, sola sancta, sola benedicta. Ad eandem.

Omnem spem meam in te repono mater luminis ferua me sub protectionem tuam.

Abite discipulis uerbum dixit pascha in altum
 locū, in quo mens firmata est, qbus myste rri ductiones parate
 in fermentato ueritatis sermone, firmū aut grā magnificate.
Conditorem pater ante secula sapientiam generat principū uī
 arum me, in opera condidit nunc mystice perfecta, uer
 bum. n. in conditū ens natura, uoces pprias faciens, nūc accēpi
Vt homo sum substantia, non imaginatione, sic
 deus modo retributionis, natura unita mihi,
 Xpūm unū ideo me cognoscite quorū. in qb. is, q̄ sū ea saluātē.
**COSMAE HIEROSOLYMITANI IN MAGNA
 VENERIS DIE. CAPITA VERSVVM.**
 Ante Sabbatum' q̄.
De te uigilo, quem propter, humanitatē teipsum cadē
 ti euacuantem immobiliter, & usq; ad passiones, impaf
 sibiliter succumbentem uerbum dei, pacem pra
 be mihi humane.
Sordantes pedes, & ante purgatos mysterii participatione
 diuinā mentis Christe tuā, ministri ex sion oliueti magnum
 ad montem conuenere laudantes te humane.
Aspicite dixisti amici, ne turbemini. nūc enī ppinquauit hora ca
 piendi me, inter ficiēdi manibus impiorū. omnes uero disperfi
 eritis me relinquētes. quos cōgregabo annūtiare me humanū
Columnā malignitatis æquiparātis deo, diuini pueri uilipēdere
 contra Christum autem frementes iniquorū cōciliū, con
 sultat inania, occidere meditatur uitā dominantem
 manu, quem omnis creatio benedicit glorificans in secula
Apalpebris discipuli nunc somnum dixisti Christe ex
 cutite, in præcatione autem uigilate, tentatione ne quo pacto
 pereatis, & maxime Simon, forti enim maius
 ex periciā cognosce me petre quē oīs creatio bñdicit glori
Profanum uerbum e labris nunq̄ emite. (cans in secula.
 Domine, tecum moriar ut beniuolus, & si omnes
 negabunt te clamauit Petrus. caro neq; sanguis pater
 tuus reuelauit mihi te, quem omnis creatio benedicit glo
 rificans in secula.
Profunditatē sapientiae diuine & notionis nō oēm inuestigasti
 abyssum autem meorum iudicioꝝ non deprehendisti homo

ἄπειτε τοῖς μαθηταῖς ὁ λόγος ἐφ' ἃ τὸ πέλαι ἐν ὑπὸ δαίω
 ὅπως ὡς νοῦς ἐπίστυται. οἷο μυσταγωγὰς σιδυά(α)τε ἀλ
 μω ἀληθείας λόγῳ. τὸ σερρόν δὲ τ' ἡχείτος μεγαλήνατε.
 Δημιουργὸν ὁ πατήρ πρὸ τ' αἰῶνων ὁμίαν γλυτὰ ἀρχὴν ὁ
 δὼν με, εἰς ὄρα ἐκτισε ταννὴ μυστηῶς τελευτῆνα. λό
 γος ἰ' ἀκίετος ὠν φῦσει, τὰς φωνὰς οἰκειῶ μλυος νλῆ προ
 ὠς ἀνθρώπου ὁ πέρχῳ οὐσία, οὐ φαντασία, ὅτω (σείληφα.
 Θεὸς ἰὼ ἴδῳ τῆ σ ἀπιδύσεως, ἡ φῦσις ἡ ἐνώθει σά μοι.
 Χριστὸν ἐνάθῳ με γῶτε τὰ δὲ ὠν ἐν δὲ ἀπὸρ τῆ φωνῆ σῶ
**ΚΟΣΜΑ ἹΕΡΟΣΟΛΥΜΗΤΟΥ Τῆ ΜΕΓΑΛῆ (Ζοινα.
 ΓΑΡΑΣΚΕΥῆ. Ἡ ἈΚΡΟΣΤΙΧΙΣ,**
 Προσάββατόν τε.
 πρὸς σὲ ὀρθείλω, τ' δι' ὀσπλάσχιαν ἐαυτὸν ὅ τω σόν
 πικρὰ σάντα ἀξέπῳσ, κῆ μέχρι παίδων, ἀπα
 ἴδῳς ὑποκλίαντα λόγῳ θεοῦ, τὴν εἰρωλίω παρὰ
 ἄρου μοι ὀρθῶν θρωπε.
 Ἐν φέντες τῶ δας, ὁ προσηθαρ θέντες μυστηῶ μετέξει,
 τ' θεῶν δὲ χριστέ ὄν, οἱ ὑπὸ ῥέται ἐκσιῶν ἐλοιῶισσ μέγα
 πρὸς ὄρος σιων ἀνθῶν, ὑμῶν τῆς σε ὀρθῶν θρωπε.
 Ὁρᾶτε ἐφ' ἃς ὀλιθῶ, μὴ θροῖαδε νλῆ γλ' ἡ γνικεν ὄρα ληφθῆ
 ναί με κτανθῆναι χερσὶν ἀνόμορον. πάντες ἡ σκορπιῶθῆ
 σεαδεῖ με λιθῶντ' ὅς σιων ἄξῳ κηρῶ ξαι με ὀρθῶν θρωπε).
 Στήλιω κηκίασ ἀπὸ τῆου, θεοὶ τὰ δὲς πῆρ δειγματῆταιν.
 κητὰ χριστὸν δὲ φειάτῳ μλυον ἀνόμορον σιων ὄροισον, βου
 λῶεται κηκίασ κτεῖναι μελεῖ ἄ τῶν ζωῆς κηκίασ τὰ πα
 ῥῶ με. ὄν πα σὰ κτίσις ὀλοῖται, δὲ ἄξῳ σαι εἰς τῶν αἰῶ
 ἄ τῶ βλεφαρῶν μαθηταῖ νλῆ ὑπνοῖ ἐφ' ἃς χριστέ τι (νασ.
 νάξαιτε, ἐν προσευχῆ δὲ γρηγορεῖτε, πειρασμῶ μὴ πῶσ
 ὀλλυαδε, καὶ μάλιστὰ σίμορον, ὅ κηκίασ τῶ γὰρ, μεῖζον
 πείρα γνῶθῆ με πείρε, ὄν πα σὰ κτίσις ὀλοῖται, δὲ ἄξῳ
 βέβηθῶν ἔρος τ' χηκίων ὄρωτε προήθῳ μοι (εἰς τῆ αἰῶνας.
 δέσποτα. Ἐν σὶ θανῶ μοι ὡς ὀλοῖται, κηκίασ ὀλοῖ
 τος ἀρνηθῶνταί σε ἐβόησε πείρε. Ἐξέρξῃ δὲ αἰμα, ὁ πατήρ
 σου ἀπειθῶ λυλαί μοι σὲ, ὄν πα σὰ κτίσις ὀλοῖται, δὲ ἄξῳ
 λουσα εἰς τῶν αἰῶνας.
 βᾶθῳ σὸ ὀλοῖται θεῖκῆσ, κῆ γνῶσεως, ὅ πᾶν ὀλοῖται, ἄ
 βυσσὸν δέ μου τ' κηκίων οὐ κηκίασ λαβεῖσ ἀνθρώπω, ὁ

κλειος εφη. σαρε οτω υπαρχων, μη και ης, αρνηση τελ-
τον γαρ με, ον πασα κλισις βυλαγει, δεξαλουσα εις τουσ
αιωνασ.

Απαγορευεις σιμων πετρε, οπδρ πειση τα χροσ ως ειρηται,
και σοι παιδισκη δια βατηον προσελθουσα, πη οησει σε.
κλειος εφη. πικρωσ δικηρυσας, ομδ εξεξ βυλαγει με, ον
πασα κλισις βυλαγει, δεξαλουσα εις τουσ αιωνασ.

Τλω τιμω τδραν την χειρουβιμ, ην εδδεξο τδραν ασυκει-
τωσ τ' σεραφιμ, τλω αδιαφθδρωσ θεον λογ' τεκνυθην,
τλω οντωσ θεοβ' κον, σε μεγαλ' νομην.

Ο λεθελος απειρα θεουσων, πονηρθο μελων, θεοκτονωσ
συαρωγη, επεσε χρισε βι, ηωσ αδικον ειλικε τον κτι-
σεν τ' απαντων, ον μεγαλ' νομην.

Νομον αγνοδντωσ οι ασεβεις, φωνασ προφητων τε μελετων
τες Δδ' κενησ, ως προβατον ειληεν σε τον απαντων δε-
αποτην αδικωσ σπραγιασαι, ον μεγαλ' νομην.

Τοισ εθνεσιν εκδοτην τλω ζωλω, βυλαγεισ χειρματευσιν α-
ναιρειοται οι μηδεις παρεχον πληρησ τεσ αυρωφδων
και κια, τον φ' σει ζωοδτην, ον μεγαλ' νομην.

Εκ κληροθεν κλησιν ωσει πολλοι, εκροτηθεν αυ' αεξισακω-
νασιν ερατωμω, ηρωπον σε. βυλαγει δ' εδδδ' η τεμαρτυ-
ρωσ ην παντα υπομεινασ, απαντας εσωσας.

ΜΑΡΚΟΥ ΕΡΙΣΚΟΠΟΥ ΙΔΡΟΥΝΤΟΣ ΤΩ ΜΕ
ΓΑΛΩ ΣΑΒΒΑΤΩ Η ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ,
Και σήμδρον δέ.

Υματι θαλασσησ τον κηρ' εαντα παλαι διωκτην
κ τυραννον, υπ' ην εκρυφασ τ' σε θεομικων οι πατ-
δεσ. αλλ' οι μεις, ως αι νεανιδεσ, φ' κυριω α' ωμεν,
εδδεξασ γαρ δεδεξασαι.

Κλειε θεε μου, β' οδον υμνον, και ε' ποταμον ωδην σοι α-
γομαι, φ' η ταφη σου ζωησ μοι ταε εισοδουσ διανοιξαν-
η και θανατω θαλασσησ, και εδδδ' εν θανατω βυλαγει.

Ανω σε εν θρονω, ην ηρωσ εν ταφω, τα υπ' ηρωσμια και υρω
χθονια ηρωσταινοδντα β' ηρ' μου, εδδδ' εν ην νεκρωσει σου.
εωδδ' νοιω ορα ηεσ γ' νεκρωσ, ζωαρχησ τατε.

Ινα σου τησ δεξησ τα παντα πληρωσασ, ηρωσταινοδντα
ε' ηρωσταινοδντα τησ γησ. α' γαρ σου ουκ εκρυβη η υρω

Dominus inquit caro igitur existens, ne iactare, negabis ter-
tio. n. me, quem omnis creatio benedicit, glorificans in
secula.

R enuis Simon Petre, q̄ patiēre cito ut dictum est,
& tibi ancilla sola celeriter accedens, terreat te, do-
minus inq̄t, amare lachrymans, tñ habebis ppitiabile me quē
omnis creatio benedicit glorificans per secula.

P ratiosorem Cherubim, & gloriosiorē incomparabiliter
Seraphim, incorrupte deum uerbum procreantem,
uere deiperam te magnificamus.

P ernitiosa collectio deum exosore, malignantium, diuicidage
congregatio, in surrexit Christe tibi, & ut impiū traxit creato-
rem omnium, quem magnificamus.

L egem ignorantes impii. uoces, prophetarum q̄s meditantes
inaniter, ut ouem traxerunt te omnium dominum
iniuste maſtare, quem magnificamus.

G entibus deditam uitam, cum scribis occi-
di scelesti sacerdotes præbuerunt percussi per se inuidenti
malitia, natura uitæ datorem, quem magnificamus.

C ircundederunt canes q̄ multi pulsarunt rex, genam
tuam alapa, interrogabant te. contra te autem falsa testa-
bantur, & omnia substinens, omnes seruasti.

MARCI EPISCOPI IDRVTIS. IN MAGNO
SABBATO. CAPITA VERSVVM.
Et hodie autem.

N da Maris contegentem olim persecutorem
u tyrannum sub terra conuexerunt seruatorum fi-
lii, sed nos ueluti iuuenulæ domino canamus.

gloriose enim glorificatus est,
D omine deus meus fitebre hymnū & sepulchralē cantū tibi
canam. sepultura tua mihi ingressus adaperienti
& morte mortem, & infernum mortificaori.

S uperius te in sede, & inferius in sepulchro super mūdana & sub
terrena intelligētia saluator meus uibrabāt mortificatiōe tua
supra mentem uisus es enim mortuus uitæ author.

V t tua gloria omnia repleas descendisti
in ima terræ, abs te enim non absconsa est sub

sistentia mea in Adam, & sepultus corruptum me noui
 ficas humane.
Te qui in aquis suspendisti omnem terram in contentibiliter
 creatio conspicata in caluaria suspensum, stupide
 continebatur, non est sanctus præter te domine clamans
Signa sepulturæ tuæ ostendisti, uisus multiplicans,
 nunc autem secreta tua diuinitus manifestasti & his qui in
 inferno sunt domine, non est sanctus præter
 te domine clamant.
Explacasti palmas, & unisti quæ prius diuisa erant
 correptione autem saluator in sindone & monumento, deuini-
 ctos soluisti, non est sanctus præter te domine clamamus
Monumento & sigillis non capiendus, contentus
 es uoluntate, & enim uim tuam actionibus notificasti
 diuifice cantantibus, non est sanctus præter
 te domine humane.
In Cruce tuam diuinam euacuati oem præuidens Abbacū, stu-
 pidus clamabat, tu potentum scidisti potentiam bone, uer-
 fatus his qui in inferno sunt, tanquam omnipotens
Septimam hodie sanctificasti, quam benedixisti prius cessati
 one operum, profers enim uniuersa & nouifi-
 cas, sabbatissans saluator meus, & recuperans
Fortitudine præstantioris denincente te, a carne
 anima tua diuisa est, lacerant enim ambo uinacula
 mortis & inferni, uerbum fortitudine tua
Infernus uerbu occurrens tibi, amarus factus est mortalē uides
 defecatum, maculosum uibicibus, & omnipotentificem
 horribili formæ autem, discordauit
Deiparentia tua Christe erga nos compatienter facta,
 Hesaias lumine uiso sine uespere, de nocte uigilans
 clamauit, resurgent mortui, & suscitabuntur qui in
 sepulchris sunt, & omnes in terra exultabunt.
Nouificas terrigenas, creator puluereus existens,
 & Sindon & sepulchrum subostendunt coexistens tibi uerbu
 mysterium, decorus enim consultor te gignentis
 consilium uaticinatur in te magnifice, nouificantis
 me.

σασις μου η εν Αδαμ . η ταφης φθαροτα με καινοποι
 εις αλφινθρωπε .
 Σε τον υωδ υδατων κρεμαλθεται ποθου τλω γην αρχωτος ,
 η κτισις κηποδουσα οη κρηανω κρεμαλνον , θαμνη-
 τησ σωειχερ , ουκ εστι αγιος πολω σου κλειε κρη-
 συμφορα της ταφης σου ηρεδωξισ , τοις ορα (γαλουσε .
 σεις πληθωασ . νη δε το κρηω σου θεασορικησ διε
 γαωωσ και τωσ οηδου δεσποτα , εν εστι αγιος πολω
 ου κλειε κρηω γαλουσιν .
 Η πολωσ τωσ παλμασ , η λωωσ τωσ κρηωσ διεστωγα .
 κρηωσολη η σωτηρ ηη οη σινδωνη και μνηματι , πεπεδι-
 μελουσ ελυσασ . εν εστι αγιος πολω σου κλειε κρηω γα-
 μνηματι και σφραγισιν αρχωρητε σωεχερις , (εομεν .
 βδλησει . η γη τωσ δυναμιν ου ταεισ οηδρεωσ εηωει
 σασ θεουρηκησ τοις μελπουσιν , ουκ εστι αγιος πολω
 ου κλειε αλφινθρωπε .
 Τλω οη σαρρω σου θεαν κενωσιν προορωσ Αββακωμ , υζε-
 σηκησ εβωα , συ δυνατωσ διεκωσασ κρηωσ αγαθη , ομ-
 λθησ τοισ οηδω , ωσ πανρω δυναμοσ .
 Εσδωμωσ οημωσ ηγιασασ , λω ηηωσ ηησ κρηωσ κρηωσ
 σει ηδρησ . παρλαγεις γω τοισ συμπαυτα καινοπωι
 εις , (εββατιζων σωτηρ μου , η ακτω μωσ .
 Ρωμαλωσθη η τωσ κρηωσ εν νικηωσ σου της σαρκωσ ,
 ηηωσ σου δηρηται . απερατησιν αμφο γω δεσμοσ η
 θαναρωσ ηηδου , λογε η κρηωσ σου .
 Ο οησ λογε σωανθησασ ωι , επικρωσθη βρωτον ορωσ τε-
 θεωμωσιν , κρηωσικρον τοισ μωλωσ , ηη πανδενρωσιν .
 ηφελωσ της μορφησ δε , διαπεφωνηκε .
 Θεοφανειασ ου κρηωσ της προσ ημωσ συμπαυσ γλωμε-
 νησ , ησασ φωσ ιδων ανεσπερον , εν νυκτωσ ορθει (εε ε-
 κρωσλαζεν , ανασησιν) οι νεκρωι , και εγωσθη (οη) οι οησ
 μνημειοις , ηη παντες οι οησ ηησ αγαλλωσθησται .
 Κεωπωιεισ τουσ γηλωεισ , ο πολωσρωσ ηηωσ κρηωσ κρηωσ
 σασ , ηη σινδωνη ηη ταφοσ ηηωσ φαίνουσι το σωον σοι λογε
 μωσ ημων . ο ωσ ημωσιν ηηωσ τουλωσ της , τλω ηησ οηφωσ
 τουλωσ κρηωσ κρηωσ ηηωσ ωι ωι μεγαλοσπερωσ , καινοπωιων
 τοσ με .

Διὰ θανάτου, τὸ θνήσκον, ἀπὸ ταφῆς, δὲ φθαρτὴν μεταβα-
 λῆς. ἀφθαρτὴν ἴσον ἑαυτοῦ. θεοπρεπέστατα, ἀπαθανάτιζες δὲ
 πρόσλημμα. ἢ ἰσάρεξ σου διαφθορὰν οὐκ οἶδε ἀέσωτος,
 ἢ ἡ ψυχὴ σου εἰς ἀδὴν ἐκοιμήσῃς ἐγκαταλείπει).
 Ἐξ ἀλοχύνου προελθὼν, ἢ λοχυνθεὶς τὴν πάλαι παλαιά
 σου γέμου, ἢ αὐτὴ σ' εἰργάσω τὴν ἀνάπαυσιν τῆν τῆσ'
 εὐασ' ἀδὲ μ' ἡνὸς μενοσ', ἀφυπνώσας ὑπὸ φουδῶσ' ὑπνοσ'
 φουσίτων, ἢ ζωὴν ἐπέρας' ἢ ὑπὸ φουδῶσ' ὑπνοσ', ὡσ'
 παντοδύαμος.

ΚΟΣΜΑΪ ΗΡΟΣΟΛΥΜΗΤΟΥ Εἰς τὴν ἁγ-
 τὴν ἡμέραν. ἢ ἄκροστιχίς,

Σαββατὸν μέλπω μέγα.

Υνεχέθει, ἀλλ' ἐπιτεχέθει σὺνοισ' κητώσις ἰωνῶσ'
 σὺ ἄρ' ἴσον τὸν τύπον φουδῶν, ἢ παθόντων, καὶ ταφῆ
 οὐδ' ἐν τῷ, ὡσ' ἐκ θαλάσσης, ἢ ἐκ τοῦ ἀνέμου. προ-
 σφάνει δὲ τῆ κοινωδία, οἱ φυλασσόμενοι ματακαὶ καὶ
 ἰδούσ' ἔλεον αὐτὸν ἐγκατελίπατε.
 Ἀνρέθει, ἀλλ' ἐπιτεχέθει λόγιος μετέχων φουδῶσ'. εἰ ἴσον ἢ
 λέλυται σου ὄνασ' ἐν τῷ κοινῷ τῷ παθόντων, ἀλλ' ἐπὶ ἴσον
 μία ἢ ὑπόστασις τῆσ' θεότητος, ἐπὶ τῆσ' σαρκῶσ' σου. ἐν ἀμ-
 φοτέρωσ' γὰρ εἰς ὑπάρχουσ' ἴσον, ἢ ἴσον τῷ θεῷ, θεῷ, ἢ αὐ-
 βροχύνον, ἀλλ' οὐ θεοκτόνον ἐφυτὸν πᾶσιμα ἴσον (θροῶσ').
 Ἄδὲ μ' εἰ γὰρ ἢ πᾶσιμα θεῶσ' σου τῆσ' σαρκῶσ' ἢ χεῖρ ἰσον οὐσία,
 ἀλλ' ἢ θεότησ' ἀπαθῆσ' διέμενε. τὸ φθαρτὸν δέ σου πᾶσιμα
 ἀφθαρσίαν μεταστοιχείωσ', ἢ ἀφθαρτὸν ζωῆσ' ἐδειξε πᾶσιμα
 βασιλείᾳ, ἀλλ' ἐκ αἰωνίᾳ ἀδῆσ' ἢ γένεσ' (ἢ ἢ ἀνάστασιν).
 ἢ βροχύνων. σὺ ἄρ' ἴσον τῷ παθόντων, κηραταίᾳ ζωαρχικῆ
 παλάσσης, τὰ ἴσον θανάτου κληθρα διεσπάρειας, καὶ ἐκ
 ρυθῶσ' ἴσον ἀπ' αἰῶνος ἐκείνῃ καὶ θύοισ' ἰσον ἢ ἰσον,
 σὺ τὸν γινώσκων νεκρῶν πρῶτος.
 Ἄφραστον θαύμα, ὃ ἐν κημίνῳ ἢ σάμενοσ' ἴσον οὐσίον πα-
 δασ' ἐκ φουδῶσ', ἐν τῷ παθόντων νεκρῶσ' ἀπῆσ' κηραταίᾳ θεοῦ, εἰς
 σωτηρίαν ἢ μῶν τῆσ' μελωδῶν ἰσον, ἢ ἰσον τὸ θεῷ, ἢ
 τῷ ἰσον ἀδῆσ', ἐν τῇ κηραταίᾳ δέξασ' μενοσ' (λοχυντὸσ' εἰ.
 ἢ ἰσον ἢ ἰσον τῷ παθόντων. ἐπὶ ἴσον, πᾶσιμα θεῷ διαπα-
 νόμενος. εἰς σωτηρίαν ἢ μῶν τῶν μελωδῶν ἰσον, ἢ ἰσον-
 τὰ ὃ θεῷ, ἢ ἰσον τῷ εἰ.

Per mortem, mortale per sepulchrum, corruptibile transmu-
 tas. incorruptibile facis enim diuidentissime. immorta-
 lificans assumptū, caro enim tua corruptionē non nouit Dñe
 neq; anima tua in inferno mirabiliter relicta est.

Ex incorrupta profectus, & uulneratus costam, creator
 meus, ex ipsa effecisti reformationem
 Euaē Adam factus, sopitus admirabiliter somnum
 uiuificante, & uitam suscitans e somno & corruptione tan-
 quam omnipotens.

COSMAE HIEROSOLYMITAE IN EAN-
 DEM DIEM. PRINCIPIA VERSVVM.

Sabbatum canto magnum.

Contentus est sed non derelictus pectoribus ceteis Ionas
 c tuam enim figuram ferens passus, & sepulturae
 traditus, ueluti e cubiculo, e fera pro filio, allo-
 quebatur est autem custodiam, seruantes uana &
 falsa, misericordiam ipsam relinquit.
 Sublatus es, sed nō diuisus es uerbu a q̄ participasti carne si. n. &
 Solutum est tuū templum in tempore passionis, sed & sic
 una erat subsistentia diuinitatis & carnis tuæ, in u-
 trisq; enim unus existis filius, uerbum dei deus & homo.
 Mortalida sed non diuicida fuit error
 Adæ. si enim & passa est tuæ carnis puluerea substantia,
 sed diuinitas impassibilis perstitit, corruptibile autem tuū ad
 incorruptionē trāsmutauit & immortalis uitæ ondit fontē ex
 R egnat, sed non perennat infernus generis (refurrectione.
 mortaliū, tu enim positus in sepulchro, forti uitæ authore
 palma mortis claustra dilacerasti, & prædi-
 casti a seculo illic dormientibus liberationem immendacem,
 saluator factus mortuorum primo genitus.
 I ndicibile miraculum, qui in fornace liberauit sanctos pu-
 eros ex igne, in sepulchro mortuus in spirans deponitur, in
 salutem nostram canentium, redemptor deus, benedictus es.
 V ulneratus est infernus in corde recepto
 uulnerato hasta per latus, & luget igne diuino absum-
 ptus. in salutem nostram concinentium redem-
 ptor deus, benedictus es.

B eatum sepulchrum, in se enim recipiens ut dormientem arti-
 ficem, uitæ Thesaurus diuinus ostensus est in salu-
 tem nostram concinentium redemptor deus benedictus es.
L ege mortuorum, in sepulchro depositionem uniuersorū exci-
 pit uita, & hoc fontem ostendit suscitationis in salu-
 tem nostram concinentium, redemptor deus benedictus es
V na extitit in inferno inseparabilis, & in sepulchro & in e-
 dem, diuinitas Christum cum patre & spiritu in salu-
 tem nostram concinentium redemptor deus benedictus es.
O bstupescere animo horrens cœlum & concutiantur
 fundamenta terræ. ecce enim inter mortuos computatur quib;
 in excelsis habitat, & sepulchro paruo hospitatur, quem pue-
 ri benedicunt sacerdotes celebrant. & glorificant per o-
 mnia secula.
S olutum est immaculatū templum, procidens autē corrigit ten-
 torium, Adam enim priori secundus, qui in excelsis habitat
 descendit usq; ad inferni cellas, quem pueri benedicunt sa-
 cerdotes concelebrant, & glorificant per omnia secula.
C essauit audacia discipulorū, arimathæus enim optime se gerit
 Ioseph, mortuum enim & nudum spectans in omnibus
 Deum, petit, & curat uociferans, pueri bene-
 dicite, sacerdotes concelebrate, populus superexaltate per o-
 mnia secula.
O miracula admiranda, o bonitatem, & indicibilem
 tolerantia, uoluntarius enim sub terra sigillatur qui in excelsis
 habitat, & deceptor, deus calumniatur, quem pueri bene-
 dicunt, sacerdotes concelebrant, & glorificant per omnia
 secula
N e lugeas mea mater intuens in sepulchro, quem in uentre sine
 fatione cōcepisti filium, resurgam enim, & glorifica-
 bor, & exaltabo in gloria cornu, ut deus, in hōde
 & desiderio magnificentium te.
I n admirabili tuo partu dolores fugiens, supernaturaliter be-
 atificata sū sine principio fili, nūc autē te deus inspiratē uidēs
 mortuum, lancea mœroris laceror grauiter
 sed resurge, ut magnificer

Ὁ ἅγιος πάφωρ, ἐν ἐαυτῷ γὰρ δεξάμενος ὡς ὑπνῶντα τὸν θε-
 μουργόν, ζωῆς θησαυρὸς θεὸς ἀνάδεδίχεται εἰς σωτη-
 εῖαν ἡμῶν ἢ μελωδούντων, λυβῶται ὁ θεὸς βύλογιῶς εἰ.
Νόμω θανόντων, τὴν ἐν τῷ τάφῳ κατὰ θεὸν ἢ τὸ ὄλεθρον δέχε-
 ται ζωῆς, καὶ εὖρον πηγὴν δέκνυσιν ἐγδράζουσ, εἰς σωτη-
 εῖαν ἡμῶν ἢ μελωδούντων, λυβῶται ὁ θεὸς βύλογιῶς εἰ.
Μία ὑπερῆγεν ἢ ἐν τῷ ἀδελφῷ ἀχάριστος, καὶ ἐν τῷ ἐ-
 δέμ, θεότις χρῆσιν, ἢ πατρὶ καὶ πνύματι, εἰς σωτη-
 εῖαν ἡμῶν τῶν μελωδούντων, λυβῶται ὁ θεὸς βύλο-
Ἔκλειθε φεῖται οὐρανὸν, καὶ σαλευθήτωσαν (γητὸς εἰ.
 τὰ θεμέλια τῆς γῆς. ἰδοὺ γὰρ ἐν νεκροῖς λογιζέται ὁ
 ἐν ὑψέσις οἰκῶν, καὶ τάφῳ σμικρῷ ἐκποδοχέται, ὃν παῖ-
 δες βύλογῶν σιν, ἰδρῆς ἀνυμῶσι, Ἐδοξολογοῦσιν εἰς πάν-
 τας αἰῶνας.
Λέλυται ἀχραντος ναὸς, τὴν πεπρωμένην ἢ σωανίσησι σκη-
 νῶν. Ἄδὲ μὲ γὰρ ἢ προτέρω δούτορος, ὁ ἐν ὑψέσις οἰκῶν,
 κατὰ θεὸν μετὰ ἀδελφῶν ταμείων, ὃν παῖ δεξ βύλογῶν σιν, ἰε-
 ρεῖς ἀνυμῶσι, καὶ δοξολογοῦσιν εἰς πάντας αἰῶνας.
Πέπαιται ἡ γλῶσσα μαθητῶν, ἀριμαθαῖος γὰρ ἀρῖσει
 ἰωσήφ, νεκρὸν γὰρ καὶ γυμνὸν θεάμενος ἢ ἐν ὑψέσις πάν-
 των θεῶν, αἰτεῖται, καὶ κηδύει κρυφαῶν, οἱ παῖ δεξ βύ-
 λογιῶν τε, ἰδρῆς ἀνυμῶσι, καὶ ἢ ὑπὲρ ἡμῶν τε εἰς πάν-
 τας αἰῶνας.
Ἐπὶ τῶν θαυμασιῶν τῶν κειμένων, ὡς ἀγαθὸς τῆτος, καὶ ἀφραῖσου
 ἀνοχῆς, ἐκθῶν γὰρ ἢ πρὸ γῆν σπραγίξεται ὁ ἐν ὑψέσις
 οἰκῶν, καὶ πλάστος, θεὸς συκοφαντεῖται, ὃν παῖ δεξ βύλο-
 γῶν σιν, ἰδρῆς ἀνυμῶσι, καὶ δοξολογοῦσιν εἰς πάντας
 αἰῶνας.
Μὴ ἐπὶ ὄρε μου μὴ τὸν κρηθρῶτα ἐν τάφῳ, ὃν ἐν γαστρὶ αὐτοῦ
 ἀπορῆς σινέχθη ἢ ἰόν. ἀνάστηθαι μοι γὰρ καὶ δεξ ἀκοθῆσο-
 μοι, καὶ ὑψέσις ἐν δόξῃ ἢ κέρας, ὡς θεός, τῶν ἐν τῷ σιν,
 καὶ ἢ ἢ μεγαλυνόντων σε.
Ἐπὶ τῷ ξένῳ σου γέμω τὰς ὁδοὺς σου φουδῶσαι, ὑπὲρ φουδῶσαι
 μακροῖς ἀναρχῆς ἢ ἐν. καὶ δὲ σε θεέ μου ἀπνουν ὄρωσαι
 νεκρὸν, τῆ ῥομφαίᾳ τῆς λύπης ἀπαρῶται ἢ ὄρωσαι
 ἀλλ' ἀνάστηθαι, ὅπως μεγαλυνθῆσαι μοι.

Γῆ με κρύπτει ἐκείνη, ἀλλὰ φέρουσιν ἄθου οἱ πύλωροί, ἡ μωλοισμύον βλέποντες σολῶν ἡ μαχησύνω μη τὸρ τῆσ ἐκ δικήσεωσ. τὸν ἐχθρὸς ἐν σαυρῶ γ' πατήσας ὡσ θεὸς, αἰασήσ μου αὐθις, καὶ μεγαλύνω σε.

Ἄγαλλιασθω ἡ κτίσις, διφαινέσθωσιν πάντες οἱ γηλυεῖσ, ὁ γ' ἐχθρὸς ἐσκύλυται ἄθης. μετὰ μύρων γυνάικες προσυπαντάσθωσιν, τὸν ἄσδὲμ ἑν ἡ ἕνα λυβῆσαι πατὴρ ἡ, καὶ ἡ τείνη ἡ μὲρ ἀβασήσται.

ἸΩΑΝΝΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ Εἰς τὴν
ΚΥΡΙΑΚὴν τοῦ Γάσχα.

Ναστάσως ἡ μὲρ, χαμπερωσθω μὲν χαοί, πάσχα
αὐ κυρίου πάσχα. ἐκ γ' θανάτῳ πρὸς ζωὴν, καὶ ἐκ
γῆσ πρὸσ οὐρανὸν, χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶσ διεβίβασεν,
ἐσπίνικον ἄθουτας.

Καθαυρῶσθω μὲν τὰσ αἰσθήσεις, καὶ ὁλόμθωσ ἀπροσίτω φω
τὶ τῆσ ἀσασάσως χριστὸν, ἀβασήσ πονία, κῆ χαίρετε φά
σκοντα βανῶσ ἀκουσόμεθα, ἐσπίνικον ἄθουτας.

Ὀυρανοὶ μὲν ἐπαείωσ διφραυνέσθωσιν, γῆ ὁ ἀσολιῶσθω.
ἐορταζέτω δὲ κῆσμος, ὁρατὸς τε ἄπασ, καὶ ἀόρατῶσ, χε
σὸσ γαῖρ ἐγῆγῶται, διφροσῶν αἰώνισσ.

Δύτε σῶμα σῶμα μὲν κωνὸν, ἐκ ἐκ πέδασ ἀγῶνσ τῶσ ἀσφ
ρῶν μὲνον, ἀλλ' ἀφθαρσάσ πλεγῶν, ἐκ τῶσ οὐ μβρῆσιν
ποσ χριστὸν, ἐν ᾧ ἐσβρέωται.

Νῦν πάντα πεπλήρωται φωτὸς, οὐρανὸς τε, κῆ γῆ καὶ τὰ
κῆταχθόνια. ἐορταζέτω δὲ πάσχα ἡ κτίσις τῶσ ἐγῶσιν
χριστὸν, ἐν ᾧ ἐσβρέωται.

Χθὲσ σῶμα πῶσ οὐ μὲν σοι χριστὲ, σῶμα εἶρομαι σῶμα ἀ
σάντι σοι, σῶμα σαυροῦ μὲν σοι χθὲσ, αὐτὸσ με σῶμα δῶσ
σον σῶμα ἐν ἡ βασιλεία σου.

Ἐπὶ τῆσ θείασ φυγῆσ ὁ δειγῶσσ ἁ βακούμ σῶτω μεθ
ἡμῶν, κῆ δεικνύτω φασφῶρον ἀγγέλων διαπρυσίωσ λέ
γῶντα, σῶμα δρον σῶμα εἶσ ᾧ κῆσῶ, ὁ ἐκ ἐκ χριστὸσ, ὡσ

Ἄρσεν μὲν ὡσ διανοίξασ τῶσ πρὸσθενῶσ (παντὸσ δῶσ
σῶν νηδῶ, σῶμα φῶσ χριστὸσ. ὡσ βροτῶσ δὲ, ἀμῶσσ προσε
γῶσθωται. ἀμῶσσ δὲ, ὡσ ἀγῶσσ κηλίδοσ, δ' ἡ μὲν τε
ρον πάσχα. καὶ ὡσ θεὸς ἀληθῆσ, τέλῶσσ λέλεκται.

Terra me occultit uolentem, sed horrent inferni ianitores, in
dutum uidentes stolam cruentatam o mater
uindictæ, inimicos enim in cruce calcans ut deus
refurgam rursus, & magnifico te.

Exultet creatio, lætentur omnes terrigenæ.
inimicus enim spoliatus est infernus, cū unguētis mulieres oc
curant. Adam cum Eua redimit omni
genam & tertia die refurget.

IOANNIS DAMASCENI IN
DOMINICAMPASCHA.

Esurrectionis dies. splendescamus populi, Pascha
Domini pascha, e morte enim ad uitam, & ex
terra ad cœlum, Christus Deus nos traduxit,
uictoriam canentes.

Exurgemur sensus, & uidebimus inaccessibili lu
ce resurrectionis Christum effulgentem & gaudete di
centem aperte audiemus, uictoriam canentes.

Cœli quidem digne lætentur, terra autem exultet.
Feriat autē niundus, uisibilisq; omnis, & inuisibilis, Chri
stus enim excitatus est, lætitia sempiterna.

Agite potionem bibamus nouam non ex faxo sterili monstri
ficatam, sed in corruptionis fontem, e sepulchro pluen
te Christo, in quo solidamur.

Nunc omnia repleta sunt lumine, cœlum q; & terra &
terrestria, ferietur autem omnis creatio suscitationem
Christi, in quo solidata est.

Heri contumulabar tibi Christe, conrefurgo hodie resur
genti tibi, una crucifigebar tecum heri, ipse me con glo
rifica saluator in regno tuo.

In Diuina custodia diuiloquus Abacum stet nobis
cum, & ostendat Luciferum angelum clare di
centem, hodie salus mundo, qm surrexit Christus ut oipotēs

Mas quidem ut aperiens uirginan
tē uterum, apparuit Christus, ut mortalis autem, agnus appel
latus est, immaculatus autem, ut sine gustu macula, no
strum pascha, & ut deus uerus perfectus dictus est.

Vt anniculus agnus quæ benedicatur nobis corona Christus sponte pro omnibus sacrificatus est. pascha purgatiuum, & rursus ex sepulchro speciosus iustitiæ nobis splenduit sol.

Diui pater quidem David ante umbrosam arcam, saltauit exultans. populus autem Dei sanctus signorum euentum uidentes lætemur diuine, quoniam surrexit Christus, ut omnipotens.

Vigilemus mane profundo, & pro unguento, hymnum afferamus domino, & Christum uideamus, iustitiæ solem, omnibus uitam exorientem.

In mensam tuam misericordiam inferni catenis contenti, intuiti, in lucem festinabant Christe exultanti pede, pascha plaudentes æternum.

Accedamus facigeri aduenienti Christo ex monumento, ut sponso, & una feriemur cum amicis festorum ordinibus, pascha plaudentes æternum.

Descendisti in infimis terræ, & contriuisi uectes æternos, detentos, compeditos Christe, & triduanus, ut ex cete Ionas, ex surrexisti e sepulchro.

Seruatis signis sospitibus Christe, suscitatus es e sepulchro Qui clauis Virginis non offendisti in foetura tua, & reserasti nobis paradisi portas.

Saluator meus, uiuens quæ, & in mactata uictima, ut de se ipsum spiritu adducens patri, una suscitasti omnigenam Adam, surgens e sepulchro.

Qui pueros e fornace liberauit factus homo. patit ut mortalis, & per passionem, mortale ipsum incorruptionis uertit decore, solus benedictus patrum deus, & per gloriosus

Mulieres cum unguentis deo affectæ, post te accurrerunt, quæ autem ut mortalem cum lachrymis quæ rebant ad orarunt gaudentes uiuentem deum, & pascha archanum Christi discipulis bene nuntiarunt

Mortis celebremus mortificationem, inferni destructionem alterius uitæ sempiternæ primitiarum, & salientes cantemus causam solum benedictum patrum deum, & per gloriosum.

ἢ ἐν ἰαυοῖσιν ἀμνοῦ ὁ ἀγαθὸς μὲν ἡμῶν ἑφάνος χριστὸς, ἐκνουσίως ἕσπερ πάντων τέθνηται, πάρα δὲ καθαρθῆ- ριον. καὶ αὐθις ἐκ τῆς τάφου, ἀγαθὸς δικαιοσύνης ἡμῶν ἐλαμψεν ἡλιος.

Ὁ θεοπάτωρ μὲν δαβὶδ πρὸ τῆς σκιάδος μεβατοῦ, ἡ- λατὸρ σκιρτῶν. ὁ λαὸς δὲ τῆς θεῶ ἁγίος, τὴν τῆν συμβό- λων ἐκ βασιν ὀρώντες, ὁφραντῶ μὲν ἐν θέω, ὅτι αἰέτη χριστὸς, ὡς παντοδύναμος.

Ὁρθέω μὲν ὀρθρον βαθέως, καὶ ἀντὶ μέρου, τὸν ὕμνον προ- σήσω μὲν ὅτι ἀπό τῆς καὶ χριστὸν ὁφώμθα, δικαιοσύνησ ἡλιον, πασι ζωὴν ἀνάτέλλοντα.

τὴν ἀμείζον σου ἀσπλαγχνίαν οἱ τοῖς ἡ ἀδου σειραῖς σιωε- χόμενοι, διδορῆτες, πρὸς δὲ φῶς ἡ πείρατο χριστὸ ἀ- γαλο μὲν ὡς πασι, πάρα κροτολήτες αἰώνιος.

Προσέλθω μὲν λαμπάδι φόροι ἡσ προῖόν τε χριστὸ ἐκ τοῦ μνήματος, ὡς νυμφίω, καὶ σιωεορτοῖ μὲν τοῖς ὀ- λείορρις τῶ ξέσι, πάρα κροτολήτες αἰώνιον.

κατῆλθες ἐν τῶς κροτολήτες τῆς γῆς, καὶ σιωέ τελεσασ- μοχλοῦσ αἰώνιος, καὶ τόρρο, πεπεδί μὲν οὖσ χριστὸ, καὶ τελέμδρος, ὡς ἐκ κήτους ἰωνῶσ, ὁζανέτης τῆς τάφου.

Ἔνθεξασ τὰ σῆμαντα σὺα χριστὸ, ὁζανέτης τῆς τάφου, ὁ τῶς κλέσ τῆς πρὸ θεῶν μὴ λυμὲν ἀμνοσ ἐν τῶ τόκω- τῶ, καὶ λῶέωξασ ἡμῶν πρὸ ἀλείβου τὰ σ πύλασ.

Σὺ τῶ μόνου, δὲ ζῶν τε, καὶ ἀθῶ τῶν ἰδρῆον, ὡς θεὸς ἐαυτὸν ἐ- κουσίως προσαγατῶν τῶ πατρί, σιωανέτησ παγγνή- τῶν ἡ δὲ μ, ἀνάτας ἐκ τῆς τάφου.

Ὁ παῖδασ ἐκ κροτολήτου ἑυσάμνοσ, γλὸ μνοσ ἀθροποσ, πάρα ὡς θνητὸσ, καὶ ἀθῶ παθῶσ, ὁ θνητὸ ἀφθαρσίασ ἐν- δύνει ἀπρὸ πειαν, ὁ μόνος ἀγαθὸσ τῆς πατῶων θεῶσ,

Γωαῖκεσ μετὰ μέρων θεοφονθῶ, ὁπῶσ (ἡ ὑπὸ ἐνδοσ. σου ἐσκαμοι. ὁν δὲ ὡσ θνητῶν μετὰ σακρύων ἐζήρωσ, προ- σεκλήθησ καὶ ρουθεζῶντα θεόν. © πάρα δὲ μυστικῶν τοῖσ χριστὸ μαθῆταισ διηγγελίσησ.

© ἀνατῶ του ἐορτοῖ μὲν νέκρωσιν, ἀδου τὴν κροτολήσειν, ἀλλῆσ βιοτῆσ τῆσ αἰωνίῃσ ἀπαρχῆσ. © σκιρτῶντες, ὁ- μνῶ μὲν τὸν ἀπῶν, ἡ μὲν) ἀγαθὸ τῶν πατῶων θεῶν

καὶ ὑπὲρ ὁδοῦ σου.
ἔσ' ὄντως ἰδρὰ καὶ πανέοργος αὐτὴ ἡ ἑσπέρειος νύξ, καὶ φω-
ταυγίς, τῆς λαμπροφύρου ἡμέρας τῆς ἐγδράσεως οὐ-
σα προαγγελος, ἐπὶ τὸ ἀχρονον φῶς ἐκ τὰ φου σωματι-
κῶς ποσσὶν ἐπέλαμψε.

Ἄυτη ἡ κλητὴ καὶ ἁγία ἡμέρα, ἡ μία τῶν ἑβδωμάτων, ἡ βα-
σιλίσκος καὶ κυρία, ἑορτῶν ἑορτῆ, καὶ πανήγυρις ἑξὶ πανη-
γυριῶν, ἐπὶ ἡ δὲ λογίου μεν χριστὸν εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄδύ τε τῆς καινοῦ τῆς ἀμπελοῦ γληνήματος, τῆς θείας δι-
φροσύνης, ἐπὶ ἡ δὲ δὲ μὴ ἡμέρα τῆς ἐγδράσεως, βασιλεί-
ας τῆς χριστοῦ κοινωνήσω μεν, ὑμνοῦντες αὐτὸν ὡς θεὸν
εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἄρον κεν κληρὸν τῶν ὀφθαλμοῦ σου σῶν καὶ ἰδε, ἰδὸν γὰρ ἡ-
κασί ὅτι θεοφειγγίς, ὡς φῶς ἦρθεν, ἐκ δυσημῶν, καὶ βορέα,
καὶ θαλάσσης, καὶ ἔλασ τὰ τέκνα σου, ἐπὶ ὅτι δὲ λογούντα
χριστὸν εἰς τὸν αἰῶνα.

Πᾶσι τὸν παντοκράτορα, καὶ λόγος, καὶ πνεῦμα, τρεῖς ἐν ἑ-
νομῆν ἐν ὑποστάσει φύσις, ὑπὲρ οὐρα καὶ ὑπὲρ γῆ, εἰς
σὲ βεβαπῆ ἴσμεθα, ὅτι σὲ δὲ λογίου μεν αἰεὶ εἰς τὴν αἰῶνα.
φωτίζου φωτίζε ἡ νέα ἰδρὸν σαλήμ, ἡ γὰρ δὲ ἔλα κυρία ἑξὶ
σὲ ἀνέπειλε, γέροντες νῦν, καὶ ἀγάλλεσαι. σὺ δὲ ἀγνή τὸν
που θεοτόκος ἐπὶ τῆς ἐγδράσει τῆς ἑσπέρειος σου.

Ἄ θείας, ὡς ὀλίγος, ὡς γλυκυτάτης σου φωνῆς, μὴ ἡ μῶν ἄ-
φυσῶς γὰρ ἐπεγγέλω ἐσεσθαι μέχρι τὸν μαρτύρων αἰῶ-
νος χριστὸν, ὡς οἱ πιστοὶ ἀγκυραν ἐλπίδος κατέχοντες, ἀ-
καλλόμεθα.

Ἄ πάρα τὸ μέγα, καὶ ἰδρὸν ταρῶν χριστὸν, ὡς ὅτι καὶ λόγος
τῆς θεοῦ καὶ δυνάμις, διδὸν ἡμῖν ἐκτυπώ τὸν ὄντα με-
ταχρῆν, ἐπὶ τῆς ἀνεσπέρειος ἡμέρας τῆς βασιλείας σου.

Εἰς τὴν ἁνάληψιν τοῦ σωτῆρος
ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.

Ἄ σωτῆρ ἰησοῦ, ὅτι ἐπὶ θαλάσσης λαὸν ποσσὶν ἀερόχρῆσις
τὸ δηγῆσαι, καὶ φαρὰ παντὸς ἀπὸ κατὰ τὸν τῆς
πᾶσι ὡς μὴ ἄσσω μεν, ὅτι δὲ δὲ ἔλασαι.

Ἄ ὅ μεν πάντες λαοὶ ἐπὶ ἑξὶ ὡς μῶν χερουβίμ ἀναληψίτην
πᾶσι δὲ ἔλασαι, καὶ συγκαθίστην ἡμᾶς ἐπὶ δεξιᾶ τῆς
πατρὸς

& super gloriosum.
Quam vere sacra & tota festiua hæc salutaris nox, & splen-
diluca splendigeri diei suscitationis exi-
stens prænuntia, in qua in tēporeū lumē e sepulchro corpora
liter omnibus effulsi.

Hæc uocata & sancta dies, una sabbatorum, re-
gina & domina, festiuitatum festiuitas, & celebritas est cele-
britatum, in qua benedicimus christum per secula.

Agite noui uitis fructus, diuinæ de-
lectationis in insigni die surrectionis, re-
gnum christi participemus laudantes ipsum ut deum
per secula.

Leua circum circa oculos tuos sion & uide, ecce enim ue-
nerunt tibi diuiliaci, uelut faces ab occasu, & aquilone
& mari, & oriente filii tui, in te benedicentes
christum per secula.

Pater omnipotens, & uerbum, & spiritus, tribus insi-
dens in substantiis natura, super substantialis, & super deus, in
te baptizati sumus, & te benedicimus semper per secula.

Illuminare illumina noua hierusalē, gloria enim domini in
te orta est. salua nunc, & exulta sion. tu uero sancta delecta,
re deipera in suscitatione tui factus.

O diuinam, o amicam, o dulcissimam tuam uocē nobiscum in-
fallaciter enim promisisti fore usque ad fines secu-
li christe, quam fideles ancoram spei tenentes, e-
xultamus.

O pascha magnum, & sacratissimum christe, o sapientia & uerbū
dei, & potentia, da nobis a figura remotius te par-
ticipare, in non uesperascenti die regni tui.

IN ASSUMPTIONEM SALVATORIS
NOSTRI IESU CHRISTI.

Aluatori deo, qui in mari populū pedibus in madidis
periter duxit, & Pharaonē cū uniuerso exercitu demer-
sit ipsi soli canamus, quoniam glorificatus est.

Canamus omnes populi in humeros cherubim ascenden-
ti cum gloria Christo, & collocati nos in dextera

patris, cantum uictorialem, quoniam glorificatus est.
Mediatorem dei & hominum christum, chori angelorum spectantes cum carne in excelsis, obstupescabant. consonanter autē recinebāt cantum uictorialem, quoniam glorificatus est.
Potentia crucis tuæ Christe solida meam mentem, ad canendum & glorificandum tuam salutarem ascensionem.
Ordines angelorum Christe mortalem naturam spectantes una ascendentem tecū, incessanter admirantes glorificabant.
Exaudiui domine auditionem potentiae crucis quod paradysus apertus est per ipsam, & clamaui, gloria potentiae tuæ domine.
Assumptus es in gloria angelorum rex paracletum nobis a patre mittere, ut clamemus, gloria potentiae tuæ domine.
Ut ascendit Saluator ad patrem cum carne, admirati sunt ipsum angelorum exercitus, & clamauerunt, gloria potentiae tuæ domine.
Supernae potestates, superioribus clamabant, portas attolite Christo nostro regi, quem concinimus una cum patre, & spiritu.
Vigilantes de luce clamamus tibi dñe saluos, tu, n. es deus noster, extrate alium non nouimus.
Implens letitia uniuersa misericors, supernis potentiis cum carne peregrinatus es.
Angelorum potentiae sublatum te uidentes, portas clamabant regi nostro attollite.
Circuuiit me abyssus, sepultura mihi cete extitit, ego autem clamaui ad te humanum, & seruaui me dextera tua domine
Salarunt apostoli uidentes sublimem hodie creatorem latum, spe spiritus & timore clamabant gloria ascensionis tuæ.
Astituerunt angeli clamantes Christe discipulis tuis, quem modum spectasti Christum leuatum, sic carni ueniet iustus omnium iudex.
Ut uiderunt te Saluator noster supernae potentiae in excelsis sublatum cum corpore, in timore clamabant, magna domi

πατρὸς, ὡς ἦν ἐν τῶν ἰσχυρῶν, ὅτι δεδύξασαι.
Τὸν μεσίτην δεῖ καὶ ἀνθρώπων χριστὸν, χοροὶ ἀγγέλων θεασάμενοι μετὰ σαρκὸς ἐν ὑψίστοις, ὡς ἐπλήθησαν. συμφωνῶν δὲ αὐτῶν μετὰ τῶν ἰσχυρῶν ἐν τῶν ἰσχυρῶν, ὅτι δεδύξασαι.
Δωάμεν τὸ σαρκοῦ σου χριστὲ σὺν δόξῳ μου τὴν δόξαν σου εἰς τὸ ὑμῶν καὶ δεδύξασαι σου τὴν σωτήριον αἰὼν ἀληθῆν.
Λιτάξασαι τὸ ἀγγέλων χριστὲ, βροτείαν φῶσιν θεασάμενοι σιωπῆ σου σοὶ, ἀπαύτωσεν ἐκ πλῆθους μελῶν, ἐδέξαζον.
Ἐισακήκασαι κῦρε τὴν ἀκρωτῆρα σου δὴ ἀσπείασαι τὸ σαρκοῦ, ὡς παρὰ δεικῶν λωοίγω δι' αὐτοῦ, καὶ ἐβόησας, δέξασαι τὴν δωάμεν σου κῦρε.
Ἄνεληφθῆς ἐν δόξῳ τῶν ἀγγέλων βασιλῆς, τὸν παρὰ κλητὸν ἡμῶν ἐκ τῶν πατρῶν ἀποείλας, ἵνα βοάμεν, δέξασαι τὴν δωάμεν σου κῦρε.
Ὡς αὐτὸν ὁ ὠπτηρ πρὸς τὸ πατὴρα ἐν σαρκὶ, κατεπέλασεν αὐτὸν αἰ τῶν ἀγγέλων ζῆτασαι, καὶ ἐβόησεν, δέξασαι τὴν δωάμεν σου κῦρε.
Ἄ τῶν αἰῶν δωάμεν, ταῖς ἀνωτέραις ἐβόων, πύργος ἀράτε χριστῶν ἡμετέρων βασιλεῖ, ὃν ἀνυμνοῦμεν ἅμα τῶν πατρῶν, καὶ τῶν πνεύματι.
Ὁρθρίζοντες βοάμεν σοὶ κῦρε σῶσον ἡμᾶς, σὺ γὰρ εἶ θεὸς ἡμῶν, ἐκ τῶν σου ἄλλων οὐκ οἶδαμεν.
Πληρώσας θυφροσύνης τὰ σύμπαντα ἐλεήμων, ταῖς ἀνω δωάμεν μετὰ σαρκὸς ἐπέδημησας.
Ἄγγέλων αἰ δωάμεν αἰρόμενον σε ἰδοῦσαι, ταῖς πύργος ἐκράυαζον τῶν βασιλεῖ ἡμῶν ἀράτε.
Ἐκκλήροσά με ἄβυσσος, ταφή μοι ὁ κήτος ἐγύρω, ἐγὼ δὲ ἐβόησας πρὸς σὲ τῶν ἀλλοτρίων, καὶ ἐβόσά με ἡ δεξιὰ σου.
Ἐσκίρθησεν ἀπόστολοι ὁραδντες μεγαλῶσιον σὴ κῦρε, μέρον τὸν κτίστην φερόμενον, ἐλπίδι τῶν πνεύματος καὶ φόβω ἐκράζον, δέξασαι τὴν αἰόλω σου.
Ἐπέσησαν οἱ ἀγγελοὶ βοάοντες χριστῶν ὅτι μαθεταῖς σου, ὃν δόπον κατὰ τὴν χριστὸν ἀνυμνοῦμενον, οὕτω σαρκὶ ἐλάσασαι δικαίως ὁ πάντων κριτής.
Ὡς εἶδον σε ὠπτηρ ἡμῶν αἰ αἰῶν δωάμεν ἐν ὑψίστοις αἰρόμενον σύθμον, ἐκ φόβω ἐκράυαζον, μεγάλη δέσπο

πα ἢ φιλανθρωπία σου.
Ὁ εἰ κεμίω πυρὸς τοῦ εὐμολόγητος σώσας παῖδας, ὁ λό-
 γητος ὁ θεὸς ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν.
Ἐπὶ τῆς ὤμων χριστὲ τὴν πλανηθεῖσιν ἀφ' αὐφύσιν, ἀνα-
 ληφθεῖς, ὃ θεὸς καὶ πατεὶ προσήγαγος.
Ὁ εἰ νεφέλη φωτὸς ἀναληφθεῖς, καὶ σώσας κέσμον, ὁ λόγος
 ὁ θεὸς ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν.
Ὁ ἀελλῶν ἀπὸ γῆς πλῆθ' τὸν ἀσώματον πατέρα, ὁ λόγος
 ὁ θεὸς ὁ τῆς πατέρων ἡμῶν.
Τὸν ἐκ πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθέντα ἕδ' ἑδὸν, καὶ ἐπ'
 ἐσχάτων τῆς χρόνων σαρκωθέντα ἐκ πατρὸς μητρὸς,
 ἰδρῆς ὑμνεῖτε, ἡ δὲ ὑπὲρ τοῦ τε εἰς πάντας τοὺς αἰ-
 ώνας.
Τὸν ἐκ δυοῖν ταῖσ' οὐσίαις ἀναπλάττωντα ζωοδότην χριστὸν εἰς ἄ-
 ραν οὐς μετὰ δόξης, καὶ πατεὶ συγκλητόμενον, ἰδρῆς
 ὑμνεῖτε, ἡ δὲ ὑπὲρ τοῦ τε εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.
Τὸν ἐκ δουλείας τὴν κτίσιν τῆς εἰσώλην λυτῶν μένον, καὶ
 πατρὸς γενναῖα τὴν ἐλευθερίαν ἡ δὲ ἰδίῳ πατεὶ, ἰδρῆς
 ὑμνεῖτε, ἡ δὲ ὑπὲρ τοῦ τε εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.
Τὸν τῆς αὐτοῦ καταβαλεῖ κελελεύοντα τὸν ἀπὸ πατρὸς, καὶ
 τῆς αὐτῆς ἀναβαλεῖ ἀνυψώθη τὸν ἀνθρώπων, ἰδρῆς
 ὑμνεῖτε, ἡ δὲ ὑπὲρ τοῦ τε εἰς πάντας τοὺς αἰώνας.
Σὲ τὴν ὑπερνοῦν καὶ λόγον μητέρα θεοῦ, τὴν ἐκ χρόνων
 ὄν ἀχρονον ἀφρατώσ κησάθη, οἱ παῖσι ὁμοφρόνως με-
 γαλῶμεν.
Σὲ τὸν λυτῶ τὴν κέσμου χριστὸν τὸν θεὸν οἱ ἀπόστολοι
 βλέποντες ἐξέως ὑψοῦ μένον, μετὰ δέξασ σικριτῶντες,
 μεγαλῶμεν.
Σὲ τὸν καταβαλεῖτα ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ τὸν ἀνθρώπων
 σώθη, καὶ ἡ ἀναβαλεῖ σου ἀνυψώθη τὸν, με-
 γαλῶμεν.
Χαῖρε θεοτόκε μητέρα χριστοῦ τῆς θεοῦ. ὄν γὰρ ἐκνήσασ σὶ
 μέρον ἐκ γῆς ἀπὸ πλάμενον, ὃν ἀγγέλοις ὁράσας ἐμε-
 γάλωσας.

ne humanitas tua.
Qui in fornace ignis cantatores seruauit pueros, bene-
 dictus deus patrum nostrorum.
In humeris Christe errantem tollens naturam, as-
 sumptus, deo & patri adduxisti.
Qui in nebula luminis assumptus, & saluasti mundum, bene-
 dictus deus patrum nostrorum.
Qui ascendisti e terra ad incorporeum patrem, bene-
 dictus deus, patrum nostrorum.
Ex patre ante secula natum filium & deum, & in
 ultimis temporibus incarnatum ex Virgine matre
 sacerdotes canite, populus superexaltate per omnia se-
 cula.
In duabus substantiis uolantem uitae datorem Christum in coe-
 los cum gloria, & cum patre sedentem sacerdotes
 laudate, populus superexaltate per omnia secula.
Aseruitute creationem idolorum saluantem, &
 ponentem ipsam liberam apud proprium patrem. sacerdotes
 laudate, popule superexaltate per omnia secula.
Sua ipsius descensione qui obruit inimicum, &
 sua ipsius ascensione qui exaltauit hominem sacerdotes
 laudate, popule superexaltate per omnia secula.
Te supra mentem & rationem matrem dei in tempore
 intemporeum indicibiliter enixam fideles unanimiter ma-
 gnificamus.
Te Saluatorem mundi Christum deum apostoli
 uidentes diuinitus exaltantem cum timore exultantes
 magnificamus.
Te descendentem usque ad extrema terrae, & hominem
 saluantem, & ascensione tua superexaltantem hunc ma-
 gnificamus.
Aue dei pera mater Christi dei, quem enim peperisti ho-
 die ex terra suprauolantem cum angelis uidens ma-
 gnificasti.

COSMAE HIEROSOLYMITAE IN
PENTECOSTEN principia uersuum.

Pentecosten feriemur.

- m** Ari occulit Pharaonem cum curribus. conterens
bella in alto brachio. canamus ipsi, quo
niam glorificatus est.
- R**e ut olim discipulis promifisti paracle
tum spiritum mittens christe, illuxisti mundo lumen
humane.
- L**ege olim praedictum & prophetis, completum est
diuini spiritus hodie. omnibus enim fidelibus gratia ef
fusa est.
- E**x alto potentiam discipulis christe usque quo indue
mini dixisti confidete in hierusalem. Ego uero ut me para
cletum alium spiritum meumq; & patris mittam
in quo solidabimini.
- D**iuini spiritus accedens potentia, diui
sam olim uocem male consentientium, in unam
compagis diuinæ cōiunxit cognitionē sapientificans fideles
trinitatis, in qua solidati sumus.
- I**ntelligens propheta in ultimis tuam christe profectionem,
clamabat tuam exaudiui domine potentiam, quod omnes
seruare christos tuos uenisti.
- Q**ui in prophetis locutus est, & per legem pronuntians ante.
imperfectis deus uerus, paracletus
uerbi ministris & testibus cognoscitur hodie
- S**ignum diuinitatis fert apostolis, in igne spiritus di
uisus est, & externis linguis ostendit, quod a patre
diuinum robur ueniens est per se iustum.
- Q**uod propter timorem tui captum est domine in uentre prophe
tarum. & natus in terra spiritus salutis, apostolica
corda ædificat pura, in fidelibus rectum in noua
tur, lumem enim & pax, quoniam tua mandata.
- A**dueniens fortitudo hodie ipsa spiritus bonus spi
ritus sapientiæ dei. spiritus ex patre procedens, & per filium

ΚΟΣΜΑ ἹΕΡΟΣΟΛΥΜΗΤΟΥ Εἰς τὴν
Πεντηκὸς τὴν ἡ ἀκροστιχίς,

Πεντηκὸς τὴν ἡ ἄκροστιχίς.

- Π** ὄντως ἐπιλήλυθε φαραῶν ἢν ἀρμασιν ὁ σωτεῖς ὡν
πολέμοις ἐν ὑψηλῷ βραχίονι. ἄσω μὲν αὐτῷ, ὃ
τε δὲ δόξαται.
- Ἐ**ρίω ὡς πολλοὶ τοῖς μαθηταῖς ἐπιγγίλασθ' ἡ παρακλη
τον πνεύμα ἕως ἡμεῶν χριστῆ, ἕως ἡμεῶν ὅτι κῶσμος φῶς
ἐπιλήλυθε.
- Ν**όμος δὲ πολλοὶ προκηρυχθὲν καὶ προφήταις, ἐπληρωθῆ
τε τοῦ πνεύματος ὁ μόνον. πολλοὶ γὰρ πιστοὶ χεῖρος ἐκ
κέχεται.
- Τ**ὴν ἕως ὑψηλοῦς διώκων τοῖς μαθηταῖς χριστῆ ἕως οὗ ἐν δὴ
σηαδὲ ἐφῆσεν καὶ τὴν ἐν ἰδρῶν ἔλαμψε. ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ πρὸς
κληρον ἄλλοι πνεύμα δὲ ἐμὸν τε καὶ πατρὸς ἀποσταλάσθαι,
ἐν ὅτι ἐδραστήσασθε.
- Ἡ** τὴν τοῦ πνεύματος ἐπιφοιτήσασθε διώκων, τὴν μὲν
ἐπιλήλυθε πολλοὶ φωνῶν καὶ ὁ μονοσηντων, εἰς μίαν
ἀρμονίαν τοῦ πνεύματος ὁ μόνον ὡς ἐμὲ πρὸς
τὴν τελείαν, ἐν ἡ ἐδραστήσασθε.
- Κ**ατανοῶν ὁ προφήτης τὴν ἐπιλήλυθε σου χριστῆ ἔλθεις,
ἀνεβόα τὴν ὅτι ἐκ κήλοα κλέει διωκείαν, ὅτι πολλοὶ
τὴν ὁ μόνον τοῦ χριστοῦ ἐπιλήλυθε.
- Ὁ** ἐν προφήταις ἐλάμψε, καὶ ἡ νόμου κηρυχθῆσθαι πρὸς
τὴν ὅτι ἀτελεῖς τοῦ ἀληθῆ, ὁ παρακλητος, τοῖς τὴν
λόγον ὑπερέταται καὶ μαρτυρησάτωι τὴν ὁ μόνον.
- Ἐ**μὲν θεοῦ φέρει τοῖς ἀποστόλοις, ἐν πνεύμα κα
τεμὲν ἰσθῆ, καὶ ἐν αὐτοῖς γλῶσσας ἐπέφωσκον, ὡς πατρὸς τοῦ
θεοῦ ἀένου ὁ μόνον ἐστὶν αὐτὸν κέλευσον.
- Τ**ὸ ἡ τὸν φόβον σου λαβὴν κλέει ἐν γὰρ ἰσθῆ προφη
τῶν, ἐκ κηρῶν ἡμῶν γὰρ πνεύμα ὁ μόνον ἀποσταλάσθαι
καρδίας κτὴν ἡ καὶ ἀποστόλοις, ἐν τοῖς πιστοῖς διὰ τὸ ἐγκαινίσει
ταῖς φῶς γὰρ καὶ εἰρήνην διότι ταῖς ἀποσταλάσθαι.
- Ἡ** ἐπιφοιτήσασθε ἰσθῆ ὁ μόνον αὐτὴν, πνεύμα ἀγαθόν, πνεύ
μα σοφίας τοῦ θεοῦ, πνεύμα ἐκ πατρὸς ἐκ πατρὸς ἐκ πατρὸς
3 ii

πλοῖς ἡμῶν πεφωλῶς, μετὰ δουλικὸν, ἐν δὲ καὶ ἐκείναι
 φύσει, τῆς ἐν ἡ καὶ πῖ ἀέται ἀπότητος.
 ναυπῶν ᾧ σάλω τῆν βιωτικῶν μελημοσίων, συμπλοῖσι
 ᾧ ἄμενος ἀμύττιαισ, καὶ ἦν χρὸ φθέρω θείει προσε-
 πῖ ὁ μῆνος, ὡς ὁ ἰωνᾶσ χριστὸ βωδῶι, ἐκ θανατηφόρου
 με βυθῶν ἀνάγαγε.
 Ἐκ τῆ πνύματός σου σάρεθα, ἡδὲ πάλιν ὡς εἶπας, πάλιν
 ὡς ἔχρασ, καὶ ἐπλήσθη τῆς σῆσ τὰ σύμπαντα γινώ-
 σεωσ, ὅτι ἐκ πατρὸσ ἡδὲ ἀρρῶσως ἐφικ, καὶ δ' πνύμα
 ἀμύττιαισ πρόσθιν.
 Ὅι ἐν καμίνω τῆ πυρὸς ἐμβληθέντες ὁσοὶ παύεισ, τὸ πῦρ εἰς
 ὀρόσον μετέβαλον, ἡδὲ τῆσ ὑμῶν δίασ, ἔπω βωδόντες,
 ἀλλοθῆσ εἰ κ' εἰε ὁ θεὸσ τῆν πατῶν ἡμῶν.
 Ἐντορδόντων τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῆ ἀποστόλων, τῆ πνύμα
 τῶσ ἐν ἄρρα καὶ ἀμύττιαισ μετῆ τῶσ ἀποστόλων, δι' ἡσ, τει-
 ᾶσ ἐκηρῶσ, ὁ θεὸσ τῆν πατῶν ἡμῶν.
 Ἰω ἀδίασ τῶν φῶσιν ὀρῶσ δὲ ὡσ ὑμῶν ὀλοθῶν μῆν, θεὸν πα-
 τῶν τῶν ἀσάρτων, τῆσ ἀυτῆσ ὕμῶν δίασ λόγον, ὁ πνύ-
 μα, ἀλλοθῆσ τῶσ εἰ κ' εἰε ὁ θεὸσ τῆν πατῶν ἡμῶν.
 Ἀφλεκῶσ πνεὶ ἐν σινὰ προβῶ μιλῶσ βαλτος, θεὸν ἐγνώ-
 ρισε ᾧ βραδυγῶσ καὶ ὀνσίχω μωσῆ, καὶ παύεισ ζῆ-
 λῶσ θεὸσ τῶσ ἀκαλώσ ᾧ πνεὶ ὑμῶν δὲ ἐσθξε, πάλιν
 τὰ βῶγα ὑμῶν τε τὸν κ' εἰε, ὁ ὑπερῶν τῶν εἰσ πάλιν
 τὰσ τῶν αἰώνων.
 Ζωὴ καὶ ὕμῶν βιαίασ φῶρ μῆσ ἡ καὶ ἡ καὶ τῆ πνύμα
 τῶσ τῶν παναγῶν ἀλιῶσ πνοῆσ, πνεύμων εἰσ δὲ γῶστων,
 τὰ μεγαλεῖα τῆ θεὸ ἐρῶσ ῶσ, πάλιν τὰ βῶγα ὑμῶν
 τε τὸν κ' εἰε, καὶ ὑπερῶν τῶν εἰσ πάλιν τὰσ τῶν αἰώνων.
 Ὅσ μὴ θηρο μῆσ πῶσ βαίνοντες ἐν ὀρῶ μὴ πεφωλῶσ τῶν
 ἀμαθῶν, ἀδύτε καὶ τῶ μῆσ ἐν ὀρῶσ τῶν, ἐν τῶ λῶ ζῶν
 τῶσ θεὸσ, πνύματῶ φῶροισ μαθεταί εἰσ συγχορῶν-
 τῶσ, πάλιν τὰ βῶγα τὸν κ' εἰε ὑμῶν τε, καὶ ὑπερῶν τῶν
 εἰσ πάλιν τὰσ τῶν αἰώνων.
 Μὴ τῆσ φθέρῶσ διαπέρα κνοφορήσασ, καὶ πανταχὶ ἡμῶν
 λῶσ ἡ καὶ δεινῶσ, μὴ τῶ ἀπείρανθε, τῶ θένε θεο-
 ῶσ, ὀρῶσ τῶ ἀσέκρω, χροῖον τῶ ἀπείρου πλάστωσ
 σου, σὲ μεγαλῶ μῆν.

fidelibus nobis uisus, traditus, in quibus habitat
 natura, eius in qua spectatur, sanctitatis.
Vomens ob turbam uitae curarum conuauigantibus
 summersus peccatis, & anemicida feræ pro
 iectus, ut Jonas Christe clamo ad te ex letifero
 me profundo reduc.
Ex spiritu tuo in omnem carnem ut dixisti affa-
 tim effluxisti & impleta sunt tua omnia cogniti-
 one, quoniam ex patre filius sine semine natus es & spiritus
 indiuisibiliter procedit.
In fornace ignis in iecti iusti pueri ignem in
 rorem transmutarunt per cantum sic clamantes
 benedictus es domine deus patrum nostrorum.
Eloquentibus diuina magnalia apostolis, spiri-
 tus actio putabatur ebrietas infidelibus per quam tri-
 nitas annuntiabatur, deus patrum nostrorum.
Indiuisam naturam recte sentientes glorificamus deum pa-
 trem sine principio atque eiusdem potestatis uerbum & spiri-
 tum benedictus es clamantes deus patrum nostrorum.
Incombustus igne in Sina alloquens rubus deum cognitum
 fecit tardiloquo & difficulter sonanti Mose & pueros ze-
 lus dei inconsumptos igne cantores ostendit o-
 mnia opera laudate dominum & superexaltate per o-
 mnia secula.
Vitali ex alto uiolento delato strepenter spiri-
 tus sanctissimi piscatoribus flatu ignearum forma linguarum
 magnalia dei eloquebantur omnia opera lau-
 date dominum & superexaltate per omnia secula.
Tanquam ad intactum ascendentes montem non horretes ignem
 horrificum uenite, & stemus in monte sion in ciuitate uiuen-
 tis dei spiritiferis discipulis nunc consalien-
 tes omnia opera dominum laudate, & superexal-
 tate per omnia secula.
O non per corruptionem enixa & omnifactori
 uerbo carnem mutuata mater non experta uirum uirgo dei,
 pera receptaculum illocabilis, locellum infiniti conditoris
 tui te magnificamus.

Efferuente olim igneo curru amator atque igniuomus sperans gaudens equitans praesentē lucentē inspirationem manifestabat ex alto apostolis a qua illustrati trinitatem omnibus cognitam fecerunt

Legem naturarum praeter admiranda res audiebatur, discipulos una enim uoce sonante spiritus gratia uariē audiebant populi tribus, & linguae diuina magna, trinitatis cognitionem edocti.

IOANNIS DAMASCENI INTRANS FIGURATIONEM DOMINI NOSTRI IESU CHRISTI. PRINCIPIA VERSVVM.

Moses dei faciem in Thabor uidit.

m Oses in mari prophetice conspicatus in nebula & in columna olim ignis gloriam domini, exclamabat redemptori & deo nostro canamus.

Vt petra corpore protectus deificato inuisibilem intuēs Moses dei spectator, exclamabat redemptori & deo nostro canamus.

Tu in monte legali & in Thaborio uisus es Moysi in tenebris olim in lucem autem nunc inaccessam diuinitatis.

Obumbrans gloria in tentorio prius & Moysi alloquens tuo seruo figura facta est illustris indicibiliter in Thabor tuo domine transfigurationis

Conuenerunt tecum o uerbum unigenitum excelsium apostolorum sumitas in monte Thabor & simul astiterunt Moses & Elias ut dei serui sole humane.

Deus totus existens totus mortalis factus es, tota diuinitate miscens humanitatem in substantia tua, quam in duabus substantiis Moses Elias & que uiderunt in monte Thabor.

Ex carne tua radii diuinitatis egrediebantur prophetarum & apostolorum. Vnde electi canentes exclamabant gloria potentiae tuae domine.

Rubrum seruans illaem congrredientem igni, Mosi deilucam carnem ostendisti domine ca

Επιποφλαζοντες πολλαι πυρινδ αυμαρος, ο ζηλω της θεου πυρι πνυς χειρων οχρυ μελος, τλω νη εκλαμαζεν επι πνοιαν εδελου δζ υλοιας αφοσολοις, υφης καταρμαφδεντες, τλω τελω δε πασιν ενγαλειαν.

Νομου τη φυσεων διλας, ξειον ηκοιζο. τη μαθειτων της μεασ γδ φωνης απλερευ μελυης πυδμακας χειριπι, ποικιλωσ ενχηλω το ρχοι, φυλαι, και γλφασαι, τα θεια μεγαλεια της τελω δεσ γδωσιν μου μελωι.

ΙΩΑΝΝΟΥ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Η ΑΚΡΟΣΤΙΧΙΣ,

Μωσής θεού πρόσωπον εν θαβώρ ιδε.

μ Ωσής εν θαλάσση προφητικωσ ιδων εν νεφέλη και εν σύλω πολλα πυροσ τλω δόξαν κυριου, ανεβόα φη λυζωτη και θεω ημων ασω μεν.

δσ πασα φωμαπι σκεπαθησ φη τε θεω μελω τον άοραρον κωθωρων μωσής ο θεωπης, ανεβόα φη λυζωτη και θεω ημων ασω μεν.

εν υδι τω ορουσ τω νομικω και εν θαβώρει κωθωρωσ θεω φη μωσής εν γνόφω το πολλα, εν φωτι δε νη απροσίτω της θεότητος.

η σκιαζουσε δεξα εν τη σκλω προδρον, και φη μωσής ομιλωσα φη σφ θδραποντι, τυποσ γεννηται της αστραλασ της άρητωσ εν θαβώρ σου δέσποτα μεταμορ-

σιωανη λθόν σι λογε μονογενεσ υμεση τη α (φώωωσ. ποσολωσ ανρότησ υδι τω ορουσ θαβώρ, και συμπαρεσηεν ο, τε μωσής, και η λιασ, ωσ θεού θδραποντες, μένε αιλαθρωσε.

θεωσ όλωσ υπαρχων, όλωσ βροτοσ γέγωνασ όλη τη θεότητε μεξασ τλω άθρωπότητα εν ύποσάσει σου, λω εν δυσι τ ουσάεισ μωσής η λιασ τε ειθον εν ορει θαβώρ.

εκ σερκόσ σου βολιδεσ θεότητος δζεπορβύονωσ περσητων κη ασολωσ. οθεν οι προκρηρι μελποντες, ανεβόων δόξα τη δωα με σου κλεισ.

ο τλω βάλτον φυλάξασ αλωσθησ προσομιλωσιν πυρι, φη μωσής θεολγαμπούσιν σέρησ υπεσάξασ δέσποτα, με

λωδο λήτα δόξα τῆ δυνάμει σου κύριε.
Υπεκρύβη ἀκτίσι θεότητος αἰωθητός ἡλιος ὡς ἐν ὄρει θα-
 βωρίῳ εἰδέ σε μεταμορφούμενον ἰησοῦ μου, δόξα ἡ δὴ
 νόμει σου κύριε.
Ρῦρ μὴ φλέγων τὴν ἄλλω τῶ σώματος ὡραῖα αὐθιγῶν, ὡς
 μωσῆς καὶ ἀποστόλοις ὡφθεις ἡλίος τε δέσποτα, εἶς
 ἐκ δύο, ἐν δὴσι τελείαισ τὰς φύσεις.
Ἦηρεθούσα γλῶσσα, σὺ τὰ μεγαλῆα οὐ δυνάταται φθίγ-
 ξαῖται. ὡς κρητῶν ζωῆς ἡ θανάτου δεσπότων, πα-
 ρέστησας ἐν θαβώρῳ ὄρει τὸν μαῦσιν καὶ τὸν ἡλίαν, μὴ
 τυρήσαντάς σου τὴν θεότητα.
Ὁχερσὶν ἀορατοῖς πλάσας κατ' εἰκόνα σου χρῆσεν τὸν ἀν-
 θρώπων, τὸ ἀρχέτυπὸν σου ἐν τῷ πλάσματι καλλοσὺ-
 πώδειξας, οὐχ ὡς ἐν εἰκόνι, ἀλλ' ὡς αὐτὸς ὢν κατ' εἶδαν
 ὁ θεὸς χρηματίσας καὶ ἀνθρώπος.
Συγκραθεῖς ἀσύχρητος, ἀνθρώπου πλάσας ἡμῖν θεότη-
 τος, κατὰ φλέγοντα μὲν ἀμαρτίαν, ψυχὰς δὲ φωτί-
 ζοντα, ἐν θαβώρῳ ὄρει τὸν μαῦσιν καὶ τὸν ἡλίαν μαθη-
 τῶν τε ἰζαρχοῖς ἰζέστειν.
Ἦσ μέγα καὶ φοβερὸν ὡραῖα θεάμα σήμερον. ἰζ οὐρανοῦ
 αἰωθητός, ἐκ γῆς δὲ ἀσύκρητος ἰζ ἡσραῖαν ἡ λιοσ τῆς δι-
 κοουσιώης, νοητός, ἐν τῷ ὄρει θαβώρ.
Παρήλθε μὲν ἡ σικία τῶ νόμου ἰζ αἰωνήσασα. ἐλήλυθε δὲ
 ἡ φῶς χριστός, ἡ ἀλήθεια, μωσῆς ἀνεβόησεν ἐν τῷ θαβωρίῳ
 κατὰ τὸν σου τὴν θεότητα.
Ὁσῦλος τῷ μαῦσιν χριστὸν τὸν μεταμορφόμενον, ἡ δὲ νεφέ-
 λη, ἡ φῶς τὴν χάριν τῶ πνεύματος, τῷ ἐπισκιάσασαν
 ἐν τῷ θαβωρίῳ πρεδῆλου ἐμφανέσασα.
Νῦν καθωραῖα ἀποστόλοις τὰ ἀθέατα, θεότης ἐν σαρκίῳ
 ἐν τῷ ὄρει θαβώρ ἰζ οὐρανοῦ ἐβόησεν, βίλα γῆς ἐκ κύριε
 ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
Ἐφείξαν φόβῳ ἐκ πλάγῃ τος τὴν ἀπερῆσαι τῆς θεῆας
 βασιλείας ἐν τῷ ὄρει θαβώρ ἀποστόλοι βωδόντες, βίλα γῆ-
 τος ἐκ κύριε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
Νῦν τὰ ἀήκουστα ἠκούσθη. ὁ ἀπὸ τῶ ἡγῶς ἐκ τῆς πῆ-
 ρῆνου ἡ πατὴρα φωνῆ ἐν δόξῳ μαρτυρεῖται, οἷα θεὸς
 καὶ ἀνθρώπος ὁ αὐτὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

nentē tuā gloria potestati tuæ domine.
Absconditus est radiis diuinitatis sensibilis sol ut in monte Tha-
 borio uidit te transfiguratum Iesu mi, gloria po-
 testati tuæ domine.
Ignis non urens materiem corporis uisus est immaterialis ut
 Moses & apostolis uisus es Elias q; domine, unus
 ex duobus, in duabus perfectis naturis.
Eloquens lingua tua magnalia non potest lo-
 qui, ut imperans enim uitæ & morti dominans
 constituisti in Thabor monte Moysen & Eliam, testan-
 tes tuam diuinitatem.
Qui manibus inuisibilibus formans secundū imaginē tuā xpe ho-
 minem, archetypam tuam in figmento pulchritudinem ostē-
 disti, non ut in imagine, sed ut ipse ens per substantiam
 deus factus & homo.
Commixtus in confuse carbonem ostendisti nobis diui-
 nitatis, comburentem quidem peccata, animas autem illumi-
 nantem, in Thabor monte Moysen & Eliam discipu-
 lorum q; principes obstupuerunt.
Quam magnum & terribile uisum est spectaculū hodie, e celo
 sensibilis, e terra uero incomparabilis effulsit sol iu-
 stitiæ, intelligibilis in monte Thabor.
Pateriit quidem umbra legis infirmata, uenit autem
 manifeste Christus, ueritas, Moses exclamauit in Thaborio
 intuens tuam diuinitatem.
Columna Moysi Christum transfiguratum, nebula autem
 manifeste gratiam spiritus, obumbrātem
 in Thaborio manifestabat apertissime.
Nunc spectata sunt apostolis inuisibilia, diuinitas in caruncula
 in monte Thabor fulgens, clamātibus benedictus es domine
 deus per secula.
Horruerunt timore stupefacti decorem diuini
 regni in monte Thabor apostoli clamantes, benedi-
 ctus es domine deus per secula.
Nunc inaudita audita sunt sine patre enim filius de uir-
 gine paterna uoce gloriose testificatur tanquam deus
 & homo idem per secula.

Positione non natus es excelsi, substantia autem filius dilectus praeexistens, nobis conuersatus es immutabiliter, benedictus es domine deus per secula.

Audientes domine a patre testificatum, & ut humano solidiorem aspectu uidere facie tuae fulgur non ferentes tuum discipuli, in terram decidebant in timore cantantes, pueri benedicite, sacerdotes concinite, populus superexaltate per omnia secula.

Regnantium es rex pulcherrimus, & ubi que dominantium dominus, princeps beatus, & lumen habitans inaccessibile. cui discipuli stupefacti clamabant, pueri benedicite, sacerdotes concinite, populus superexaltate per omnia secula.

Tanquam caelo dominantis & terrae regnantis & subterraneorum dominium habenti Christe tibi adfiterentur, e terra quod est, apostoli, tanquam caelo autem Theophanes Elias Moses uero ex mortuis. canentes incessanter, pueri benedicite, sacerdotes concinite, populus superexaltate per omnia secula.

Segniti perae curae in terra derelictae sunt apostolorum delectu o humane, ut te sequuti sunt ad e terra sublimem diuinam rempublicam, unde & diuine tuae dei apparentiam canebant fortiti, pueri benedicite, sacerdotes concinite, populus superexaltate per omnia secula.

Vt tuam ostendas aperte arcanam secundam descensionem ut excelsus deus uidearis stans in medio deorum apostolis, in Thabor Mosi cum Elia quae ineffabiliter splendisti. ideo omnes te Christe magnificamus.

Agite mihi parete populi ascendentes in montem sanctum, supercaelestem, immaterialiter stemus in ciuitate uiuētis dei, & inspiciamus mente diuinitatem immaterialē patris & spiritus in filio unigenito effulgentem.

Demulxisti desyderio me Christe, & alterasti diuino tuo amore. sed combure igne immateriali peccata mea, & impleti eis, quae in te delitiis dignum fac, ut duas saliens magnificem bone praesentias tuas.

Θείσει οὐ γέγονας ὑψίστου, ἢ οὐσίᾳ δὲ ἕως ἡγάπη μόνος πρὸς ὑπάρχων, ἢ μὲν ἀμίλησας ἀβέπτης. ἀλλοτρίως τὸς ἐκείνους ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἀκηκοῦσθε ἀπὸ πατρὸς μαρτυροῦ μένον, καὶ ὡς ἀνθρώπων τὸν ὄρω τὸν ἄνεως ὅρα ἢ τὸ προσώπου σου τὴν ἀστραπὴν μὴ φόβοντες. ὅτι οἱ μαθηταὶ, ἰδὲ τὴν γῆν κατέπιπτον, ἐν φόβῳ μελωδοῦντες, οἱ πατέρες ἀλλοεῖτε, ἰδὲ αὐτὸν μνῆτε, καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμῶν τε εἰς πάντας τὸν αἰῶνα.

Βασιλευσάντων ἐπέφηνε βασιλεῦσιν ὡραϊότατος. καὶ τῶν πάντων τῶν κυριεύοντων κλέσοι, διωάσει μακρότερος, καὶ φῶς οὐρανὸν ἀπέσταν. ὡς οἱ μαθηταὶ κατὰ πλάγους ἐβόων, οἱ πατέρες ἀλλοεῖτε, ἰδὲ εἰς αὐτὸν μνῆτε, καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμῶν τε εἰς πάντας τὸν αἰῶνα.

Ἐξ οὐρανοῦ δεσπόμενον, καὶ τῆς γῆς βασιλευσάντων, καὶ τῶν πάντων νείων τὴν κρείαν ἔχοντι, χριστέ σοι πῆ ἐσησαν ἐν τῇ τῆς γῆς, ἀπόστολοι. ὡς ἕξ οὐρανοῦ δὲ, ὁ θεοβήτης ἡλίος. μωσῆς δὲ ἐκ νεκρῶν, μελωδοῦντες ἀπαύτως, οἱ πατέρες ἀλλοεῖτε, ἰδὲ εἰς αὐτὸν μνῆτε, καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμῶν τε εἰς πάντας τὸν αἰῶνα.

Ἰαθι μοι καὶ μὲν ἰδὲ τῆς κατελείφθη ἡ γῆ τῶν ἀποστόλων ἐν λαῷ μιχάνθρωποι, ὡς ὅτι ἠκολούθησαν πρὸς τὴν ἐκ γῆς μεταρσιον θείαν πολιτείαν. ὅθεν καὶ παξίως τῆς σῆς θεοφανείας ἐμελωδοῦντες τυχόντες, οἱ πατέρες ἀλλοεῖτε, ἰδὲ εἰς αὐτὸν μνῆτε, καὶ ὁ ὑπὲρ ἡμῶν τε εἰς πάντας τὸν αἰῶνα.

Ἰνα σου δειξῆς ἐμφανῶς τὴν ἀπόρητον διουσίαν κατὰ βασιον, ὅπως ὁ ὑψίστος θεὸς ὁφθῆσιν ἐσὼς ἐμέθω θεῶς τοῖς ἀποστόλοις, ἐν θαβῶρ μωσῆς ἔν ἡλίῳ τε ἀρρήτως ἐλαμῆσας. διὸ πάντες σε χριστέ μεγαλύνομεν.

Ἄδὲ μοι πέρι θεοῦ καὶ ἀναβαίτες εἰς τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, τὸ ἐπουρανίον, αὐλασσωμένον ἐν πόλει ζώντος θεοῦ, καὶ ἐποπῆθῶμεν νοῖ θεότητα αὐτῶν, πατρὸς καὶ πνεύματος ἁγίου ἐν ἡμῶν μονογενεῖ ἀπαύτως πῶσιν.

Ἐθέλησας πῶθω με χριστέ, καὶ ἠλώσασας πῶθῶν ὄρω. ἀλλὰ κατὰ φλεξὸν πυρὶ αὐλῶ τὰς ἀμαρτίας μου, καὶ ἐμπαροδοῦναι τῆς ἐπὶ σὺ φῆς κατὰ ἑαυτῶν, ἵνα τὰς δύο σκιρτῶν μεγαλύνω ἀγαθὴ παρουσίας σου. 3 iii

ΚΟΣΜΑ ἹΕΡΟΣΟΛΥΜΗΤΟΥ Εἰς τὴν αὐτὴν
ἑορτὴν ἢ ἀκροστιχίς,

Χριστὸς ἐν ἰσοπείᾳ σέλασ ἀπλῶν εἰδεὸς ἦκε.

Χρῖστος ἐν ἰσοπείᾳ σέλασ ἀπλῶν εἰδεὸς ἦκε.
Οροὶ ἰσραὴλ ἀνίκοις ποσὶ τῶν ὄντων βρῦθρον καὶ ὑ-
γρῶν βυθῶν διερχόμενος, ἀναβάτασ τρεῖσά τινα δυο-
μηνεῖσ ὁρῶντες ἐν αὐτῷ ὑπεβρυχίους, ἐν ἀγαλλι-
άσει ἐμελῶν, ἄσω μελῶν κυρίῳ, ἐν δόξῳσ γὰρ δεδύξασαι.
Ἡ ματα ζωῆσ τῶσ φίλων χριστὸς καὶ πατρὶ τῆσ θείασ δη-
μιπερῶν βασιλείασ ἐφῆ, ἐν ἐμοὶ ὅν πατὴρα ἐπιγνώσε
δε φῶλι ὡσ ἕξασαι πῖω ἀπὸ σίγῃ ἐν ἀγαλλιάσει μέλ-
ποντες, ἄσω μελῶν κυρίῳ, ἐν δόξῳσ γὰρ δεδύξασαι.
Ἰχθὺν τῆν ἐθνῶν κατέδεδε φίλοι μαθηταί, θαυμασθῆσε δε
δε τῆσ πλούτου αὐτῶν, ὅτι δόξης πληροῦσ δε ὡσ ὀφθῆ-
μοι χριστὸσ τῶν ἡλίθ ἕξασαι πῖων, ἐν ἀγαλλιάσει
μέλποντες, ἄσω μελῶν κυρίῳ, ἐν δόξῳσ γὰρ δεδύξασαι.
Σήμερον χριστὸς ἐν ὄρει θαβῶρ χεῖμασ, ἀμυστοσ δε τῆσ αὐ-
γῆσ ὡσ ὑπέχω μαθηταίσ παρεγύμνησ χαρῆσ κτήσε.
σελῶσ φῶρον δε πληθύντες θείασ ἀγγελίεσ, ἐν ἀγαλλιάσει
ἐμελπον, ἄσω μελῶν κυρίῳ, ἐν δόξῳσ γὰρ δεδύξασαι.
Τόξον διωκτῶν ἠδένησε, ἢ οἱ ἀδενούντες πῶλεξῶσ γὰρ δὲ
ναμιν. διατῶσ ἐσδρεῶσ ἐν κυρίῳ ἢ καρδία μου.
Ὅλον τὸν ἄδελμ φορέσασ χριστὸσ, τῶν ἀμαρτωθῆσ ἀμεί-
ψασ ἐχέμα πρῶτασ πάλαι φῶσιν, ἢ ἀλλοιώσει τῆσ μορ-
φῆσ σου ἐθεούρησασ.
Στύλω πνευμάσφω καὶ νεφέλῃ πάλαι ὁ ἐν τῆ βρῆμῳ τὸσ
ἰσραὴλ ἄσων, σήμερον ἐν φῶρει θαβῶρ ἀγγέλιῳ ἐν φωτὶ
χριστὸσ ἕξέμα μιν.
Ἐισακήσασ τῶν ἐν δόξῳσ οἰκονομίαν σου χριστὸσ θεὸσ, ὅτι ἐ-
τέχης ἐκ τῆσ παρεθένου, ἵνα ἐκ πλάσῃσ ἑρσησ ὅσ βῶδν
τῶσ σου, δόξα τῆσ διωάμει σου κλειε.
Νόμον ἐν σινᾷ φῶ χεῖμασ τι διατν πούμνοσ χριστὸσ θεὸσ,
ἐν τῆ νεφέλῃ, πνεὶ, καὶ γνώφω, καὶ ἐν θυέλῃ ὡφθῆσε ἐπο-
χούμνοσ. δόξα τῆσ διωάμει σου κλειε.
Ἰνα πῶσῃ τῶν ἐν δόξῳσ οἰκονομίαν σου χριστὸσ θεὸσ ὡσ προ-
ὑπαρχῶν τῆσ αἰῶνων, καὶ αὐτὸσ ἐν νέφῃ τῶν ἐπίβασισ
θεῖσ, ἐν φῶρει θαβῶρ ἐν δόξῳσ ἕξέμα μιν.
συλλαθῶν τεσ παρισείκησιν δουλῶσ πρῶσ σοὶ φῶ δεσπότη

COSMAE HIEROSOLYMITAE IN EANDEM
FESTIVITATEM PRINCIPIA VERSVVM.

Christus in specula splendorem immensum speciei misit.

C Hori Israel immadentibus pedibus mare rubrum & hu-
midū profundū pertranseūtes cōscēfores, tertiaros ini-
micos uidentes in ipso demersos in exultatio-
ne canebant, cantemus domino, gloriose. n. glorificatus est.
Verba uitae amicis Christus & de diuino conti-
onans regno dixit in me patrem cognosce
tis lumine tanquam effulgenti inaccessio, in exultatione canē-
tes, cantemus domino, gloriose enim glorificatus est.
Robur gentium deuorate cari discipuli, admirabimini
aūt diuitiarum ipsarum, quoniā gloria impleti estis, qm̄ uide-
bor lucidius sole fulgens, in exultatione
canentes canemus domino, gloriose enim glorificatus est.
Hodie Christus i monte Thabor fulgēs, sublucidos diuini splē-
doris ut pollicitus est discipulis denudabat characteres.
luciferi autem pleni diuini splendoris in exultatione
canebant, canemus domino, gloriose enim glorificatus est.
Arcus potentium aegrotauit, & aegrotantes circūdati sunt potē-
tia, ideo firmatum est in domino cor meum.
Totum Adam indutus Christe obscuratam permu-
tans illustrasti quondam naturam & alteratione for-
mae tuae deificasti.
Columna igniformi, & nebula quondam qui indiferto
Israel ducens, hodie in monte Thabor in ineffabili lumine
Christus effulsit.
Audiui gloriosam dispensationem tuam Christe deus, qm̄ na-
tus es ex uirgine, ut ex errore liberares claman-
tes tibi. gloria potestati tuae domine.
Legem in Syna litera perfiguratus Christe deus,
in nebula igne & caligine in procella apparuisti equi-
tans. gloria potestati tuae domine.
Vt credere facias gloriosā dispēsationē tuā xpe deus tanq̄ pra-
existens seculis & ipse in nebula fundamentum
ponens, in Thabor gloriose splendisti.
Colloquentes astiterant ut decet seruos tibi domino

Εὐε ἀγνε ἀγίων, παινοδωάμε, ἀΐδιε, κρηταιε, θεὸς τῶ πνδ
μάτων, καὶ πάσης σαρκός, οὐ ἀρὸ προσώπου ζέμει ὁ οὐρα-
νός, καὶ ἡ γῆ, ὅσῳ τῶ νόματι πάντα ὑποτάσσεται τὰ σοι
χρῆα, ἢ ἐὶ μοναδί τελαός, καὶ ἐὶ τελαδί μοναός, ὁ πατήρ, ὁ υἱός, καὶ
τὸ πνδύμα τὸ ἄγιον, ἢ οὐσία ἢ ἔσθλα με, ζωὴ ἢ ζωοποιούσά με, φῶς
τὸ φωτίζον με, γνῶσις ἢ σωεπίξασά με, ὑπέρβασε, ὑπερβῆσε, ὑπερβῆσε
φῶτε, ὑπεράγασε, σὲ πρὸς κληνὴ καὶ δοξάζει πάντα τὰ κτίσματῶ.
καὶ ἐγὼ σὴ μὲρον τῆ εἰς σὲ πῶσαι καὶ πῶ τὸν τῶ ἐμῆς κρηταίος αὐ-
χένα ὑπὲρ τοῦσ τῆσ σῆσ μεγαλειότησ σου φῶσαι. διχρεῖσ σοι ὅτι ἐκ τῆσ
μῆ ὄντισ με ἔπλασας, ὅτι κρητ' ἐκόνά σὴν καὶ ὁμοίωσιν ἐποίησας,
ὅτι τῶν δισέβειαν ἐδωρήσω μοι, ὅτι τῶσ μυστηρίοισ τῆσ ἐκκλησίας ἢ
γίαςας, ὅτι ζέφεισ με ἐκ νεότητος πῶσαι τοῖσ ἀγαθοῖσ σου. καὶ πόθεν
μοι ταῦτα φησὶται ἔρανθ, καὶ γῆσ, καὶ ἀβύσσου, ὅσ τῶ ἀγαθῶν μου
τὸ χρεῖαν ἔχεις; πόθεν μοι ἔδοξ' ὅτι ἠγάπησάς με; ἢ σοι δέδωκα, καὶ
αὐτὰ πῶσαι μοι; ποῦ γοῦρ ἢ μὲν πρὸ τῆσ γένεσθαι, ὥστε καὶ ἀρ-
ξασθαι με τῆσ ἀγαθῶν; ἀλλὰ τῆ σῆ χεῖρ ἢ καὶ γέγονα, καὶ εἰ μὲν, καὶ
τῶσ ἐκαστῶ μῆρισ σου δώροισ ἐκοσμηθῶ. ἢ σὴ μὲν χεῖρ, ἢ σὴ ἀγα-
θότησ ταῦτα φησὶται. ἀνθ' ἐὶ ὅσ τῶσ τῶσ δὲ δώματά σοι διχρεῖσ ἡ-
σοι, πῶσαι ἀντὶ τῆσ τῶσ δὲ δώματά σοι, πῶσαι τὸ σκότος ὑμνήσει
τὸ φῶς; πῶσαι ἢ ματαιότησ τῶν ἀλήθειαν; πῶσαι ἢ θνητότησ τῶν ἀθά-
νασίαν; πῶσαι ἢ ὑλὴ τῶν ἀυλίαν; πῶσαι ἢ ἀκαθαρσία τῶν καθαρότε-
τα; τίσ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου; τίσ ἀγαγγελεῖ τῶν ἀνεσίν σου; ἀλ-
λα δέχθ' ὡσ πατήρ ἢ πῶσαι τὰσ ἢ μετέρασ διχρεῖσ. ἀσμονί ζῆ τὰσ τῶν
πῶσαι σου διχρεῖστας. ἀέωσόν με τῶν τῶν διχρεῖσ εἶν σοι, ὅ ὑμνείν
σε ἀδιδλείπῶσ, καὶ πρὸς κληνὴ δίδωκεσ τῆ ἀγάπη σου; διχρεῖ
εἶν σοι ἀντὶ τῶν πολλῶν ὅ μεγαλῶν διβργισθῶν, ἀὶσ ἢ μᾶσ ἐλίμλι
σασ. ἀντὶ τῶν κινδύων, ὧν ἐλυδῶσω πολλακίσ διχρεῖσ εἶν σοι, καὶ
ἀντὶ τῶν ἠδέων, καὶ ἀντὶ τῶν λυπηρῶν, ὅτι πάντα ἐὶ ἀγαθῆ κρηταί
ἐποίησας, ὅτι κρηταί εἰ καὶ δεσπότησ τῶν ἡμῶν καὶ τῶ σωματῶν
ἢ μῶν, ζωῆσ καὶ θανάτου, ὑγίασ καὶ νόσου, δημερείασ καὶ ὄψη με-
ρείασ. καὶ πάντων ἐὶ τῆ χεῖρ σου τὰ σαθμῆα. διφραίνθ' ὁ διβργισθῶν,
καὶ λυπέσ σου θετῶν, καὶ ἀναβάλλθ' πῶσαι σου γοῦρ, καὶ πῶσαι σου
αὐθῆσ ἀναθλῶν μένος τὸ ἢ μετέδρον ἐσθῶν μου. ὅσ τῆ φησὶ τῶ σ-

Ζῆται τὸ λῶν τῶν ἐμῶν τῶ ἐπομῶν σου τεβασίου.

Eus sancte sanctorum, omnipotens, sempiterna, fortis Deus spi-
dit rituum, & cunctae carnis, cuius a facie tremit coe-
lum, & terra, & cuius nutui omnia obediunt ele-
menta. In unitate trinitas, & in trinitate unitas Pater & Filius &
Spiritus sanctus. substantia substantificans me, uita uiuificans me, lumē
illuminans me, scientia scientificans me, supsubstantialis, supuitalis,
minis, per ignote, te adorāt, & glorificant oīa creata. (suplu
& ego hodie ea, quae in te, fide flecto mei cordis col-
lum sub tuae magnificentiae pedes, gratias ago tibi, quoniam ex
nō ente me formasti, quā secundū imaginē tuā & similitudinē fe-
quā pietatem donasti mihi, quā mysteriis ecclesiae san- (cisti,
ctificasti, quoniam nutris me a pueritia omnibus bonis tuis. & un-
mihī hāc factor cœli & terrae & abyssi, qui bonorū meorum
nō indigentia habes? un mihī hoc, quā amasti me? quā dediti, &
perem bonum? sed tua gratia & factus sum, & sum, & inci-
perem bonum? sed tua gratia & factus sum, & sum, &
innumerabilibus tuis donis ornatus sū. tua solius grā, tua boni-
tas hāc fecit. pro uno istorum non possum tibi gratias age-
re, quomodo pro tot gratias agam tibi? quō obscuritas laudabit
lumen? quomodo stultitia ueritatem? quō mortalitas immorta-
litem? quō materia immaterialem? quomodo sordes mun-
diciam? quis laudabit opera tua? quis nuntiabit laudē tuam? ue-
rum suscipis ut pater clemens nostras preces. acceptas libenter
puerorū tuorū grāe actionē. dignū fac me igi grās agē tibi & lau-
te indefinenter, & conglutinari continue amorī tuo. grās (dare
agere tibi pro multis & magnis beneficiis, quibus nos hono-
rasti, pro periculis, a quibus redimisti, saepe gratias agere tibi, &
pro dulcibus, & molestis quoniam omnia bono iudicio
fecisti, quoniam dominus es, & herus animarum & corporum
nostrorum, uitae, & mortis, sanitatis & morbi, boni diei & mali di-
ei, & omnium in manu tua bilances. laetaris benefaciens,
& tristificas admonens. & differs erudiendo, & solaris
kursus reuocans nostram seignitiem. gloria uariae sapi-

Quere reliquum in medio sequentis quinternionis.

Christo, quibus in ignis uapore & tenebrositate & leuissima
aura allocutus, gloria potestati tuæ domine.
Annuntiabant egressum in cruce tua in Thabor præsen-
tes, in igne te & rubo quondam præuidens Moses,
& sublimis curru in ignito Elias Christe.
Luminis discindens primogenitum chaos in igne ope-
ra laudant te Christe conditorem, in lumine tuo ui-
as nostras dirige.
Coram te tempora succubuerunt, lumen enim & ante pe-
des celsitudinem splendorem sol misit, formam mortalem ut
mutare bene uoluisti.
Ecce saluator exclamabant Moyse & Elias discipulis in mon-
te sancto Thabor audientibus Christus, quem olim prænu-
tiauimus existentem Deum.
In alterata natura mortali mixta, similis
immaterialis diuinitatis lumen denudans apostolis
arcanè effulsi.
Te æternum lumen in paterna gloria discipuli ut uide-
runt effulgens Christe, tibi exclamarunt in lumine tuo ui-
as nostras dirige.
Cum tribularer clamaui ad dominum, & exaudiuit me
deus salutis meæ.
Fulgore longe solis lumen clarius in Thabor efful-
gens saluator, nos illuminauit.
Ascendens in montem Thabor transfiguratus es Christe & erro-
rem omnem obscurans, lumen effulsi.
Te deū cognouerunt gloriosi apostoli in Thabor Christe aut ob-
stupefacti, genu flexerunt.
Abramienfes olim in Babylone pueri fornacis flammam calca-
runt & laudantes, canebant patrum nostro-
rum deus benedictus es.
Circumfusi lumine inaccessæ gloriæ Thabor in monte apo-
stoli Christe, exclamauerunt patrum nostrorum deus
benedictus es.
Procella diuini sonitus & rorifica nebula Christe, & splen-
dore tuo delectati apostoli, canebant patrum nostro-

43
χριστῶ, οἷς ἐν πυρὸς ἀγμίδι καὶ γνόφῳ καὶ λεπτοτάτῃ
αὐρᾷ προσωμλήσασθαι, δόξα ἡ δυνάμει σου κνείε.
καταμύωνον τὴν ἐξοδὸν τὴν ἐν σαυρῷ σου ἐν θαβῶρ παρόν-
τες, ὁ ἐν πυρὶ σε καὶ βαλίῳ πάλαι πλοῦσι πλῶν μαωσίς,
καὶ ὁ μετὰ τοσοῦτο δίφρω ἐν πυρὶ νῶ ἡλίασ χριστέ.
ὁ τὸ φῶς διαλήξας δ' ἠρωτό τονον χάρις, ἐν φωτὶ τὰ ὄψ-
γα ὑμνεῖ σε χριστέ τὸν δευμορρῶν. ἐν φῶσι σου τὰς ὁ-
δοὺς ἡμῶν ὁδησον.
προσενωπίω σοι ὄρα ὕπερ κλ' ἔμεθεν. φῶς γὰρ καὶ πρὸ πο-
δῶν ὑμῶν ὄρα μὲν σέ γὰρ ἡλίος ἦκε, μορφῶν βροτείαν ὡς
ἀμείψαι ὑδὸ κηλῆς.
ἰδοὺ σου τὴν ἀνεβόαν μαωσίς καὶ ἡλίασ τῶ μαθετῶν ἐν ὄ-
ρει ἀγίῳ θαβῶρ ἐνηχοῦ μελῶν χριστός, ὃν πάλαι προηγ-
γίλαμεν ὄντα θεόν.
ἡ ἀναμύωνον φῶσις ἡ βροτεία μεγίθη, τῆς ἐμφροῦς
αὐλοῦ θεότητος φῶς παραγμνοῦσα τῶς ἀποστόλοις
ἀπὸ ῥῆτων ἕξέλαμψε.
σε ἰδοὺ αἰτίδιον φέγγος ἐν παλαιᾷ ἡ δόξα οἱ μαθεταὶ ὡς εἶ-
δον ἐκ λάμψαν χριστέ, σοὶ ἀνεβόαν ἐν φῶσι σου τὰς ὁ-
δοὺς ἡμῶν ὁδησον.
ἐν φῶσι βροταί με ἐβόησα πρὸς κνείον, καὶ ἐπήκουσέ μου
ὁ θεὸς τῆς ὄψεώς μου.
λαμπροδύνατος πλέον ἡλίος φῶς δυνάτω ἐν θαβῶρ ἐκ λάμ-
ψαν ὄψεως ἡμᾶς ἐφώτισεν.
ἀνελετῶν ἐν ὄρει θαβῶρ μετεμορφώθη χριστέ, καὶ τὴν πλά-
νῳ πάλαι ἀμαυρωσας, φῶς ἕξέλαμψαν.
σε θεὸν ἐπέγνω οἱ ἐνδοξοὶ ἀπόστολοι, ἐν θαβῶρ χριστέ δι' ἐκ
πλάγμνις, γόνυ ἐκλιναν.
ἀβραμῶν οἱ ποτὲ ἐν βαβυλῶνι παίδες καμίνον φλόγα κα-
τεπάλαιον καὶ ὑμνοῦντες, ἕτερον ὁ τῶν πατέρων ἡ-
μῶν θεὸς ὄψο γητὸς εἶ.
πύριχον φῶσι τῆς ἀπροσίτου δόξης θαβῶρ ἐν ὄρει οἱ ἀ-
πόστολοι χριστέ, ἀνεβόησαν ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν θεὸς
ὄψο γητὸς εἶ.
λαίλαπι θείας ἡγίας, καὶ ὄψο σβόλω νεφέλη χριστέ, καὶ αἰ-
γλησὺ ἡ δὸ μενοὶ ἀπόστολοι, ἕτερον ὁ τῶν πατέρων ἡ-
μῶν θεὸς ὄψο γητὸς εἶ.

Εν ἀπορήτῳ φωτὶ ὡς οὐ κατείδε Πέτρος θαβῶρ ἐν ὄρει ὕψα-
στος ἄπ' ὄντα χριστὸν προσεκύνησεν, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν
θεὸς βύλα γὰρ τὸς εἶ.

Τῷ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς χριστῷ συνόντες πατέρες οἱ ζεβεδαῖαι,
ὡς ἀπέπεμφε μορφῆς φῶς, ἐβρόντησαν, ὁ τῶν πατέρων
ἡμῶν θεὸς βύλα γὰρ τὸς εἶ.

Ὅτι ἐν βαβυλῶνι πατέρες ἔθ' θείῳ πυρρῶν μενοι ζήλω, τυ-
ραίνου καὶ φλογῆς ἀπειλῶν ἀσφοδείας κατεπάτησαν, καὶ
μέσῳ πυρρῶν ἐμβληθέντες, ὁμοῦ ὁμοῦ ἐμελεον, βύλα
γαίτε τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πᾶν
ταῦτα τοῦ αἰῶνος.

Νύμφα ἡ τὸ πᾶν ὀφθαλμῶν, ἔστιν ἀχράντιστος ὄρατος ἐπέβη θα-
βῶρ, ἐν ᾧ ἡλίου μάλλον αὐγῆς ὕψιστος ἴσος τὸ πρόσω-
πον, τοῦ νόμου προκρίσις ὡς τῆς χείροτος εἰδείξει μέλ-
ποντας, βύλα γὰρ τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντα τοῦ αἰῶνος.

Εἰς τὴν ἀπροσίτων δόξαν κατ' ὄρατος ἐκφανθέν ἀπορήτως θαβῶρ
ἐν ἄχρον καὶ ἄδύρον φῶς, τὸ παῖδος ἐκπαύλασμα, τὴν
κτίσιν φαιδρῶν, τοῦ ἀνθρώπου ἐδέωσε μέλωντας,
βύλα γὰρ τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντα τοῦ αἰῶνος.

Ἰδὸν προσηλάσας τὴν μωσῆσ τε καὶ ἠλίας ἐν ὄρει θαβῶρ,
τῆς θείας χαρακτῆρος ἰσάνωσ ὑποστάσεως ἐλέποντας χρι-
στὸν ἐν παύλα ὕψιστος ἄπ' ὄντα δόξαν, ἐμελεον, βύλα γὰρ
τε πᾶντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε
εἰς πάντα τοῦ αἰῶνος.

Διὰ τῆς ἐν γνώσει θείας ὁμοφῆς τὸ πρόσωπον ἔδεδάθη
μωσῆς, χριστὸς δὲ ὡς ἰμάτιον φῶς καὶ δόξαν ἀναβάλλε-
ται. φῶς αὐτοῦ ἰδὸν ἰτ' ἐφουκῆσ, κατὰ γὰρ τὸ μέλ-
ποντας, βύλα γὰρ τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοῦ αἰῶνος.

Ἐκ φωτογενῶν ἐφέλησ χριστὸν οἱ μαθηταὶ ἀμπερὸ μενοσ
ὄραντες ἐν θαβῶρ, καὶ πρηνεῖς ἐπὶ γῆσ κατανύσαντες,
τὸν νοῦν ἐλαμφάνοντες, ἔν πατρὶ τούτῳ ὑμνοῦν καὶ
πνύματι. βύλα γὰρ τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντα τοῦ αἰῶνος.

In arcano lumine ut te intuitus est Petrus Thabor in monte efful-
gentem Christe adoravit, patrum nostrorum
Deus benedictus es.

Principi uitæ Christo una existentes filii Zebedæi,
ut emisit formæ lumen in tonuerunt, patrum
nostrorum deus benedictus es.

In Babylone pueri diuino igne uoluti zelo ty-
ranni & flammæ minas uiriliter calcauerunt, &
medium ignis iniecti, irrorati canebant, be-
dicite opera domini dominum, & superexaltate per
omnia secula.

Nutu uniuersū ferens, pedibus immaculatis montē cōscēdit tha-
bor in quo solis magis luce effulgens faci-
em, legis electos & gratiæ ostendit canen-
tes, benedicite opera domini dominum, & superexal-
tate per omnia secula.

In inaccessibili gloria in monte apparens arcane Thabor
incontentibile & inoccidens lumen, patris splendor, or-
bem illustrans, homines deficaui canentes,
benedicite opera domini dominum, & superexaltate
per omnia secula.

Sacerdotaliter stantes, Moses q̄ & Elias in monte Thabor,
diuinæ impressiōis clare subsistentiæ uidentes Chri-
stum in paterna effulgentem gloria, canebant benedici-
te omnia opera domini dominum, & superexaltate
per omnia secula.

Per quæ in obscuritate diuinam uocē facie olim glorificatus est
Moses. Christus autem ut tunica lumen & gloriam indui-
tur, luminis proprius effector enim existens, illustrat canen-
tes, benedicite omnia opera domini dominum,
& superexaltate per omnia secula.

Ex lucigena nebula Christum discipuli indutum
uidentes in Thabor, & proni in terram uergentes,
mentem illustrati, cum patre hunc laudabant &
spiritu. benedicite omnia opera domini dominum,
& superexaltate per omnia secula.

Fœtus tuus incorruptus ostensus est, deus ex ilibus tuis processit carnigerus, qui uisus est in terra, & hominibus conuersatus est, te deipera ideo omnes magnificamus.

Côtre miscètes noua luminis fusione cōgregati discipuli illustrati inuicē uidentes, & proni in terram procidentes, te dominum omnium adorarunt.

Sonitus e nebula emittebatur a deo strepens firmans miraculum. pater enim luminum iste est filius dilectus meus apostolis clamabat, quem auditis.

Noua uidentes & admiranda uocem paternam cum audieritis in Thabor, uerbi ferui, sigillus archetypi, iste est exclamabant saluator noster.

Imago inuariabilis eius qui est immobilis sigillus, in alterabilis filii, uerbum, sapientia, & brachium dextræ, excelsum robur, te celebramus cum patre & spiritu.

COSMAE HIEROSOLYMITAE.
INDOMINICA PALMARVM.

Isi sunt fontes abyssi humoris expertes & resecta sunt maris æstuantis fundamenta procella, nutu, hanc enim increpasti abundantē populū saluasti, canentē uictoriale cantū tibi dñe.

Ore ex infantium innocentium & lactentium laudem tuorum feruorum perfecisti, destruere aduersarium, & ulci sci passione crucis casum olim Adæ, per lignum eleuare, hunc autem canentem uictorialem cantū tibi domine.

Laudationem ecclesie sanctorū in habitanti sion tibi Christe adducit. in te autem Israel factore ipsius gaudet, & mōtes, gētes duræ saxicordes, ex facie tua exultarunt canentes uictorialem cantum tibi domine.

Scaturientem, abruptam mandato tuo solidam lactuit petram Israelita populus. petra autem tu Christe existis & uita. in qua solidata est ecclesia clamans, ofanna benedictus es qui uenis.

Mortuum quadridianum mandato tuo ex mortuis contre

ὁ ὄκος σου ἀφ' ἑορῶν εἰδείχθη, θεὸς ἐκ γαζώνων σου προήλασε (εὐχοφόρος, ὃς ὡφθιμὴ ἰδίῃ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. σὲ θεοῦ κε διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Σὺ δὲ μοι καὶ νῆ φῶτο χυσιὰ ἀθρόον οἱ μαθηταὶ ἐλαμφθέντες, πρὸς ἀλλήλους ὀρώντες, καὶ πρὸς γῆν κενταπεσόντες, σὶ δὲ ἀπὸ τῆς τῆς ἀπέντων προσεκλήθησαν.

Ἡ χροὸς ἐκ νεφέλης ἀνεπέμπε το δεόντως βεβαιῶν ἐθαύμα. ὁ πατήρ γὰρ τῶν φώτων ἐτόξ' ὕψιν ἡὸς ὁ ἀσπλιθῶ μου τοῖς ἀποστόλοις ἐπεβόα, οὐ ἀκούετε.

καὶ ἀναπιδόντες καὶ πρὸς δεξιά, φωνῆς πατρικῆς ἀνηχθέντες ἐθαύωσιν οἱ τῶν λόγων ὑπερέκει ἐκ ματεῖον τοῦ ἀρχιτύπου, οὗτος ὑπέχει ἀνεβῶν ὁ ὅτι ἡ μῶν.

Ἐἴθε ἀπαρῶ μακτε τ' ὄντος, ἀκίνητε σφραγίς, ἀναλλοίωτε, ἡ ἐ, λόγε, σοφία, καὶ βραχίων δεξιῶν, ὑψίστου θεοῦ, σὲ ἀνυμνοῦμεν (ὡς πατεῖτε καὶ τὸ πνύμα).

ΚΟΣΜΑ ἹΕΡΟΣΟΛΥΜΗΤΟΥ Τῆ
ΚΥΡΙΑΚῆ Τῶν Βαΐων.

Φθίσει αἱ πλεγαὶ τῆς ἀβύσσου νοτίδος ἀμοῖροι, καὶ ἀνεκλύφει θαλάσσης κυμαίνουσης τὰ θεμέλια τῆς γῆς καὶ γῆς ἰδίῃ νύμα. ταύτη δὲ ἐπετίμησας.

πδλξσ) λα' δέσω (εὐχὴ ἄδοντα ἐπινύκ) ὕμν) σοι κλέε.

Στόματος ἐκ νεφῶν ἀνέκων καὶ θελαζόντων, αἶνον τ' ὁσῶν οἴκε τῶν κενταπιδόντων, καὶ ἐκ δικῆς παθεῖσαι τὴν πῶσιν τ' ἰδίῃ ἀδῶν, ἐξ ἔλθου ἀναστῆσαι τοῦτον δὲ ἄδοντα ἐπινύκμον ὕμνον σοι κλέε.

Ἄνεσιν ἐκ κλησίου ὁσῶν τ' οἰκοῦνται σῶν τῶν χροῖς προσπρέσει. σὶ σοὶ δὲ ἰσραὴλ τ' ποιητῆς ἀπόστολος καὶ ὄρη, ἔθνη αἰνίτυπα, λιθοθήρα, ἐκ πρῶτον σου ἡ γαλιλαῖαν ἄδοντα ἐπινύκμον ὕμνον σοι κλέε.

Καὶ σου ἀκρόβουμον πρῶτον γαλιλαῖαν ἐδρεῖαν ἐθῆλασε πῶσαν ἰσραηλίτης λαός. ἡ δὲ πῶσα σὺ χροῖς ὑπέχεις καὶ ζωή. σὶ ἐδρεῖαν ἡ ἐκ κλησίου κρῶλου (ὡς ἀνὰ ὄλο γημέτος εἰ ὁ ἄρχόμενος

νεκρὸν τε δαήμερον πρῶτον γαλιλαῖαν ἐκ νεφῶν σου ὡς -

μος ἀδελφὲς ἀφῆκε λαὸν λαοῦν . ἢ ἀνάλυσαι τοὺς χριστοὺς οὐ γὰρ κὴ
 ζωὴ, ἀλλ' ἐστὶν ἐκκλησία καὶ ἐκκλησία κηρύσσουσα, ὡς αἰνὰ βύθου
 γημενός ἐστι δὲ ἡμεῖς.
Ασπαστε οἱ θεοὶ πρεσβυτέρους ἐν σιών, καὶ βύθου ἀποδοτε χριστῷ ἐν
 ἱερουσαλήμ. αὐτὸς δὲ ἔχειται ἐν δόξῃ μετὰ κυρίου, ἐν ᾧ
 ἐστὶν ἐκκλησία κηρύσσουσα, ὡς αἰνὰ βύθου γημενός
 ἐστι δὲ ἡμεῖς.
Χριστὸς δὲ ἡμεῖς ἐμφανῶς θεὸς ἡμεῖς, ἡμεῖς οὐ χρυσὸν
 ἐξ ὄρους καὶ ταπεινῶν, διασέως κέρους πικρῶν σπῆρα ἀπειραῖσθαι,
 πρὸς φήτις πάλαι φησί. διὸ πάντες βοᾶμεν, δόξα ἡμεῖς
 ἡμεῖς.
Ἰησοῦς δὲ φροσύνη κηρύσσου ἐπ' ἔλεον ὄρη, καὶ πάντες
 βουνοὶ, καὶ ἔλα τῶν σφουμοῦ ἐπιπλοῦσάτω, χριστὸν αἰ
 νεῖτε ἐθνη. καὶ ὄρον πάντες χριστοὶ ἐπιπλοῦντες, βοᾶται
 δόξα ἡμεῖς.
Ἰησοῦς δὲ βασιλεύων τῶν αἰώνων κηρύσσου ἐπὶ δὲ μενός ἡμεῖς, πῆρ
 οὐ γὰρ ἀραμότλησ τε δὲ δόξῃσ ἀσύκλειτος ὑπέχει βύ
 θου πρεπεία ἐν σιών. διὸ πάντες βοᾶμεν, δόξα ἡμεῖς.
Σταματῆ ὁ μετῆσας ἔρανον ὄρακτι ὅ γῆν, κηρύσσου
 οὐ πᾶρεσι. σιών γὰρ ἐξελέξατο. ἐν αὐτῇ δὲ οἰκεῖν καὶ βασι
 λεύειν ἡρέψεται, καὶ τῶν χριστῶν ἐπὶ πᾶσι βοᾶντων δόξα ἡμεῖς
 ἡμεῖς.
Τὴν σιών ἐπ' ὄρου ἀναβῆθι ὁ διαγγελιζόμενος, καὶ τὴν
 ἱερουσαλήμ ὀκηρῶσιν, ἐν ἰαχί τῶν ὑψώσων φωνῶν, δεδο
 ξασμένη ἐλαλήθη πᾶσι σὺν ἡλίω τῶν θεῶν. εἰρήνη ἡμεῖς
 τὸν ἰσραὴλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσι.
Θ ἐν τῶν ὑψώσων καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς τῶν χερσὶν βίβλιν, καὶ
 ἐφορῶν ταπεινῶν, ἰδοὺ ἔχειται ἐν δόξῃ μετὰ κυρίου, καὶ
 πληρωθήσεται τὰ πάντα θεϊκῆς αἰνεσιῶς αὐτοῦ. εἰ
 ρώνη ἡμεῖς τὸν ἰσραὴλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσι.
Σιών θεοῦ ὄρος ὁ ἅγιος, καὶ ἱερουσαλήμ κηρύσσου τὸν ὀφθαλ
 μούσ σου ἄρον καὶ ἴδε συνηγμένα τέκνα σου ἐπὶ σὺ. ἰδοὺ γὰρ
 ἡμεῖς μακρόθεν περικυβήσασαι τὸ βασιλεῖ σου. εἰρήνη ἐπὶ
 τὸν ἰσραὴλ, καὶ σωτήριον ἔθνεσιν.
Ἐβόησαν ἐν βύθου σιών δικαίων τὰ πνεύματα, νῦν ἡμεῖς κῶσ
 μω διαθήκη καὶ ἡμεῖς διαλέξεται. καὶ ἔρα τῶν πνεύματι καὶ οὐρ

miscens infernus dimisit Lazarum, surrectio Christi, tu. n. es
 uita, in quo solidata est ecclesia clamans, osanna bene
 dictus es qui uenis.
Canite deo decenter in sion, & præcationem reddite Christo in
 Hierusalem. ipse uenit in gloria cum dominatione, in quo
 solidata est ecclesia clamans osanna benedictus
 es qui uenis.
Christus ueniens manifeste deus noster, ueniet & non tardabit
 ex monte umbroso, denso, puella pariente in experte uiri,
 propheta olim dicit, ideo omnes clamemus, gloria pote
 stati tuæ domine.
Rumpant lætitiã fortem in misericordiam montes, & omnes
 colles, & ligno nemoris applaudant, Christum lau
 date gentes, & hunc omnes populi laudantes, clamate
 gloria potentia tuæ domine.
Robur, qui dominatur seculis dominus indutus ueniet,
 huius pulchritudinis q̄ gloria incomparabilis existit de
 cor in sion, ideo omnes clamemus, gloria potetia tuæ dñe.
Palmo metitus cœlum, palma autem terram, do
 minus adest, sion enim elegit, in ipsa autem habitare & regna
 re irritatus est, & populis in fide clamantibus gloria
 potentia tuæ domine.
Sion in montem conscende euangelizans, &
 Hierusalem prædicans, in fortitudine tolle uocem, glo
 rificata locuta est de te ciuitas dei, pax in
 I srael, & salutare gentibus
In excelsis sedens supra cherubim deus, &
 respiciens humilia, ecce uenit in gloria cum dominatione, &
 implebuntur omnia diuinæ laudationis ipsius, pax
 in israhel, & salutare gentibus.
Sion dei mons sanctus, & Hierusalem circum circa ocu
 los tuos leua & uide conductos filios tuos in te, ecce enim
 uenerunt longe adorare regem tuum, pax in
 I srael, & salutare gentibus
Clamarunt in lætitiã iustorum spiritus, nunc mun
 do testamentum nouum conitutum & asperione noui

catur populus diuini sanguinis,
Suscipit Israel dei regnum, & qui ambulat in
tenebris, lumen spectet magnum, & asperione nouifi-
cetur populus diuini sanguinis.
Dissolutos tuos uinctos sion emitte & ela-
cu ignorantia sine aqua educ, & asperione noui
ficetur populus diuini sanguinis.
Qui seruauit in igne Abramenses tuos pueros, & qui
Chaldaos substulit, quibus iniuste iustis insidiati sunt su-
per laudabilis domine deus patrum benedictus es
Genu procidentes populi, & cum discipulis læti, cum
palmis osanna filio Dauid clamabant, super laudabi-
lis domine deus patrum benedictus es.
Ex persi mali multitudo adhuc infatescens natura, deo decente
rex Israel, & angelorum concinuit, super lauda-
bilis domine deus patrum benedictus es.
Cum palmis tibi Christe, ramis applaudebant multitudines, ben-
dictus qui uenit rex seculorum clamabant autem, super
laudabilis domine deus patrum benedictus es.
Lætate Hierusalem, celebrate festum diligentes
sion, qui regnat enim per secula dominus po-
testatum uenit, reuereatur omnis terra a facie e-
ius, & clamet, benedicite opera dominum, & superexal-
tate per omnia secula.
Nouum pullum conscendens rex tuus sion assistit Chri-
stus, nam irrationalem simulachroꝝ errorem soluere, incont-
tentibilem impetum reprimere omnium gētium aduenit, ad-
canendum, benedicite opera dominum, & superexalte-
te per omnia secula.
Deus tuus gaude sion ualde regnauit in secula
Christus, hicut scriptum est, mitis & saluans. iustus
redemptor noster uenit in pulli equo, audaciam perde-
re inimicorum nō clamantium, benedicite opera dominū,
& superexaltate in omnia secula.
Rarescit diuinorum mœnium impium concilium in-
obedientium, præcationis dei quoniam domum specu ef-

49
γείτοι χυδός θεού αίματος.
Υπόδειξαι ισραήλ τῷ θεῷ τὸ βασίλειον, καὶ ὁ βαίνων οὐ τῷ
σκότει, φάος διαλάτω μέγα, καὶ ῥαντίσμα ἕ καινουργε ἰ-
δω χυδός θεού αίματος.
Λελυμένους σουσ δεσμίουσ σιῶν ἰζαπόσφλον, καὶ ἐκ χυδ-
κου ἀγνωσίουσ αὐτῶσ βου ἰζαλαγε. κῆ ῥαντίσμα ἕ καινουργ
γείτοι χυδός θεῶσ αίματος.
Ὁ διασῶχρσ εὐ πνεὶ τοῦσ Αβραμμάδοθου παῖδοσ, καὶ τοῦ
χελσάιουσ αὐλῶν, οἰσ ἀδίκωσ δικαίουσ εὐήσρωθου, ὑ-
πδρῦμνητε κῆρε ὁ θεὸσ ὁ τῷ πατῶσ βου βύλαγη τὸσ εἶ.
Γονυπερῆτεσ οἱ χυοί, καὶ ζῶ μαθηταίσ γε γηθότεσ, μὴ
βαίωσ ὡσ ἀνὰ τῷ ὑψῶσ ἀεὶ ἐκράυχαζον, ὑπδρῦμνητε
κῆρε ὁ θεὸσ ὁ τῷ πατῶσ βου βύλαγη τὸσ εἶ.
Ἡ ἀπειρόσχοκωσ πληθὺσ εἴ νηπιῶσ χυφῶσισ, θεοπερῶσ
σε βασιλῶσ ισραήλ, καὶ ἀγγέλωσ ἀνῦμνησεν, ὑπδρῦμνη-
τε κῆρε ὁ θεὸσ ὁ τῷ πατῶσ βου βύλαγη τὸσ εἶ.
Μετὰ βαίωσ σε χυισε, κλαδῶσ εἰσ περῶσ τὰ πληθῆ. βύ-
λαγη μέλωσ ὁ ελθῶν βασιλῶσ τῶν αἰῶνωσ ἐβόασε, ὑπε-
ρῦμνητε κῆρε ὁ θεὸσ ὁ τῶν πατῶσ βου βύλαγη τὸσ εἶ.
Ἐυφραῖτε ἰδρωχλήμ, πεινημεῖσατε οἱ ἀγαπῶντεσ
σιῶν, ὁ βασιλῶσ γὰρ εἰσ τοῦσ αἰῶνασ κῆρεσ τῶν θυ-
νέμεων ἦλθεν. βύλαβεῖδω περῶσ ἡ γῆ ἐκ προσώπου αὐ-
τοῦ, καὶ βόστω, βύλαγεῖτε τὰ βῆγα τὸν κῆρον, κῆ ὑπδρῦ-
φου τε εἰσ πάντασ τοῦσ αἰῶνασ.
Νέον παῶλον ἐπιβεβηκῶσ ὁ βασιλῶσ βου σιῶν ἐπέση χυ-
σός. τλω γῶ ἀλόγησεν εἰσῶλων πληθῶσ λύσαι, τλω ἀκῶ
θεκρον ὀρμῶσ αἰασεῖλαι πάντων ἐθνῶν πῆραχέγονον, εἰσ
τὸ μέλπειν, βύλαγεῖτε τὰ βῆγα τὸν κῆρον, κῆ ὑπδρῦ-
φου τε εἰσ πάντασ τοῦσ αἰῶνασ.
Ὁ θεὸσ σου χυερε σιῶν σφόδρα ἐβασίλευσεν εἰσ τοῦσ αἰῶνασ
χυισός. οὐτοσ ὡσ γέγραπῶσ, περῶσ κῆ σῶζων, δίκαιοσ
λυθῶσ τῆσ ἡμῶν ἦλθεν ἐδῆ παῶλου ἰστωσ, θερῶσ ὁλέ-
θε ἐχρωδῶν μὴ βοῶντων, βύλαγεῖτε τὰ βῆγα τὸν κῆρε,
κῆ ὑπδρῦφου τε εἰσ πάντασ τοῦσ αἰῶνασ.
Σπανίξεται θεῶν πδρῶσ βόλων τῷ παρῶσ μων σιωέσρωσ ἀ-
πειθῶν, τῶν περῶσ χυισ θεῶσ ἐπεῖ πδρῶσ οἶκον ἀπῆλαιον ἀ-

πλεροῦσθε τῶν λησῶν, ἐκ κερδαίας τῶν λυβωτῶν ἀπὸ σαμῆλοι, ὡς βοῶμεν, ὄλογοί τε τὰ ἄρκα τῶν κνείων, καὶ ὑπὸ τῶν ἰουδαίων πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεὸς κνείων καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, συστῆθε εὐορτίω. Ὁ ἀγαλλόμενοι, διδοτε μεγαλύνωμεν χριστὸν, μετὰ βατίων καὶ κηρίων ὑμνοῖς κραινάζοντες, ὄλογοι μελῖος ὁ ἄρχόμενος ἐν ὀνόματι κνείου σωτῆρος ἡμῶν.

Ἐν ἡμῖν τί ἐφενάξατε χροφάσ καὶ ἰδρῆς τί κενὰ ἐμελετήσατε, ἵσθρος εἰπὼντες ὡς παῖδες μετὰ βατίων κηρίων ὑμνοῖς κραινάζουσιν, ὄλογοι μελῖος ὁ ἄρχόμενος ἐν ὀνόματι κνείου σωτῆρος ἡμῶν.

Ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ ὡς πρόμοιος οὐδεὶς, δικαίαν παρέχον ὁδὸν ἰσθρῶν, ἀέδωκε ὡς ἡγάπη μελῖος ἰσραὴλ. μετὰ δὲ ταῦτα, ἀνθρώποις συνανέστραφη ὁ φθείσ. ὄλογοι μελῖος ὁ ἄρχόμενος ἐν ὀνόματι κνείου σωτῆρος ἡμῶν.

Σκῆνδαλα χροφάσ τείβους τί ἐχόμενα ὑμῖς πείθετε ἀπειθεῖς, παῖδες ὄξεις ὑμῖν αἶμα τῶ ἐκ χροφάσ δεσπότη. ἀλλ' αἰσθήσεται πάντας σῶσει τοὺς κραινάζοντας, ὄλογοι μελῖος ὁ ἄρχόμενος ἐν ὀνόματι κνείου σωτῆρος ἡμῶν.

ΚΟΣΜΑ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΗΤΟΥ Εἰς τὴν ὕψωσιν τοῦ σταυροῦ.

Ἡ ἀκροστιχὶς,

Σταυρῶ πεποιθῶσ ὑμνον ἰσθρῶν ὄλογοι.

Ταυρὸν χροφάσ μωσῆς, ἐπ' ἀνθείας ὡς βάλω τὴν ὄλογοι διέτεμε, ὡς ἰσραὴλ περὶ ἄρκα. Τὴν ὄλογοι, ἐπὶ τῶν φαραῶ τοῖς ἀρμασι κροτήσασιν ὡς ἰσθρῶν, ἐπ' ὄξεις διαχράσασιν ἐπὶ τῶν ὄλογοι. διὸ χροφάσ ὄλογοι μελῖος ὁ ἄρχόμενος, ὅτι δεδῶξασαι.

Τὸν τύπον πάλαι μωσῆς τῶ ἀρχαίου τοῦ πάροισ ἐν αὐτῶ προέφωκε, ὡς ἰσθρῶν μελῖος μελῖος. σταυρῶ δὲ ὄλογοι μαρτυρεῖς, τεταμέναις ἰσθρῶν τοῦ πάροισ ἡγίρε, ὡς κρῆσ τοῦ λέσας ἡμαλῆκ τῶ πανώλου. διὸ χροφάσ ὄλογοι μελῖος ὁ ἄρχόμενος, ὅτι δεδῶξασαι.

Ἀνέθηκε μωσῆς ἐπὶ τῆς ἀκροσφθοροποιοῦ λυτήριον, καὶ ἰσθρῶν δὲ ὄλογοι. καὶ ἐπὶ τῶν τύπων σταυροῦ, τὸ ὄλογοι γῆν στροφέμενον ὄλογοι προσέδησεν ἐγκάρσιον, ἐν ἡμῶν

fecerunt prædonum, e corde redemptorem repellentes, cui clamamus, benedicite opera dominum & superexaltate in omnia secula.

Deus dominus, & apparuit nobis, constituite festum, & exultantes agite magnificemus Christum, cum palmis & ramis hymnis clamantes, benedictus qui venit in nomine domini saluatoris nostri.

Gentes quæ fremuistis scripturas, & sacerdotes quæ inania meditati estis, quis hic dicentes o pueri cum palmis & ramis hymnis clamant, benedictus qui venit in nomine domini saluatoris nostri

Hic deus cui similis nemo, iustam omnem viam inueniens dedit dilecto Israel, post hæc autem, hominibus conuersatus est uisus, benedictus qui uenit in nomine domini saluatoris nostri.

Sandala calles quid habentia uos ponitis inobedientes, pedes acuti uobis, sanguinem fundere domini, sed refurget omnes saluare clamantes, benedictus qui uenit in nomine domini saluatoris nostri

COSMAE HIEROSOLYMITAE IN EXALTATIONEM CRUCIS. PRINCIPIA VERSVVM.

Cruci confidens Hymnum eructor.

Rucem figurans Moses, in recto baculo rubrum dissecuit Israeli pedibus eunti, hoc autem conuersiue Pharaonem curribus pulsans uniuert, in latitudine describens inuincibile telum, ideo Christo canamus deo nostro, quoniam glorificatus est.

Figuram olim Moses immaculatae passionis in seipso praemodstrauit, sacerdotum in medio existens, cruce autem figurans, extensis Trophaeum palmis extulit, robur perdens Amalec per dendendi, ideo Christo canamus deo nostro, quoniam glorificatus est.

Imposuit Moyses in columna medicamentum, corruptiui solutorium, & uirofi morsus, & ligno figura crucis, ad tertiam tractum serpentem alligauit obliquum, in

hoc triumphans nocumētum, ideo Christo canamus deo nostro, quoniam glorificatus es.

Ostendit cœlum crucis Trophæum pietatis imperatori, & regi diuisapo, inimicorum in quo infensor deictus est fremitus, deceptio euerfa est autem, & fides explicita est terræ finibus diuina, ideo Christo canamus deo nostro, quoniam gloriatus est.

Baculus in figuram mysterii assumitur, germini. n. p̄iudicat sacerdotē, sterilefcenti aut pauloan ecclesiæ nunc effloruit lignum crucis, in imperium & soliditatem.

Vtimmisit percussa aquam abrupta in obedienti populo & duricordi, dei uocata ostendebat ecclesiæ mysterium, cuius crux imperium & solidatus.

Latare immaculato hasta percusso, aqua cum sanguine educta est innouans testamentum, & abstersorium peccati, fidelium enim crux gloriatio, & regum, imperium & soliditas.

Exauidi domine dispensationis tuæ mysterium, intellexi opera tua, & glorificaui tuam diuinitatem.

Amargens mutauit ligno Moyfes fontes in solitudine olim cruce, ad pietatem gentium præmonstrans transmutationem.

Profunditate sinuatus scindentem emisit Iordanes ligno, cruce & baptisinate sectionem erroris coniectans.

Sacræ præfulcitur quadripartitus populus præcedens in figura testimonialis tentorii, cruciformibus ordinibus celebratus

Mirabiliter explicatus solares radios eiaculauit crux, & narrarunt cœli gloriam dei nostri.

Oter beatissimum lignum, in quo extensus est Christus rex & Dominus, per quem cecidit qui ligno decepit, in te inefcatus deo compacto carni, præbenti pacem animis nostris.

Tecelere lignum, in quo extensus est Christus, quæ edem seruat uersa rhomphaea crux uerita est, horribile autem

ἢ ὡς θειὰ μυστήρια τὸ πᾶν μα. διὸ χρὴ ἁγία μὲν ᾗ θεῶ ἡμῶν, ὅτι διδὸς ἔαται.

Ὑπερβαίνει δὲ τὸ ἅγιον τῆς σαυροῦ εἰς τὸ πᾶν ὅτι διδὸς ἔαται κρῶν, καὶ βασιλεὺς θεοφρονί. ἐχθρῶν αὖ ἐπὶ τὸν μὲν ὡν κρῶν ἔλαθῃ φρῶν γμα, ἀπάτη ἀνέστη πῆ δὲ, καὶ τὰς τὸ εἴδη τὸν κρῶν τοῖς ἀπὸ τῆς θείας. διὸ χρὴ ἁγία μὲν ᾗ θεῶ ἡμῶν, ὅτι διδὸς ἔαται.

Ἐὰν βροδὸς εἰς τὴν πονίαν μυστήριον πᾶν γμα βαίνεται, ᾗ ἐλαθῃ τῆς προκρῶν ἰνὸν ἰδὲ ἀ. Ἠ σφρῶν σὺ πρῶτον ἐκκλησίαν ἡν ἕλκε ἡσθε ἐλὸν σαυροῦ, εἰς κρῶν καὶ σὸν ἔωμα.

Ἐὶ ἐπαφῆκε ἔρα τὸ μὲν ἡ ἡσθε ἀκρότομος ἀπειθοῦν τι γμα καὶ σκληροκρῶν, τῆς θεοκλήτου ἐσθῆλου ἐκκλησίαν τὸ μυστήριον, ἡσθὸς σαυροῦ δ' κρῶν κῆ σὸν ἔωμα.

Πλαυραῖσ ἀχνῶν ἡσθῆσι, ἡσθε σὺν ἀιμάτι ἕλκε βαλλῆτε ἐκκαίνιζον διαθήκῃ, καὶ ἐπιπέων ἀμαρτίας. τῶν τῶν γὰρ σαυροῦ κρῶν γμα, καὶ βασιλεῶς κρῶν καὶ σὸν ἔωμα.

Εἰς ἐκκλήκον κρῶν ἐπὶ οἰκονομίας σου εἰς μυστήριον, κρῶν σὰ ταῖς ἔρα σου, καὶ ἐδὸς ἔασο σου τὴν θεοπῆτα.

Πικρογῶνους μετέβαλε ἐλὸν κρῶν σὺν τῆσ ἀδύμῳ πῶλαι ᾗ σαυροῦ, πρὸς τὴν ἁγία τῶν ἔθνων προφαίνων τὴν μετὰ θεον.

Ὁ βυθὸς κρῶν σὺν ἀιμάτι ἡσθε ἀνέδωκεν ἰορδάνῃσ ἐλὸν, ᾗ σαυροῦ κῆ ᾗ ἁπῖσμα τὴν κρῶν τῆσ πλάνης τὴν κρῶν ἡσθε.

Ἴδρῶς πρὸς βάλζε τὰ ὅττι δαμῆσ γμα πρὸς προητοῦ μῆσ τῆσ αὖ τὴν κρῶν ἡσθε σὺν τῆσ κρῶν, σαυροῦ τῆσ τῶν κρῶν.

Θαυμαστὸς ἐφαπὸ μῆσ ἡσθε ἀνέδωκεν ἡσθε πρὸς τῆσ ἡσθε σαυροῦ, ᾗ δὴ γῆθεν οὐρανοὶ τὴν ἁγία ᾗ θεῶ ἡμῶν.

Ἐὶ τεισματῶν ἐλὸν, αὖ ἐπὶ τῆσ χρῶσ, ὁ βασιλεὺς κῆ κρῶν. διὸ οὐ ἐπιπέων ὁ ἐλὸν ἀπατήσας, ᾗ αὖ σὺν ἀιμάτι θεῶ τῶ πρὸς παγκῆσ σαρκί, ᾗ πρὸς τὴν εἰρωλίαν τῶ σὺν κρῶν ἡμῶν.

Σὲ εἰς ἀσίδημ) ἐλὸν, αὖ ἐπὶ τῆσ χρῶσ, ἡ τὴν ἐδὲμ φυλάττουσα σρῆφο μὲν ἡσθε σὺν ἁγία. εἰς φρενῶν δὲ

Χερουβιμ εἴξε ᾧ ὁ παλίντι χριστῶ, ᾧ παρέχοντι τὴν
εἰρήνην τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἰσοχρονίαν διωάμεισ ἀντίπαλοι τῆς σαυροῦ, φείψουσι
χερσὶν ὁ μύλων τῶ σέμειον ἐν ἀέρι, ᾧ ᾠλοῦσιν οὐρανίων
γηνυδὼν γένος ἡ γένου κέμπετ χριστῶ, ᾧ παρέχοντι τὴν
εἰρήνην τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηρατοῖς φανείσ ὁ θεῖος σαυροῦς ἐσκοπισ-
μύοις ἐθνεσι, τῆς ἐν παλαιῇ ἀπείτλις ὁ θεῖον φέγγος ἀ-
πασσαλάσ, οἱ κειτὶ ᾧ ἐν ἀνίῳ παλίντι χριστῶ, ᾧ παρέ-
χοντι τὴν εἰρήνην τοῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Νοπίου θεροῦς ἐν ἀπλωσχοῖσι, παλάμασ ἰωνῶσ σαυροει-
δῶσ διεκπετάξασ, ᾧ τῆριον πάθος περδιετύπον σα-
φῶσ. ὁθεν τελεμύρος ἐκδύς, τὴν ὑπὲρ κέσμιον αἰάσφα-
σιν ὑπεζωγραφήσ τῆς σαρκὶ πρὸς παλίντι χριστῶ. τῆς
θεοῦ, καὶ τελεμύρος ἐγδύσει τὴν κέσμιον φωτὶ ἔχοντα.

Ὁ γήρα κέμπετ, καὶ νόσος ἰσχυροῦς, ἀνορθοῦσ τὴν ἰακῶβ
χεῖρας ἀμείλασ, τῆς ἐν ἰσχυροῦσ φαίνων τῆς ζωοδότην σαυ-
ροῦ. τὴν παλαιότητα καὶ γῆρ τῆ νομικῶσ σκιαδύσος ἰακῶβ
ματὸς ἐκαυνογράφησεν ὁ ἐν τῶ ἰσχυροῦσ πρὸς παλίντι ὁ
θεοῦ, ᾧ τὴν ἰσχυροῦσ λείθρον νόσος τῆς παλαιῆς ἀπείτλις.

Κελεύσασθε θεῖς παλάμασ ὁ θεῖος ἰσραὴλ σαυροειδῶσ κέ-
ραῖς ἐδύλου, ὡς πρὸς βύτῃρον κλέσος ὁ νομογράφος χρι-
στῶ. ὑποπείθεται ὁθεν οὐροῦ ἕξῃ πατήσται, οὐκ ἡμείωσ
τὴν ζωοφόρον τύπον. ὑπὲρ ἕξ ἡμῶσ γὰρ χριστῶ τοῦ θεοῦ
νεοπαλίντι, ἀνεβόα σαυροῦ τειχὶζόμενος.

Ἄκροον πρόσταγμα τυρανίου δύσσε βούσ χροῦσ ἐκλόνησ,
πνέον ἀπειλήσ, καὶ δύσσημείασ θεοσυροῦσ. ὁμοῦσ δέσ
παῖδασ οὐκ ἐδέμαστωσ θυμῶσ θεοειδῶσ, οὐ πύρεθρο-
μεον, ἀλλ' ἀπὸ τῆσ πρὸς σόβω πνύματι, πύρεθρον
περὶ ἰακῶβ, ὁ ὑπὲρ μνητοσ τῆσ πατέρων καὶ ἡμῶσ
θεοῦ, ὁλοθῆ τὸσ εἶ.

Ἰσχυροῦσ γεύόμενος ὁ πρῶτος, ἐν βροτοῖσ φθορᾶ πρῶκησ.
εἶπεν γὰρ ζωῆσ ἀπὸ τῶσ τῶσ κατὰ κρῖθῶσ ὅλα ᾧ γένει
σωματὸ φέρος τίς, ὡς λύμη, τῆσ νόσου μετέδωκεν. ἀλλ'
δύσσημείωσ γηνυδῶσ ἀνάκλησιν σαυροῦ ᾧ ἰσχυροῦσ, κρῶσ
μῶ, ὁ ὑπερούμνητοσ τῆσ πατέρων ᾧ ἡμῶσ θεοῦ, ὁλοθῆ τὸσ εἶ.

Ἐλυσε

Cherubim cessit tuo affixo Christo, præbenti
pacem animis nostris.

S ubterraneorum potestates inimicæ crucis horrent
signatum signum in aere, quo uertuntur. cœlestium,
terrestrium genus genu flectit Christo præbenti
pacem animis nostris.

S plendoribus puris uisa diuina crux obscu-
ratis gentibus eius quæ in errore deceptionis diuinam lucē il-
luminans assimilatur in ipsa fixo Christo præben-
ti pacem animis nostris.

H umidæ feræ in uisceribus palmas Ionas in figuram cru-
cis extendens, saluatoriam passionem præfigurabat ma-
nifeste. ideo tertianus oriens super mundanam surre-
ctionem depinxit carne crucifixi Christi
Dei, & tertiana resurrectione mundum illustrantis.

S enectute incuruus & morbo consumptus surgebat Iacob
manus permutans, actionem monstrans uitæ datricis cru-
cis uetustatem etenim legalis umbrosæ scri-
pturæ, denuo scripsit. in hac cruce carne affixus
deus, & animicidam morbum erroris eiecit.

I uuenescentibus ponens palmas diuinus Irael cruciformiter
tibus manifestabat, ut antiquiorem gloriâ legicola po-
pulus, suspectus unde hic deceptus sit non alterauit
uitigeram figuram, eminebit populus enim Christi dei
nuper fixus, clamabat cruce munitus.

Demens mandatum tyranni impii populos uoluit,
spirans minas, & maledicta deo odiosa, tamen tres
pueros non perterrituit ira ferina, non ignis fre-
mens, sed resonantiori fundo spiritui, igni coexi-
stentes canebant. super cantatus patrum & noster.
Deus benedictus es.

Ligno degustato primus, in mortalibus corruptioni inhabitauit,
proiectionem enim uitæ uilissimam damnatus, toti generi
corporigerus quis, ut noxa, morbum impertitus est, sed
inuenientes terrigenæ, in uocationem crucis ligno, uoci
feramus, super cantatus patrum & noster deus, benedictus es.

Soluit mandatum dei ob auditione, & lignum tulit mor-
 tem mortalibus non oportune acceptum, in securitate
 ualde, honorabili autem inde uita lignum prohibet, quod no-
 ste insidiarum male peritura: aperuit benignitas clamantes,
 super cantatus patrum & noster deus benedictus es.
Baculi complectitur summū Ioseph futura ui-
 dens, Israel regni forte ut contine-
 bit super gloriosa Crux præmanifestans, hæc. n. re-
 gibus tropheigeram gloriationem & lumen fide ex-
 clamantibus, supercantatus patrum & noster de-
 us, benedictus es.
Benedicite pueri trinitatis æqui numeri, artificem pa-
 trem deum cantate, una descendens uerbum, & ignem
 in rorem transmutans, & superexaltate omnibus ui-
 tam præbentem spiritum sanctissimum in secula.
Eleuato ligno asperfo in sanguine incarna-
 ti uerbi deicantate coelorum potestates mor-
 talium reuocationem celebrantes populi adorete Chri-
 sti Crucemper quam mundo resurrectio in secula.
Terrigenæ palmis dispensatores gratiæ, Crucem ubi est
 Christus deus eleuate deo decenter, & hastam dei uer-
 bi corpus contra perforantem, uideant gentes omnes salu-
 tate dei glorificantes in secula.
Diuino suffragio præiudicati, exultate, Christianorum fideles
 reges gloriamini trophæigerum telum sortiti diui-
 nitus Crucem prætiosam, in hac enim, gentes bellorum auda-
 ciam exquirentes, disperduntur in secula.
Mysticus es deipera paradifus i laborate germinans
 Christum, a quo crucis uitæ fera in terra planta-
 ta est arbor, per quem nunc eleuatum, adorantes ip-
 sum, te magnificamus.
Exultent nemoris ligna uniuersa, sanctificata
 natura ipsorum, a quo a principio plantatum est Christo
 extenso in ligno, per quem nunc eleuatum, adoran-
 tes ipsum, te magnificamus.
Sacru excitatum est cornu diuinis cognitoribus capitis, omniū

ἔλυσε πρόσταγμα θεοῦ παρακοή, καὶ ἔυλον ὑψέθηκε βαί-
 αρον βροτοῖς ἐκ μὴ ἀκαίρωσ μεταληφθέν. οὐ ἀσφαλεία
 τῆς ἐρίτι μου δὲ ἀπὸ θεοῦ ζωῆς δ' ἔυλον εἴρεται, ὅτι
 τὴν λῶν δὲ θεοῦ ἠνέωξεν ἀγνωμοσύνη κρῶλοντας,
 ὁ ὑπὲρ ἡμῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θεὸς ἁγίων ὅς ἐστι.
 Ἐὰ βδοῦ προσήύασται ἐκ κρῶλοντας ἰωσήφ ὁ γλυκὺς μελὶς ἐ-
 λῶν, ἰσραὴλ τῆς βασιλείας τὸ κρῶλοντας ὅπως σι-
 ξῆ ὁ ὑπὲρ ἀδελφῶν σαυρῶν πρὸς τὸν οὐρανὸν γὰρ τῆς βα-
 σιλείας ἰσραὴλ καὶ χιμα καὶ φῶς τοῦ σπῆσαι αἶμα-
 κρῶλοντας, ὁ ὑπὲρ ἡμῶν πατέρων καὶ ἡμῶν θε-
 ὸς, ἁγίων τὸς ἐστίν.
 Ἐυλογεῖτε πατέρες τῆς τριᾶδος ἰσραὴλ μοι, ὁ μικρὸν πα-
 τέρων θεὸν ὑμνεῖτε, τὸν συγκρατὰ βαίτα λόγον, καὶ τὸ πῦρ
 εἰς ὄφρον μεταποιήθητα. καὶ ὑπὲρ ἡμῶν τε δ' ἐπίσι ζω-
 λῶν πρὸς τὸν πνεῦμα πανάγιον εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ἐξ ἡμῶν ἔυλον ἔραντι δέντρος ἐκ αἵματι τῆς σαρκὸς θέν-
 τος ἁγίου θεοῦ ὑμνεῖτε αἰ τῆς οὐρανῶν δωάμεις βρο-
 τῶν τῶν ἀκαίρων ἐορταζοσμε. καὶ οἱ προσκυνεῖτε χρι-
 στοῦ τὸν σαυρόν. δι' οὗ ἡμῶν κῆσμιω ἀνάστασις εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ἐκ γλυκῶν πατέρων μοι τῆς χάριτος, σαυρόν οὐ ἔστι
 χριστὸς ὁ θεὸς ὑψῶν τε ἰδὲ πρὸς τὸν οὐρανὸν, καὶ λόγον θεοῦ λό-
 γου σῶμα ἀντιτορήσασθαι. ἰδέτωσθαι ἔθνη πάντα τὸ ὄφρον
 εἰς τὸν θεοῦ ὁξάλζοντες εἰς τὸν αἰῶνα.
 Ὁ ἡγεῖα τῆς φῶς πρὸς τὸν οὐρανόν, ἀγαλλεσθε. χριστιανῶν τῶν
 βασιλείας καὶ χιμα, ἐκ τῶν οὐρανῶν ὁ πῶλον καὶ χιμα τῶν θε-
 ῶν σαυρόν τὸν τίμιον. ἐκ τῶν ἡμῶν γὰρ φῶς ὁξάλζοντες
 ὄφρον τῶν ἡμῶν, σκεδένωται εἰς τὸν αἰῶνα.
 μυστικὸς ἐστὶ θεοτόκος παράδεισος ἀγνωργήτως βλαστήσασθαι
 χριστὸν, ὑψῶν τὸ τῶν σαυροῦ ζωφόρον ἐκ γῆς πεφυτῶν γῆ-
 ται δέντρον. δι' οὗ νῦν ὑψῶν μελὶς, πρὸς κινῶντες αὐ-
 τὸν, ἐκ μεγαλῶν μελῶν.
 Ἀγαλλεσθε τὰ ὄφρον μὲν ἔυλα σὺμπαντα, ἀγαθῶσιν οὐ
 φῶσιν αὐτῶν, ὑψῶν πρὸς τὸν οὐρανόν ἐκ τῶν ἡμῶν χριστοῦ
 τανυθέντος ἐκ τῶν ἡμῶν. δι' οὗ νῦν ὑψῶν μελὶς, πρὸς κινῶντες
 αὐτὸν, ἐκ μεγαλῶν μελῶν.
 Ἰδὲ τὸν ἡγῶν κέρως θεοφορετῆς κεφαλῆς, τῆς ἀπῶντων

ὁ σκουρόσ. ἐν ᾧ ἀμαρτωλοὶ ἔσονται πτωχοὶ πτωχοὶ
 τὰ κούρατα πέντα. δι' οὗ νῦν ὑψίου μέλου, πρὸς κωσὺ
 μέν χριστὸν καὶ μεγαλύνου μέν.
 Ὁ Δὲ βρωσεως τῆς ἐύλου ᾧ γένει πρὸς γλυόμενος θαύα-
 τος, Δὲ σκουροῦ κατῆργηται σήμδρον. τῆσ γὰρ προμή-
 τορος ἡ παγγενῆσ κατῆργα διαλέλυται ᾧ βλασφῆσ τῆσ
 ἀγνήσ θεομήτορος. καὶ πάλαι αἱ διωάμεῖσ τῆσ οὐρανῶν
 μεγαλύνουσι.
 Μὴ τὴν πικρίαν τὴν ἐύλου ἐαλεῖς ἀναείσιμον κύριε,
 Δὲ σκουροῦ τελείως ἐβήλειασ. ἡ δὲν καὶ ἐύλον ἐλυσε
 ποτὲ πικρίαν ὑδάτων μερῶσ πρὸς τὴν πικρίαν τῆσ
 τὴν ἀδύρειαν. καὶ πάλαι αἱ διωάμεῖσ τῆσ οὐρανῶν μεγα-
 λύνουσι.
 Ἄ διαλείπτως βαπτισμῶν ᾧ ζώω τῆσ πρὸς πᾶσ κν-
 ερε, Δὲ σκουροῦ ἀνύψωσας σήμδρον. ὡσ γὰρ ἡ πάλαι
 ἀγνὴσ ἀκρῶσ ἡ φῶσ πρὸς τῆσ πικρίαν, παγγλεισὶ
 μάσ πάλαι ἀδύρειαν ἐφῶσ τῆσ σκουροῦ, ὅν οἱ πᾶσ με-
 γαλύνου μέν.
 Ἰνα ἡν τύπον ὑποδείξῃσ ᾧ κῶσμε πρὸς κωσὺ μένον κύριε
 τῆσ σκουροῦ ἐν πάλαι ὡσ ἀδύρειαν, ἐν οὐρανῶ ἐμῶσ φῶσ
 φῶσ ἀπῆλθῃσ ἡ γῆσ ἰσμένω, βασιλεῖ πανοπλίαν ἀπῆλ-
 θῃσ. διόσ αἱ διωάμεῖσ τῆσ οὐρανῶν μεγαλύνουσι.

ΚΟΣΜΑ ἹΕΡΟΣΟΛΥΜΗΤΟΥ Εἰς τὴν ὕπα-
 ΠΑΝΤΗΝ, ἢ τοῖς εἰς τὴν κατὰ σὰρκα
 ΠΡΟΣΑΓΩΓΗΝ τοῦ κυρίου καὶ σω-
 τῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ.

Χ Ἐρπον ἀβυσσοτόκον ἀπὸ τὸν ἡλίου ἐπεβλήσει ἑρπῆ.
 ὡσεὶ πῆχσ γὰρ ἐπὶ γῆ ἐκαστῶσ ἡν ὑψῶσ γῆσ
 πρὸς τὸν οὐρανὸν, καὶ θεαρέτως μέλποντι, ἀφῶ μέν
 ᾧ κυρίω, ἐν δὲ ἕωσ γὰρ δεδῶξασαι.
 Ἐάντι πᾶσ ἡν ὑψῶσ νεφέλαι, ἡλίου ἐν νεφέλῃσ γῶσ κῶσ ἐπο-
 χῶσ μένος ἐπῆσ ἀκρῶσ ὡσ αἰσ χριστῶσ ἐν ᾧ τῶσ

Crux, in qua peccatorum intellectorum confranguntur
 potentiae omnes, per quam nunc eleuatam adora-
 mus Christum, & magnificamus.
 Quae per cibum ligni generi facta mors
 per crucem consumitur hodie. nam progenitri-
 cis omnis maledictio dissoluta est ramo
 purae dei genitricis, quam omnes potestates caelorum
 magnificant.
 Qui amaritudinem ligni non dimisisti imperditam domine
 per crucem perfecte deleuisti, unde & lignum soluit
 olim amaritudinem aquarum Merthae praefigurans crucis
 actionem, quam omnes potestates caelorum magni-
 ficant.
 In desinenter tincto obscuritate primo parente do-
 mine per crucem eleuasti hodie, ut enim errore
 ualde incontinenter natura protracta est, per gloriose
 nos rursus erexit lux crucis, quam fideles ma-
 gnificamus,
 Ut figuram ostenderes mundo odoratam domine
 crucis in omnibus tanquam gloriosam in caelo formasti
 luce multa illustri, regi omnia arma in-
 uicta, ideo te potestates caelorum magnificant.

COSMAE HIEROSOLYMITANI IN OC-
 CURSVM, VIDELICET IN SECUNDVM CARNE
 ADDUCTIONEM DOMINI ET SAL (M
 VATORIS NOSTRI IESV
 CHRISTI.

In terram, abyssiperum solum sol conuersus est olim,
 i tanquam murus enim concreta est utrinque aqua populo
 ambulanti per mare, & deo placide canenti canamus
 Domino, gloriose enim glorificatus est.
 S pargant aquam nebulae. sol enim in nebula leuie
 quitans suprastetit puris uolis Christus in templo, ut
 d

infans. ideo fideles clamamus, canamus domino, gloriose enim glorificatus est.
Fortificamini manus Symeonis senectute lassæ, & crura defatigata autem senis recte mouemini Christi ad occursum, chorum cum incorporeis firmantes, canamus domino, gloriose enim glorificatus est.
Scientia extensi cœli lætamini, exulta autem terra diuinis enim ex sinibus artifex ueniens Christus per matrem uirginem deo patri adducitur infans, qui ante omnia, gloriose enim glorificatus est.
Firmamentum in te sperantium firma domine ecclesiam, quam ædificasti pretioso tuo sanguine.
Primogenitus ex patre ante secula primogenitus infans puellæ incorruptæ Adæ manu protendens apparuit.
Stultum factum deceptione primum hominē rursus correcturus deus uerbum infans apparuit.
Terræ prolem recurrentem hanc diuinitatis confortē naturā conditor tanquam inuertibiliter infantescēs ostendit.
Texit cœlos uirtus tua Christe ab arca enim profectus sanctificationis tuæ incorruptæ matris in templo gloriæ tuæ uisus es ut infans in sinu latus & impleta sunt omnia tuæ laudis.
Lætus o Symeon ineffabilium antistes deipera clamabat quem a sancto olim uaticinatus es spiritu infante scentem uerbum Christum amplectere clamans ei, impleta sunt omnia tuæ laudis.
Quam sperasti o Symeon coætaneum infantium gaudēs suscipe Christum, israelis diuini consolationem, legis factorem & dominum, implentem legis ordinem, clamans ipsi, impleta sunt omnia tuæ laudis.
Spectans Symeon uerbum sine principio cum carne ut in throno cherubico uirgini insidens, causam esse omnia, ut infans stupefactus clamabat ipsi, impleta sunt omnia tuæ laudis.

βρέφος. διὸ πιστὶ βοήθη μὲν, ἄσω μὲν ᾧ κυρίῳ, ἐν δὲ ἕως
 γὰρ διδύξασται.
 Ἰσχύσατε χεῖρας συμεῶν ᾧ γάρ ἀειμέλου. καὶ κνήμην
 παρὰ μὲν αὐτῶν πρεσβύτου διῆν βόλθου κενεῖθε χρῖστὸν
 πρὸς ὑπαντίω, χρεῖαν ἵν' ἄσω μάλ' ἰσθῆντες. ἄσω
 μὲν ᾧ κυρίῳ, ἐν δὲ ἕως ᾧ διδύξασται.
 Σπένσει πάντες οὐρανοὶ, ἀφραίνθητε. ἀγάλλεθ' ἡ γῆ ὑ-
 πὲρ θεῶν ἵν' ἐκ κήλων ὅτι χεῖρ τοῦ φοιτήτου χρῖστὸς, ὑπὲρ
 μητρὸς παρθένης θεῶν πατρὶ προσάγειται νήπιος, ὁ πρὸ
 πάντων. ἐν δὲ ἕως γὰρ διδύξασται.
 Τὸ σθένεωμα τῆν ἰδίῃ σὶ πεποιθῶτων, σθένεωσον κλέε τιῶ
 ἐκ κλησίου, ἡ ἐκτίσω ᾧ τιμῶ ἑνὶ αἵματι.
 Ὁ πρῶτος ἄγγελος ἐκ τῶν πατρῶν πρὸ αἰῶνων, πρῶτος τοκοῦ ἡπί-
 σος κρήσ' ἀφ' ἑσθ' ᾧ ἄδω μ' χεῖρα προλείνων ἐπέφανε.
 Μητρόφρονα τὸν γεγονότα ἀπὸ τῆς πρῶτης παλασον ἑμπαλιῶ
 ἐπαγορθεῶν θεὸς λόγος νηπιαλζων ἐπέφανε.
 Γῆσ' ἀπόγονον παλινοσρομήσασα ταύτην θεότητος σύμ-
 μορφον φῶσιν παλάσῃσ' ὡς ἀπὲρ πῶσ' νηπιασας αἰ-
 δεῖσιν.
 Ἐκείλην ἕρανοὺς ἡ ἀρετὴ ἑνὶ χρῖστῷ. τῆσ' κεβωτοῦ ἵπρὸ
 ἐλθεῶν τῆσ' ἀγάσματος σου τῆσ' ἀφ' ἑσθ' μητρὸς, ἐν ᾧ ναῶ
 τῆσ' δὲ ἕσ' σου ὠφθεις ὡς ἐρέφος ἀγαλαθοφοροῦ μὲνος.
 καὶ ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆσ' σῆσ' αἰνέσασιν.
 Γῆ, θό μὲνος συμεῶν, ᾧ ἀπορρήτων μύσας ἡ θεοτόκος ἐβόα,
 ὄν ὑφ' ἀγίου πάλαι κέχρηματισσι πνύματα σφηνιαλ-
 ζωντα λόγον χρῖστὸν ἀγαλαλίζε κρῶζων αὐτῶ, ἐπλή-
 σθη τὰ πάντα τῆσ' σῆσ' αἰνέσασιν.
 Ἦν ἡ ληπιασὶ συμεῶν ἡλικιώτην βρεφῶν χεῖρων ὑπὸ δεξεί
 χρῖστὸν, τῆσ' ἰσραὴλ τῆσ' θεοῦ τιῶ παρὰ κλησιν, τῆσ' νόμου
 ποιητιῶ καὶ δεσπότην, πληροῦντα νόμου τῆσ' ἐν, κρῶ-
 ζων αὐτῶ, ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆσ' σῆσ' αἰνέσασιν.
 Θεῶ μὲνος συμεῶν λόγον ἵν' ἀναρχον μετὰ σαρκὸς ὡς ἐν
 θρόνω χερουβικῶ παρθένης ἐποχρῶ μὲνον, τὸν αἶλιον τῆσ'
 εἶν' τὰ πάντα ὡς ἐρέφος, ἐκ παλαχίς ἐβόα αὐτῶ, ἐπλή-
 σθη τὰ πάντα τῆσ' σῆσ' αἰνέσασιν.

ἦν ἰδὼν ἡσάϊα σὺμβολικῶς ἐν θρόνῳ ἐπιρμύω θεός,
 ὑπ' ἀγγέλων δόξης δορυφορέμενον, ὡς τὰς εἰσὶν ἐβόα ἐπὶ.
 πρὸ γὰρ εἶδον σὺμμάκρυ μύνον θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου κῆ
 εἰρῶν ἡσ ἀποζονται.
 Σιν εἶσ' ὁ θεὸς πρέσβις, τὴν προφανείσιν πάλαι ᾧ προ-
 φήτη δόξαν, χερσὶ λόγον βλέπων μὴδὸς κρηκρῶ μύνον,
 ὡς χερσὶ εἰσὶν ἐβόα σερμῆ, ὡς γὰρ θρόνος πδρλέχης ὅν θεός,
 φωτὸς ἀνεσπέρου καὶ εἰρῶν ἡσ ἀποζονται.
 Προκλῆσ' ὁ πρέσβυ τῆσ, καὶ τῆν ἰχνῶν ἐξέως ἐφαλά-
 μύνος τῆσ ἀπειρογά μου καὶ θεομήτορος, πῦρ ἐφῆ βα-
 σάλζης ἀγνή. βρέφοσ φείτῳ ἀγκαλίσθαι θεόν, φωτὸς
 ἀνεσπέρου καὶ εἰρῶν ἡσ ἀποζονται.
 Ἐὐπῆται ἡσάϊα σὺμ σερρακίμ τὸν ἀνθρακίμ δεξιά μύνος, ὁ
 πρέσβυς ἐβόα τῆ θεο μήτορ, σὺ ὡς πδρ γαβίδι χερσὶ
 γαμπρωεῖσ με ἐπιδύσθαι ὃν φέρζης, φωτὸς ἀνεσπέρου κῆ
 εἰρῶν ἡσ ἀποζονται.
 Ἐβόησ' ὅτι ἰδὼν ὁ πρέσβυ τῆσ ὀφθαλμοῖσ τὸ ὄπθιον, ὁ
 γαβίδις ἐπέση ἐκ θεῶ χριστὲ σὺ θεός μου.
 Σιν σὺ λίθος ἀναπετέτῆσ ὅτις ἀπιθῶσι προκῆμματοσ,
 καὶ στανδάλου πείρα ἀρραγῆσ, πιστῶν σὺ τῆσ.
 Βεβαίως φέρζων τὸν χερρακτῆρα τῆ πρὸ αἰώνων σερφύσιν τῶν,
 τὴν σροτῶν διδύκων νῆσ ἀδένθαν πδρλέθου.
 Ἰὸν ὑψέσιν, ἰδὼν παρθένου, θεὸν παιδίον γνόμενον) προσκυ-
 νήσονται με νῆσ ἀπολύθων ἐν εἰρῶν.
 Σὲ ὅν ἐν πνεῖ σροσίσονται παίδασ θεολογῆσονται, κῆ πρὸ
 θένω ἀκηράτως ἐνοικήσονται. θεὸν λόγον ὑμῶ μύνον, ὅσπερ
 βῶσ μελωδολῆτες, δὴλογῆσ ἐὶ ὁ θεὸς ὁ τῆν πατῶρῶσ
 ἡμῶν.
 Ἀδὰ μὲ μφανίσων ἀπειμὲ εἰσ ἀδου διατείβοντι, κῆ ἡσ ἕνα
 προσκῆμίσων διαγγέλια σὺμμεῶν ἀνεβόα ὅν πρὸ φήλαισ
 χερσῶν, δὴλογῆσ ἐὶ ὁ θεὸς ὁ τῆν πατῶρῶν ἡμῶν.
 Γένος γαβίδων ἑνὸσ μύνος θεός, ἕως τῶ ἀδου ἡξεί. ἀίχμαλφ-
 ροῖσ δὲ παρέξει πάλαι ἀφεσιν, καὶ ἀνὰ σερλεμν πηροῖσ, ὡς
 ἀλλήλοῖσ βοήσαι, δὴλογῆσ ἐὶ ὁ θεὸς ὁ τῆν πατῶρῶν ἡμῶν.
 καὶ σου τὴν καρδίαν ἀφθαρτὲ ρομφαῖα διελθῆσεται σὺμμε-
 ὶ ἡσ θεὸσ κῆ προηγῆσεν, ἐν σαρρῶσ κῆ σαρρῶσ σὺν

Vt uidit I saias coniecturaliter in throno elevato deum
 ab angelis gloria deportatum, o miser clamabat ego,
 prauidi enim corporatum deum lumini inocciduo, &
 paci dominantem.
Sciens diuinus senex praui sam olim pro
 phetae gloriam, manibus matris uerbum uidens contentum
 o salue clamabat ueneranda. sicut enim thronus cotines deū
 lumini inocciduo, & paci dominantem.
Proflexus senex & uestigia diuinitus tan
 gens in expertis nuptiarum, & dei matris ignem dixit por
 tas o pura. infantem horreo amplecti deum, lumini
 inocciduo, & paci dominantem.
Purgatur I saias seraphim carbonem accipiens
 senex clamabat dei matri tu tanquam forcipe manibus
 illustrabis me tribuens quem fers lumini inocciduo &
 paci dominantem.
Clamauit tibi intuitus senex oculis salutem, quam
 populis supra stetit ex deo, Christe tu deus meus.
Sion tu lapis in depositus es imperuasis praecisionis,
 & scandali petra infracta fidelium salus.
Firmiter ferens characterem eius qui ante secula te genuit
 mortaliū ob misericordiā nunc aegritudinem circumposuisti
Filium altissimi, filium uirginis, deum puerulum factū qui ado
 rari, me nunc dimitte in pace,
Te qui in igne rorificasti pueros, qui theologizarunt, & qui
 in uirgine incorrupte habitasti deum uerbum laudamus pi
 e canentes benedictus es deus patrum
 nostrorum.
Adæ declaraturus ab eo ad inferni se continenti, & Euz
 allaturus bonum nuntium Symeon exclamabat cū prophetis
 saltans. benedictus es deus patrum nostrorum.
Genus puluerum liberaturus deus usque ad infernum ueniet ca
 ptiuis autem praebit omnibus missionem, & uisum caecis, ut
 adinuicem clament, benedictus es deus patrum nostrorum.
Et tuum cor o incorrupta gladius pertransibit Syme
 on de ipse praedixit, in cruce uidentis tuum

filium, ad quem clamamus, benedictus es deus patrum nostrorum: intolerando igni uniti qui diuina pietate ante steterunt iuuenes, flamma autem illæsi diuinum hymnum canebant, benedicite omnia opera domini dominum.

P opulus Israel tuam gloriam Emanuelem uidens puerulum ex uirgine ante faciem diuinæ arcæ nunc salta, benedicite omnia opera domini dominum.

E cce Symeon exclamabat contradictorium signum, hic erit deus, ens & puerulus. huic fide canamus, benedicite omnia opera domini dominum.

V ita cum sit hic, erit casus incredentibus infantescens deus uerbum, ut resurrectio omnibus in fide canentibus, benedicite omnia opera domini dominum.

I n lege, umbra, & litera, figuram perspeximus fideles, omne masculinum uulua adaperiens, sanctum deo, ideo primogenitum uerbum patris sine principio filium, primogenitum matri sine uito magnificemus.

I is qui olim nouigenæ turturæ par, dualitas quæ erat pullo, pro quibus diuus senex, & casta Anna prophetissa ex uirgine partæ, & magnæ proli patris in templum uenienti sacrificant magnificantes.

R etribuisti mihi clamabat Symeon salutis tuæ Christe lætitiā, suscipe tuum seruum umbra lassum senem, iuuenem gratia, factum præconē, discipulum in laude magnificantem.

D ecenter gratias agebat Anna prophetizans, casta, & sancta, & ueneranda hero in delubro manifeste, deiperam autem præconizans omnibus præsentibus magnificauit.

THEOPHANIS IN ANNUNTIATIONEM
SANCTISSIMAE DEIPERAE. CAPI

ta uersuum secundum Alphabetū,

A nat tibi Regina mouens lyram spiritus
D auid progenitor tuus, audi filia
lætā uocem ab Angelo. lætitiā enim
annuntiat tibi ineffabilem.

C lamo ad te gaudens, inclina aurem tuam, & intende mihi dei.

ἡγόν, ὃ βοῶ μέν, ἀλόγητος εἶ ὁ θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.
ἀσεκλή πρὸς ἡμᾶς οἱ θεοὶ λέγασθαι προσώπων νεανίας,
τῆ φλογὶ δὲ μὴ λυθῆντες, θεῖον ὕμνον ἐμελλον, ἀλό-
γῆται πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ἀλλὰ ἰσραὴλ τὴν σὴν ἐδέξαν τὸν ἔμμανουὴλ ὄραν παρὰ
τὸν ἐκ πατρὸς, πρὸ προσώπων τῆς θείας κίβωτου νῆ-
φρου, ἀλόγηται πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ἰδοὺ συμεὼν ἀνέβόα τὸ ἀπίλεθ' ἔμελλον σημεῖον, οὗτος ἔσται
θεὸς, ὃν κὶ πατὴρ ἰσραὴλ τῶν πατέρων ἐμελλον, ἀλόγη-
ται πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

ζωὴ ἀποφυγῆς ἔσται, ἔσται τῆ ζωῆς ἀπὸ τοῦ σινηπάλ' ἔσται θεὸς
λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι τοῖς ἐν τῆσὶ μέλλουσιν, ἀλό-
γῆται πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον.

Ἐν νόμῳ, σκια, καὶ ῥαμμάτι, τῶν κελύδων μέν οἱ πῶσι,
πᾶν ἀρσεν δ' τὴν μήραν διαδίδω, ἄπον θεῶ. διὸ πρῶ-
τό τῶν λόγων πατρὸς ἀναρχοῦ ἡγόν, πρῶτο τῶν κελύδων
μητὲ ἀπειράστως, μεγαλύνωμεν.

τοῖς κελύδων νεογνῶν ζυγῶν ζυγῶν δυνάς τε τῶν νεοσῶν ἀνθ-
ῶν ὁ θεὸς πρὸς βίβλιν, κὶ σώφρων ἄννα προφήτις ὃ ἐκ τῆ
γένου τε χεῖρ ἔχει, καὶ ἡγόν τῶν πατέρων ἐν τῆσὶ πατρὸς ἰσραὴλ,
λατῶν τῶν σιμεγαλύνοντες.

ἀπέδωκός μοι ἐβόα συμεὼν τῆσὶ θεοῦ τοῦ κυρίου ἰσραὴλ
λίαν. ἀπὸ λαβῆς τοῦ τῶν χεῖρων ἡσκια κελύδων νέον
τῆ χεῖρος, ἰδρὸ κήρυξ, μέσην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Ἰδοὺ προσώπων ἀνθωμολογῆται ἄννα ὑποφειτεύουσα, ἡ σώφρων
καὶ ὁσία, καὶ πρὸς βίβλιν ὃ ἀπόδη ἐν τῆσὶ πατρὸς ἰσραὴλ,
τὴν θεοτόκον δὲ ἀνακλήσει τῶν πατέρων ἐν τῆσὶ πατρὸς ἰσραὴλ,
ἐμεγαλύνω.

ΘΕΟΦΑΝΟΥΣ Εἰς τὸν ἑυαγγελισμὸν
τῆς ὑπεραγίας θεοτόκου. ἡ ἀκρο-
στιχίς κατὰ ἀλφάβητον.

ἀ
δέ τῶσιν ἀέσποννα κινῶν τὴν λῦραν τῆσὶ πνύμα
τοσὶ δαβιδ ὁ προσώπων τοῦ ἀκουσον ζύγα τῶν τῶν
χερῶσιν φανὴ τῶσὶ ἀγγέλου. χεραὶ γὰρ
μηνύσιν σοὶ τὴν ἀνεκλάλητον.

βοῶ σοὶ γηθόμενος, κλίνον τὸ οὖσόν σου καὶ πρόχυσέ μοι θεοῦ

η καταγγελλοντι συλληφεν απωρον. ο υρος γαρ χειρην οια
 ποιη κνεις, λυθρον εδεδωτε αλλη υς παναγνε.
Γνωθητω μοι αγγελε τησων ρηματων η δωαμις, πωσ
 εσαι ο ερημικος. λεγε θεφεςατα, πωσ συμληψομαι παρ
 θενος δεσπονη, πωσ η γλυσομαι μητηρ τς κτηθινης.
Δολιωσ με φθεγγεσαι διαλογιξη, ως εοικε. κει χειρω θεσ
 μενισ τλωσιν ασπραλειαν. θαρσει δεσποινα. θες γαρ
 βουλομενου, ραδισωσ πδραινεται και τα παρδεδξα.
Εξελιπεν αρχων εβξ ιουδα. ο χρονος επεςη η λωιτην, κειθ' ον
 αναφανισαται η τ' εθνων ελπις ο χριστος. συ η πωσ ορου
 τον τεξομαι πρ θενος δεσ, σαφωσιθον.
Ζητεισ παρ εμοσ γινωσαι παρθενη τον βδων κνησεωσ τησ
 σης, αλλ' ουτος ανδρ μλωδωτος. ε' πνθιμα δε ε' απον δε
 μουργωσ διωα μεθ' οι επισκιαθεν δργασεται.
Ηεμη προμητωρ δεξα μελη τ' γνωμω τς οφειωσ, βελησ
 τησ θειασ εβξωσ αικσαι. διοπθρ κειτω δεδωκε τον α
 σπασμον τον εσον σου βιχα βου μελη τον ολιωτον.
Θεσ παρκατησ απεσαλλω τλω θειαν μελωσ σου βου
 λω. υ με φοβη παναμω με τον μαλλον σε φοβουμε
 νον. τι βιχα βη με δεσποινα η σι σε πωσ βιχα βω μεν).
Ιδραπια παρθενον τεξομελω ακηκοα η προφητην πολ
 λαι τον εμμανουηλ προδεαπιζοντος. επιποδω δε τς
 γινωσαι πωσ θεοτλωσ τλω ανακρ κισιν φωσισ ερωτων
 υ ποσησεται.
Κατεμωυσεν η βατος αικατα φλεκωσ μεйнаσα δεξα μελη
 φλογα κει χειρω μελη πανυμνητε, η κατα σε μνησει
 ε' παρδεδξον. μη τον μενεισ γαρ αγνη αφ παρθενοσ.
Λαμπρονομενωσ φφειει τς θεσ παντοκρ αρωσ αληθε
 κηρυξε λεγε Γαβριηλ αληθεσατα, πωσ ακηρατην μελω
 σης τησ αγνειασ μου, λογων τεξομου μη σαρκωσ τον α
 σωματον.
Μετα λεουσ σοι ωσ δουλωσ ηη κνεια πρ ιστα μου. μεδ φοβου
 κρηνη η κατανοειν βιχα βω μελε σε. ως ιετοσ εδθ' οκωσ
 καταβησεται εδθ' σε λογωσ ο τς παδωσ ως ηνδωκησε.
Νοειν θου ου δωαμου η λογων τ' ακριβησ. θαυμαλια η

annuntianti conceptionē sine femine. inuenisti enim grām co
 ram domino, quā inuenit nunquam alia quæpiā o purissima.
Manifestetur mihi angele tuorum uerborum uis, quo nā modo
 erit, quod dixisti, dic apertissime, quo nam modo concipiā uir
 go existens puella quo nam modo etiā fiam mater condentis.
Dolose me loqui arbitraris, ut uideatur, & gaudeo ui
 dens tuam securitatem. confide domina, deo enim
 uolente facile perficiuntur etiam inopinabilia.
Defecit rex ex iuda, tempus uero aduenit reliquum, secundū qđ
 apparebit gentium spes Christus. tu autem, quo nam modo
 hunc pariam uirgo existens, manifesta.
Quæra a me scire uirgo modum conceptionis tu
 æ, sed hic inenarrabilis. spiritus autem sanctus opi
 fici potentia tibi obumbrans, operabitur.
Mea progenitrix suscipiens consilium serpentis, a consilio
 diuino in exilium missa est, quare & ego timeo sa
 lutationem admirandam tuam uerens lapsum
Dei antistes missus sum diuinum nuntiare tibi con
 silium, cur me times purissima magis te timen
 tem? cur reuereris me domina te ueneranter reuerentem?
Sacram quandam uirginem parituram audiui prophetam o
 lim Emanuelem præuaticinantem. Desidero autem
 scire quo nam mō diuinitatis commixtionē natura mortaliū
 sustinebit.
Annuntiauit rubus incombustus manens, accipiens
 flām a o gratia plena, ualde laudabilis secundū te mysteriū
 admirabile. post partum pmanebis. n. imaculata semp uirgo.
Illustratus lumine dei omnipotentis, ueritatis
 præco dico Gabriel uerissima, quo nam modo inuiolata ma
 nente uirginitate uerbum pariam cum carne in
 corporeum.
Cum timore tibi ut seruus principi adsto, cum formidine
 o puella, nunc nouisse ueneror te, ut pluuia in uellus
 descendit in te uerbum patris, ut uoluit.
Cognoscere tuorū non possum uerborū certitudinē, miracula. n.

Ὁ ἱεὺς σου δόξα τῆ ἀρχῆ τῶ δυνάμει σου αἰνῶς ἡ ἀπειρῶ ὀρθοῦσιν
σου. κυβερνήτην καὶ ἐλατῶν τῶ ζωῆς ἡμῶν πρῶτος ἡμῶν, ὁ
ἀγρυπνεῖ κυβερνήτην. ἔνθα ἡμᾶς ἀπὸ πάντων ἐχθρῶν, ὄρωμιλίων,
καὶ ἀσάτων, ὄρεε χεῖρα ἀγαθὴν, βοήθῃ, ἵνα ἐκλυθῶμεν ἐκ τῆ βασιλείαν
ὑδάτων τῆν τοῦ κόσμου τικυμῶν, καὶ ἐλαφρῆσιν τὰς ἐν τῆ
ἀρχῆ περιπέσεις. κυβερνήτην σου αὐτῶ τὴν ἀρχὴν, ἡμῶν ἐν τῆ
ἑσ. σὺ κυβερνήτην, ἡμῶν δὲ πιδάλιον. κενεῖτω ἡμᾶς ἀσάτων ἡ
χεῖρ σου ὅπου αὐτῆ βούλεται, ὅπου αὐτῆ ἐδύσεται. οὐ γὰρ ἐδύ
τῶ ἴσθμῳ μου ἐλπίω, καὶ ἡρομφαία μου σῶσει με, ἀλλὰ ἡ δεξιὰ σου,
καὶ ὁ βραχίον σου, καὶ ὁ φῶσμος τοῦ προσώπου σου. γενέτω ἡ
σὺν παντὶ ἡμεῖς καὶ ἐφ' ἡμῶν, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐδύ γῆσ. μὴ
ὀργισθῆς εἰς τὸ πῶμεν, σὺ γὰρ οἶσθαι τὸ πλάσμα ἡμῶν ὁ θεός. εἰ θε
λῶς, δύνάμε ἡμᾶς σῶσαι. ποίησόν με θελῶν ὁ θεός. ἐπὶ γῆ καὶ ὁ θε
λῶς δυνάμε, εἰ μὴ ἡ σῆμε δυνάμε ἐν γῆσ. παραμύθησέ με
τὴν καρδίαν τῆ ἀρχῆ τῶ γλυκύτητι σου. καὶ ἡ καρδία σου τῆ μελ
λούσο καὶ αἰθίου ἐν σοὶ χαρῆσ, τὴν ἐμῶν ἀνακῶν ὀρθῶ δυνάμε
αι. καὶ ἀείωσόν με μετὰ τῶν παρούσων ζωῶν, διασώσαι με πρὸς σὺ
τὸν κύριον, καὶ θεόν μου, τὸν ἰδεῖν τὸν πλοῦτον τῆσ βασιλείας σου,
καὶ καρδία σου τὸ πρόσωπόν σου διαπαντός. ναὶ βασιλεῦ ἀγιε. θεὸς ἀ
ληθινε. ποιητὰ μου, ἀπὸ πρεσβειῶν τῆσ ὑπεραγίας θεοτόκου, τῆ
ἀγίων ἀπέλων, καὶ τῆσ ἀγίων πόλντων. Ἄμῶν.

πρὸς τὸν ἀρχάγγελον.

Τῶν οὐρανίων στρατῶ ἀρχιστάτη διωσωπῶ μὲν σε ταυῶ οἱ ἀ
νάεμοι, να ταῖς βλάστέσεις τειχίσησ ἡμᾶς, σέπῃ τῆ πῆδρῶν σου,
τῆ αὐλῶ σου δόξα φρουρῶν ἡμᾶς προσπίπτοντας, καὶ πιστῶ ἐκβο
δωντας, ἐκ τῆν κενδύων λυθῶμε ἡμᾶς ὡς ταυεάρχισ τῆ αὐλῶ δυνά
μεων.

Ἐπὶ τῆ δύνει τῆσ καρδίας τῆ προσφῶμου.
πρὸς τὸν βαπτιστήν.

Ὁσ θεῶν θεσάρισμα ἐγκρυμμένον τῆ γῆ χριστὸς ἀπεκάλυξε
τὴν κεφαλὴν σου ἡμῶν προφήτα καὶ πρόσφομε. πάντες ἔν συνελ
θύντες ἐν τῆ ταύτης δύνει, ἄσματος θεηγόροισ τὸν σωτῆρα ἡμῶν
μὲν τὸν σῶζοντα ἡμῶν τὰς ψυχὰς ταῖς ἐκείσεσ σου.

54
entis tuæ. gloria ineffabili potētis tuæ. laus infinitæ humanitati
tuæ. guberna & reliquum uitæ nostræ mitissime dux, &
uigilans gubernator. libera nos ab omnibus inimicis uisibilibus
& inuisibilibus. porrige manū bonā auxiliatricē extrahentē ex p
aquis mundi tempestatum, & leuantem quæ in (fundis
principio calamitates, guberna ipse principiū, qđ nos credere fe
cisti, tu gubernator. nos gubernaculū, moueat nos inuisibiliter
manus tua, quo ipsa uult, quo ipsa nouit. non enim in
arcu meo spabo, & gladius meus nō saluabit me, sed dextera tua,
& brachium tuum, & illuminatio uultus tui, fiat
tua optime uoluntas, & in nobis, sicut in cælo, & in terra, ne
irascaris, si cadimus. tu enim scis creationem nostram deus, si uis
potes nos saluare, fac me uelle, quod uis. ego enim & quod uo
lo, non possum nisi tua me potentia fortificabit, consolare meū
cor ineffabili dulcedine tua, & intellectus fu
turi & sempiterni in te gaudii meam leuet men
tem, & dignare me post præsentem uitam percurrere ad te
dominum, & deum meum ad uidendum diuitias regni tui,
& ad intelligendum faciem tuā perpetuo. fiat rex sancte, deus ue
re. creator in per preces sanctissimæ deiperæ,
sanctorum angelorū, & sanctorū omnium. Amen.

Ad arcangelum.

Cælestium exercituū princeps exercitus precamur te nūc in
digni ut tuis precibus munias nos tegmine alarum tuarum
sempiterna tua gloria custodiens nos procidentes, & fideliter cla
mantes a periculis libera nos sicut ordinis princeps superiorum
potestatum.

In inuentione capitis præcursoris.
Ad baptistam.

Sicut diuinum depositum occultum terræ Christus detexit
caput tuum nobis o propheta, & præcursor. omnes igif simul p
fecti in huius inuentione cantibus deiloquis saluare rem lau
damus saluantem nostras animas supplicationibus tuis.

facta sunt saepe diuina potentia monstrificata, si
gna, & figurae legales, perperit autem uirgo sine ui
ro nunquam.

Miraris purissima & enim mirandam miraculum tuum, sola. n.
omnium regem accipies in utero incarnaturum,
& te praefigurant prophetarum dicta, & aenigmata, &
legis signa.

Omnibus irreceptibilis, & omnibus inuisibilis, quomodo hic pote
rit uirginis uterum habitare, quem ipse formauit? quomodo
autem & concipiam deum uerbum una sine principio cum pa
tre, & spiritu?

Ad tuum progenitorem David pollicitus positurum esse
ex fructu uentris supra sedem regni i
psius, Iacobi te pulchritudinem solam elegit in
tellectuale habitaculum.

Verborum tuorum uoce o Cabriel laetificante acce
pta gaudii diuini impleta sum. laetitiam enim si
gnificas, & laetitiam annuntias infinitam.

Tibi data est gratia o dei genitrix diuina, tibi aue omnis
creatura clamat o dei nympa. tu enim sola mater filii
praelecta es pura.

Euae igitur per me cesset condemnatio, resti
tuatur per me debitum hodie. per me debitum
antiquum detur plenissimum.

Promisit deus Abrae progenitori benedicere in
femine ipsius gentes o pura. per te autem finem pro
missio accipit hodie.

Lumen imateriale annuntians cum materia corporis unendum per
fericordiam multam. clara annuntiatio diuina praeo (mi
nia clamat mihi, benedictus o purissima fructus
uentris tui.

Aue domina uirgo, aue purissima, aue receptaculum
dei, aue candelabrum luminis, Aue reuocatio, Euae
redemptio, mons sanctum, manifestum sanctuarium, & sponsarium
immortalitatis.

Animam purgauit, corpus sanctificauit, templum fecit ca

χρόνοι πολλοί κος θεία διωάμει τδρατουρ γού μενα, σύ μ
βορα και τυ ποι νομι κοί. τε θεκα παρθενος δε απειραν
σβως ουδέποτε.

Ξαί ζη πανάμω με, και ξαίον γο δ' θαώ μου. μήνη γρ
τόν παίτων βασιλέα δέξη σή μήξα σαρκω θεσ μένον.
και σε προτυ πουσι προφητων ρήσεις, κη αινίγματα, και
τς νόμου τα σύμβορα.

δ' πα σιν άχώρητος, και πα σιν άθεώρητος, πως ουτος διωή
σεται παρθενον μήξαν οικησει, λω αυτος έπλασε. πως
δε και συλληψομαι θεον λόγον, τον σωμααρρον ο πα
τει και ο πνύματι.

Προς η σόν προπατορα δαβιδ έπαγγιζο μενος θήσειν
έκ καρποδ η κοιλίασ άδι τς θεόνου της βασιλείας αυ
του, τλω τς γαυσε βσε καμοιλω μένω εζελέξατο λο
γικον σδ διάτημα.

η ματων σου τλω φωνω γαβειηλ τλω χειρμύσων δεξε
μενη, διφροσωήσ σθ θεου πεπλήρομαι. χεραυ γρ μη
νεις, και χεραυ καταγγέλης τλω άληκτον.

σοι δέδοται η χερα θεομήτορη σθ θεος. σοι το χεیره παθε
κτίσις κρ αυγαζέ θεονυμφε. συ γαρ μήνη μήτιρ η ήου
τς θες προωείαθησ άγνη.

της ενας στω διέμουσ καταργιάτω κατάκριμα. άφδ
τω διέμουσ δ' όφείλημα σήμδρον. διέμουσ δ' χεεσ δ'
αρχεεον δα θήτω πληρέσατον.

Υπερχο ο θεος άβραάμ ο προπατορι διλογιάσαι σθ ο
απέρματι ρύρου τα έθνη άγνη. ελθε σου δε πέρασ η υπε
ρχισ δέχεται σήμδρον.

φως το αυλον μελωσαν ύλησ μάταρ σω θεσ μένον δι δι
σπλασχιαν πολλω, φωσρον διαγγέλιον θεκα κηρλγμα
τα νη κρ αυγαζέ μοι, διλογη μενος πάναγνε ο κερτρο
της κοιλίασ του.

καίρε δέσποννα παρθενε, χεیره πάναγνε, χεیره δοχείοσ
θες, χεیره λυχια φωτός, άδεμη ή ανάλκησις, ενας ή
λψωσις, όρος άγιον, πδρι φανέσ άγίασμα, και νυμφών
άθανασίασ.

τυχην ήγισε, σ' σωμα καθελιγίασε, ναδν έργάβρεσ χωρηλι

κὴν με θεῶ, σκηνῶν θεοπρόβλητον, ἐμφύζον τέμενος,
ἢ ἐπέλευσισ τῆς παναγίου πνεύματος, καὶ ζωῆς ἀγνῆς
μητρῶα.

Ὡς πολλῶν φωτων λαμπάδα, καὶ θεότευκτον παστάδα βλά-
πτω σα. νῦν ὡς χρυσοῦ καὶ βωρῶς τῆ νόμου τὸν παροχρον δέ-
χου θεόνυμφε, ἐδουκίχεται τῶν τῆν ἀνθρώπων ἐν σα-
ῶται. Δὲ ἑὸ φθαρτῶν οὐσίαν.

Τῆ Αὐτῆ ἑορτῆ Ἰωάννου
τοῦ δαμασκηνοῦ.

Κουε κέρη, πρὸ θεῶ, ἀγνῆ. εἰπάτω δὴ ὁ γαβριὴλ ἐκ
ἀ λῶν ὑψίστου ἀρχαίων, ἀληθινῶν. γυνού πρὸς ὑπο-
δοχὴν ἐπίμη θεῶ. Δὲ σου γὰρ ὁ ἀχώρητος βρο-
τοῖς σὺνεπείρεται. διὸ καὶ χαίρων βοῶ, βύλα γίτε πάν-
τα τὰ ἐργα κυρίου ἐν κτίσειον.

Ἐννοια πάσα ἡπίσταται βροτῶν ἀτέφισεν ἡ παρθένοσ. Ζη-
τοῦτε ἀποδῶ μοι φέγγη πρὸς δόξα, ἰωάννου σου τοῖς λό-
γοις. ἀλλὰ δέδοικα θαμβηθεῖσαι μὴ ἀπάγη με ὡς εὐαν-
τῶρ ὡς πέμψης θεῶ. ἀλλ' ὁμοῦς ἡδὲ βοῶ, βύλα γίτε πάν-
τα τὰ ἐργα κυρίου ἐν κτίσειον.

Ἰδέ σοι κέρη δ' ἀπορρόν λέλυται φησὶ πρὸς ταῦτα ὁ γαβρι-
ήλ. καὶ λέγει γὰρ ἐφῆσ δ' πρὸς γμαδυστέκμηρον. λόγισ-
τῶν χειλέων πειθαρχούσαι, λοιπὸν μὴ ἀμώβιαλε ὡς
πλάσματι, ὡς πρὸς γμαδὲ δὲ πείσενε. ἐγὼ γὰρ χαίρων
βοῶ, βύλα γίτε πάντα τὰ ἐργα κυρίου ἐν κτίσειον.

Νόμοσ δὲτος θεόθεν βροτοῖς ἡ ἀμέμηπτος αὐθις φησὶ ξυνοῦ
ἐβῶρος τόκον προδύχεσται. οὐκ ἴδισι σύζυγον παντελῶς
ἡ δονῶ. πῶσ οἶω λέγισ ὅτι τέξομαι. φοβδμαι μὴ ἀ-
πάγη γλαίς. ἀλλ' ὁμοῦς ἡδὲ βοῶ, βύλα γίτε πάντα τὰ
ἐργα κυρίου ἐν κτίσειον.

Ἐν ἡματὰ ἀποδῶ μοι φέγγη σεμνή ὁ ἀγγελοσ πολλὴν βοῶ
συνήθει πέλας λαχέιασ ἀνθρώπων θνητῶν. ἔν ὄντως θε-
όν σοι ἐπαγγέλομαι ἰσοδῶ λόγον τε καὶ ἐν ὁσίαν ἑρκού-
μενον ὡς οἶδεν ἐκ ἐν. διὸ καὶ χαίρων βοῶ, βύλα γίτε πάν-
τα τὰ ἐργα κυρίου ἐν κτίσειον.

Φαίνη μοι ἀληθείασ ἐήτωρηστέ. θετο ἡ παρθένοσ, χαρῶσ

pax me dei, habitaculum a deo factum animatum templum
aduentus sanctissimi spiritus, & uitae puram
matrem.

Ut multilucam lampadem, & a deo structum thalamum ui-
deo te, nunc ut aurea arca legis datorem fu-
scipe o sponsa dei qui bene uoluit hominum libera-
re per te corruptibilem substantiam.

IN EODEM FESTO IOANNIS.
DAMASCENI.

V di puella, uirgo, pura, dicat iam Gabriel consili-
um altissimi antiquum, uerum, fias ad su-
sceptione propta dei, p te. n. incōprehensibilis cū mor-
talibus conuerfatur. Ideo & gaudens clamo, benedicite o-
mnia opera domini dominum.

I ntellectus omnis uincitur mortalium respondit uirgo, qua-
rens, quaē mihi loqueris inopinanda, laeta sum tuis uer-
bis, sed timeo stupefacta, ne deceptione me ut Euam
longe mittas a deo, sed tamen iam clamo, benedicite o-
mnia opera domini dominum.

E cce tibi puella dubium solutum est dicit ad hęc Ga-
briel. bene enim dixisti rem inconiecturabilem, ser-
monibus tuorum labiorum parens. reliquum ne dubita ut
figmento, ut re autem crede. ego enim gaudens
clamo. benedicite omnia opera domini dominum.

L ex hęc a deo mortalibus irreprehēibilis rursus dicit cōmunis
amoris partum praēuenire. nescio coniugalem penitus
uoluptatem. quomodo igitur dicis q̄ patiam? timeo ne de-
ceptione loquaris, sed tamen iam clamo benedicite omnia
opera domini dominum.

V erba quaē mihi dicis o ueneranda angelus rursus clamat
consueta sunt focturae hominum mortalium, uere de-
um tibi annuntio supra rationem q̄, & mentem incar-
natum, ut nouit ex te, ideo & gaudens clamo benedicite o-
mnia opera domini dominum.

V ederis mihi ueritatis orator deposuit uirgo, laetitiae

communis. n. uenisti angelus. anima igitur quia purgata sum spiritu, secundum uerbum tuum fiat mihi. habitet in me deus, ad quem clamo, benedicite omnia opera domini dominum.

Tanquam animatā dei arcam tangat, nequaquā manus nō iniatog. labra autem fidelium deiperæ intacte uocem angeli recinentia in lætitia clament aue gratia plena dominus tecum.

Supra intellectum concipiens deum naturæ leges la tuisti puella. tu enim pariēdo quæ matrū sunt, transcendisti lūbrica natura quamuis constituta. unde digne audis, aue gratia plena dominus tecum.

Quo nam modo scaturis lac uirgo pura, non fert enarrare lingua mortalis, admitabile enim naturæ ostenditur res legalis terminos partus transgrediēs. unde digne audis, aue gratia plena dominus tecum.

Admirabile sacra monstranti Mofi rubus & ignis ostendit signum, quærēs autem finem in transitum tēporis in puella pura dixit perspicere, uel ut deiperæ dicatur, aue gratia plena dominus tecum.

Daniel te montem uocat intelligibilē, genitricem dei Esaias, uīdet autem ut uellus Gedeon. Dauid autem sacrarium, dicit inuam uero te alius, Gabriel autem tibi clamat, aue gratia plena dominus tecum.

F I N I S.

Oratio ad dominum nostrum Iesum Christum matutina, meridiana, & uespertina.

Ite domine Iesu Christe, deus uere, rex excelsus, ualde sancte, ualde bone, misericors, uerbū æternū in originis dei, & patris, artifex omnis creaturæ, humanæ etiam renouator obsummā humanitatē, p̄ q̄ nobiscū carnis, & sanguinis participasti, & indicibilem illam, & super naturalem inisti dispensationē immaculate, si sanctas & super celestes potestates nūq̄ accepit neq̄ accipiet fatietas, sed incessa

κοινης γαρ εληλυθας αγγελος. ψυχην ουω επει συκαθηνην ισμει πυδματι, ως τω εημασθου γλυτω μοι, σκηνουτω εν εμοι ο θεος. προς ον βοω, εδωγειτε παντα τα εργα κυριου τον κυριον.

αδς εμψυχω θεου κεβαλω φαειτω μηδαμωσ χειραμνητων. χελη δε πιστων τη θεοτοκω ασιγητως φωνω τω αγυγελου αναμελποντα, εν αγαλλιασει βοωτω, χεερε κε χειρω μενη ο κυριος μεα σου.

Υποδρ ανουαν συλλαβδδδ θεον, τησ φυλασθ θεμουσ ερχεθεσ κρη. συ γω εν εδω κειν τα μητρων διεσρασ, εδωση φυσισ πδρησ θεσ κηα. οθεν επαειωσ ακουεισ, χεερε κε χειρω μενη ο κυριος μεα σου.

Πωσ πικαζιδσ γαχα παρθενε αγνη ε φδρδ εζεπειν γρδσ θε βροτεια. εσον γαρ φυσιωσ επιδεικνυται ηθεγμα, νομιμεισ ορουσ γνησ υπδ βαλνον. οθεν επαειωσ ακουεισ, χεερε κε χειρω μενη ο κυριος μεα σου.

Θωμασδν τω ιδροφανη μωσει η βωρωσ και δ πυρ εδξε τδρασ. ζητων δε δ παρασ εις διαβασιν χρδνδ, εν κρη αγνη εφη κητο πδδισαι. η ως θεοτοκω λεχθει, χεερε κε χειρω μενη ο κυριος μεα σου.

Ανιηλ σε ορος και λει νοτον. γληνη τειαν θεσ ο ησαιασ. βλεπει δε ωσ τδκον γεδων. ο δαβιδ δε αγιασμα. φασκδ πυλω δε σε αλλοσ. ο δε Γαβριηλ βω κρωγαζδ, χεερε κε χειρω μενη ο κυριος μεα σου.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ευχη εις τον κυριον ημων Ιησου χριστον, πρωινη, μεσημεβεινη, και εσπερινη.
Εσποτα κυριε Ιησου χρισε, θεε αληθινε, βασιλευ υψιστε, υποδραγιε, υποδραγαθε, δωσ λαγαχε, λογε αι διε του αιερχου θεου και παδδσ, δημουεργι πασσο τησ κλεισασ, τησ ανθρωπωνεσ και ανσκαινισα δι ακραν ωλανθρωπιαν, υπερ ησ ημιν γεροσ και αεμαρωσ εκουωνησεσ, και πλω απδ ρρηθον εκεινω και υποδρ φυα μετη λθδσ οησ νομειαν ακραητως, ει τωσ αγιασ και υπερουρανιουσ δυνάμεισ ουδε ποτε ερχε βον ουτε ληφεται κδρος, αλλα ανησ

dignare me gratias agere tibi Christe rex fili amoris dei, & deus ualde bone. sed quid loquar ad te pro hodiernadie? quid autem pro crastina? quid bonum uolam mihi, quid non tu uis uel ante me? & quis uidit meum bonum magis quam tu? tu solus cognoscis, & uis uere meum bonum, qui etiam solus ipsum facere potes, & tacente igitur me facies meum bonum, si uero & prece opus est ad tuam bonitatem, precatur pro me mysterium administrationis tuæ, & quæ suscepit te clauis fixum crux, & quæ supernaturaliter seruiuit mysterio sanctissima, per immaculata uirgo, & mater tua, & cœlestis disciplina, & ciuilitatis tuæ emulatores legitimi facti usque ad mortem. tot igitur precantibus pro me aperies & hodie consuete manum tuam, & implebis me bonæ uoluntatis, & proteget me dextra tua. si autem impediunt fontem humanitatis tuæ peccata mea, tamen dele hæc, despice, parce, mittantur in obliuionis profunditatem. opus assiduum tibi Christe rex, remissio peccatorum, quoniam intellectus noster hominum acutius lumine est discurrens, & uerbum lubricum. & opera syluosa, & ex obscura hac pinguedine, & propterea non gloriabitur cor ante omnem caro. tu autem solus dominus purus, & impeccabilis existens, & solus dimittere peccata nostra potes. custodi Iesu mi dulcissime uitam longam feliciter & indolenter piorum christianorum, seruorum uero tuæ bonitatis legitimorum & post præsentem uitam, quam determinares mensuris, & terminis, quibus nouisti ipse, in æternam illam adduc, uitam quæ, & regnum emancipatos non a nostra dignitate, sed a tua bonitate, fiat domine rex clemens, quoniam te decet omnis gloria, honor, & adoratio, & in originale tuum patrem, cum quo in unitate sancti spiritus uiuis quæ, & regnas per omnia secula seculorum. Amen.

ἀξιῶσόν με διχαρισεῖν σοι χριστὲ βασιλεῦ, υἱὲ τῆς ἀγάπης τοῦ θεοῦ, καὶ θεὸς ὑπεράγαθε. ἀλλὰ ἕλωμαι πρὸς σὲ ὑπὲρ τῆς σήμερον; τί δὲ ὑπὲρ τῆς αὔριον; τί ἀγαθὸν ἐβλήσασαί μοι ἐμὸν τῶν, ὅπερ οὐ σὺ βούλησθα καὶ πρὸ ἐμῆς; καὶ τίς οἶδε τὸ ἐμὸν ἀγαθὸν μάλλον ἢ σὺ; σὺ μόνος γινώσκεις, καὶ ἡλέησας τὸ ἀλήθως ἐμὸν ἀγαθὸν, ὃς καὶ μόνος αὐτὸ ποιεῖν δύνασθε. καὶ σιωπῶντος τοῦ ἐμοῦ, ποιήσεις τὸ ἐμὸν ἀγαθὸν. εἰ δὲ καὶ παρακλήσεως χρεία πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα, προσβύβω ὑπὲρ ἐμοῦ τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου, καὶ ὁ δεξιὰ μέλος σου προσήλωθέντα σαυρόσ, καὶ ἡ ὑπερφύλαξις ἑσπουργήσασα τῶν μυστηρίων παναγία ὑπεράγαθαι μοι ἡ ἡμεῖς καὶ μήτηρ σου, καὶ οἱ τῆς οὐρανοῦ διδασκαλίας καὶ πολιτείας σου ἠλωταὶ γνήσιοι γυγνυμένοι με χρισθάνθρωπο. τοσούτων τοίνυν προσβύβων ὑπὲρ ἐμοῦ, αἰτίεσσ καὶ σήμερον σιωπῶσ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπλήσεις με διδασκίαισ. καὶ ἀνὴρ λήψεται μου ἡ δεξιὰ σου. εἰ δὲ ἐμποδίσθῃ τῆς πηγῆς τῆς κληρονομίας σου ταῖς ἀμάρτηματάς μου, ἀλλὰ ἀπέλειπον ταῦτα. πάριθε. σύ γινώθι. πεμφθῆτωσαν εἰς λήθησ βουθῶν. ὄψον ἀδιάρκῃ πῶν σοι χριστὲ βασιλεῦ ἡ ἀφρασι τῆν πωλημελημῆσ, ὅτι ἡ διάνοια ἡ μῶν τῆν ἀνθρώπων ὀξύτερον φωτός ὄσι διαδέχουσα. καὶ ὁ λόγος ὁ λιθηρός. καὶ ταῖς ὄψον ἡ ἄδωδῃ, καὶ τῆς σκοτεινῆς ταῦτησ παχύτητος. καὶ διακρῦτο οὐ καυχίσεται ἐνώπιόν σου πᾶσα ἄρα. σὺ δὲ μόνος κύριε κερθαρός καὶ ἀναμαρτήτος ὢν, καὶ μόνος ἀφρασι ταῖς ἀμάρτημασ ἡμῶν δύνασθε. φύλαξον ἱσοῦ μου γλυκύτατε τὴν ζωὴν ἐπιμήκυσον ἀνυχόσ καὶ ἀδικαλύπτωσ τῆν βουβῶν χριστιανῶν, δούλων δὲ τῆς σῆς ἀγαθότητος γνησίων. καὶ μετὰ τὴν παροῦσιν ζωὴν, ἡ ἀνὴρ ἔσθῃ μετῶν καὶ ὄροις δις οἶδασ αὐτόσ, εἰς τὴν αἰδίον ἐκείνῃν εἰσάγαγε ζωὴν καὶ βασιλείαν, χειραγωγουμένους οὐκ ἔσθῃ τῆς ἡμῶν ἀξίωσ, ἀλλὰ ἔσθῃ τῆς σῆς ἀγαθότητος. καὶ κύριε βασιλεῦ ἀνεκίχη. καὶ ὅτι σοι πρέπει πᾶσα ὄψον, ἡμῆ, καὶ προσκωύσις, καὶ τῶν ἀνθρώπων πασί. μηδὲ οὐ ἐν τῆ ἐνόθη τοῦ ἀγίου πνεύματος ζῆς τε καὶ βασιλείας εἰς τοῖς αἰώνας τῆν αἰώνων. Ἀμῆν.

Ἐπανορθώσεις τῶν παρόντων βιβλίου. τετράδιον πρώτον.
Ἐν τῇ β. σελίδι τῆς φύλλου, ἐσκοπισμένης, ἐσκοπισμένοις. ἐν τῇ αὐτῇ, ἡ ἡμῶν σιωπῶσιν ὑμνον ὡς ὀδύργησ, ἡ ἡμῶν σιωπῶσιν ὑμνον ὡς ὀδύργησ. ἐν τῇ αὐτῇ, τεθεῖς προσηνῆ, τιθεῖσ προσηνῆ. ἐν τῇ β. τῆς β. φύλλου, ἀνθρώπων φύσις, ἀνθρώπων φύσις. ἐν τῇ α. τῆς β. φύλλου, ἀνθρώπων πνεύμασ.

μαροσ, ἀστραπή τῶ πνύμαροσ. ἐν τῇ αὐτῇ, πυρῶδεσ ἡχοσ, πυρῶ
δης ἡχοσ. ἐν τῇ β τῶ αὐτοῦ, σδῖρησ ἰωναῦ, σδῖρων ἰωναῦ. ἐν τῇ
αὐτῇ, ποπῖσμάτων, ποπῖσμάτων. ἐν τῇ β τῶ σ, ἡ θεόρητοσ
χάεισ, ἡ θεόρητοσ χάεισ. ἐν τῇ αὐτῇ, ἰδροσολυμήτου, ἰδροσολυ
μέτου. ἐν τῇ α τῶ ζ, ἀρῶστωσ ἡφ, ἀρῶστωσ ἡφ. ἐν τῇ αὐτῇ, ἡλ
θε προνομδύσ, ἡλ θεσ προνομδύσ. ἐν τῇ αὐτῇ, χερῶσ ἐπλη
σασ, χερῶσ ἐπλησεν. ἐν τῇ β τῶ αὐτῶ, κῆ κρῶτων ἰζουσίαν, κῆ κρῶ
των ἰζουσίαν. ἐν τῇ α τῶ η, σ ῥῥ ἔδον ἐν νόδοισ, σ ῥῥ ἔδον ἐν νόδοισ. ἐν
τῇ αὐτῇ μῆ τῶ ὄργανα πῆ κλινε σ πένδοσ φῶσ, τῶ τῆ σ κεφάλαι),
σκῆλα βαβυλων τῆσ βασιλίδοσ σῶν κῆ δερύκτηρον ὄλβον ἐδέξατο.
θησωροῦσ χρισῶσ ἐν σῶδε ταῦ τησ, κῆ βασιλείσ ἐν ἀσδῖ ὀδηγῶ ἀστρο
λογοῦσ τασ ἔλκει. διῶ ἀνυμνδντες ἀναμέλφω μεν, θύλοπέτω ἡ κτί
σισ πῆσ τῶν κύριον, κῆ ὑπερυφῶτε εἰσ πάντα, τῶν αἰῶνασ. ἐν τῇ
β τῶ αὐτῶ, πλιν ἡ τεκνυμλίη, πλιν ἡ τεκνυμλίη. ἐν τῇ αὐτῇ,
ὅτι ἐβρόντισασ, ὅτι ἐβρόντισασ. τεῖσάδιον δῶτόρον.

ἐν τῇ β τῶ α φύλλασ, τῶσ κρηείασ, τῶσ πονηείασ. ἐν τῇ β τῶ
β, ἡ ἰ ἄρα, ἡ ἰ ἄρα. ἐν τῇ α τῶ δ, μολῶν, μολῶν. ἐν τῇ β τῶ
ε, δια θάττον, δια θάττον. ἐν τῇ αὐτῇ, ἀλλοίμείσ, ἀλλοίμείσ. ἐν τῇ
α τῶ σ, κῆ ταφῆσ, κῆ ταφῆσ. ἐν τῇ β τῶ αὐτῶ, μεταβάλεισ, μετα
βάλεισ. ἐν τῇ α τῶ ζ, ἐμακχείσην, ἐμακχείσην. ἐν τῇ α τῶ η,
προσήσω μεν, προσήσω μεν. τεῖσάδιον ἰίτον. ἐν τῇ α τῶ α φύλ
λασ, σῶσῶ μεν, σῶσῶ μεν. ἐν τῇ β τῶ αὐτῶ, σῆκῆξό μενον, σῆκῆ
ξό μενον. ἐν τῇ α τῶ β, ἰδροσολυμήτου, ἰδροσολυμήτου. ἐν τῇ
αὐτῇ, ἀποσελλῶ, ἀποσελλῶ. ἐν τῇ α τῶ δ, ἀκησῶτες, ἀκησῶτες.
ἐν τῇ αὐτῇ, ὡ οἰ μαθηταί, ὡ οἰ μαθηταί. ἐν τῇ β τῶ αὐτῶ, ἰεροσ
λυμήτου, ἰεροσλυμήτου. ἐν τῇ αὐτῇ, παρῖσείκεισ, παρῖσείκεισ.
ἐν τῇ α τῶ ε, ἀπορῆτων, ἀπορῆτων. ἐν τῇ β τῶ σ, βοῶται, βοῶται.
ἐν τῇ β τῶ ζ, ἰεροσλυμήτου, ἰεροσλυμήτου. ἐν τῇ αὐτῇ, πε
ριθῶσ, περιθῶσ. τεῖσάδιον δ. ἐν τῇ β τῶ β, ἰδροσολυμήτου, ἰερο
σλυμήτου. ἐν τῇ α τῶ β, παλινορομήσασ, παλινορομήσασ.
ἐν τῇ β τῶ γ, θεόμενοσ, θεόμενοσ. ἐν τῇ α τῶ δ, πεπλήρωμαι,
πεπλήρωμαι.

Τ Ε Λ Ο Σ.

M. Lopez de Sotomayor

THE HISTORY OF THE
CITY OF LONDON
FROM THE FOUNDATION
TO THE PRESENT
STATE OF THE CITY
AND PARISHES
AND THE SEVERAL
CHURCHES AND
SCHOOLS
AND THE SEVERAL
MANSIONS AND
Houses OF THE
CITY OF LONDON
AND THE SEVERAL
MANSIONS AND
Houses OF THE
CITY OF LONDON

